

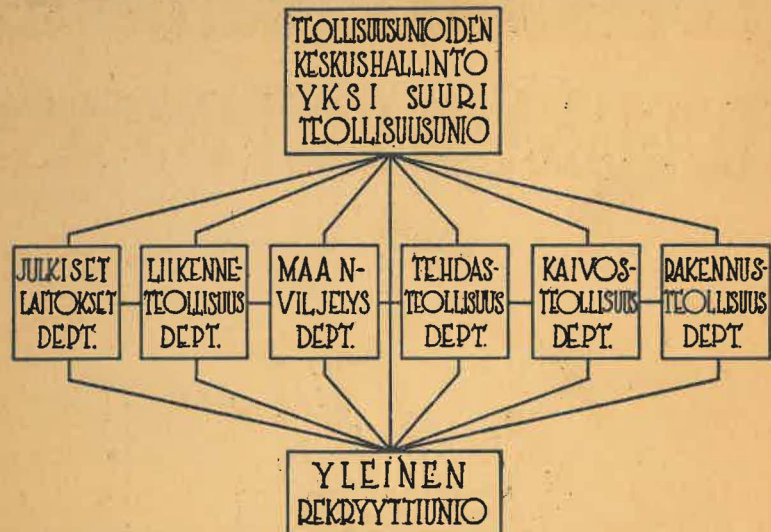
TEOLLISUUSUNIONISMI TEORIANA JA KÄYTÄNNÖSSÄ

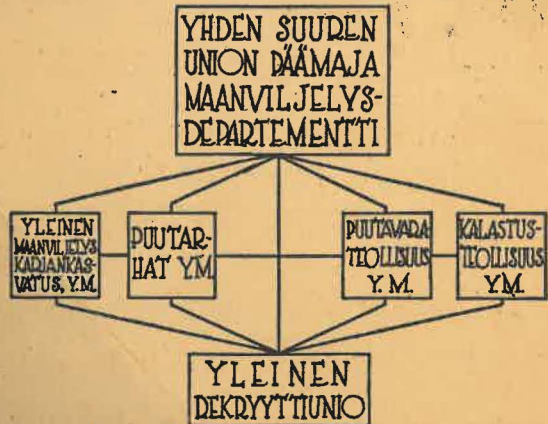
Teollisuusunionismin tarkoi-
tuksena on antaa työvä-
elle sellainen järjestömuo-
to, joka tekee työväen-
luokan voittamattomaksi.

JUSTUS EBERT

TEOLLISUUSJÄRJESTÖN RAKENNE

MAAILMAN TYÖLÄISTEN RYHMITTÄMINEN YHTEEN SUUREEN UNIOON DEPARTEMENTTEINA (OSASTOINA)

MAANVILJELYSTYÖLÄISTEN RYHMITTÄMINEN YHTEEN SUUREEN UNIOON MAANVILJELYS DEPARTEMENTTINA (OSASTONA) (KATSO TARKEMPIÄ SELOSTUSTA TEOLLISUUSUNION KARTASTA)

TY. YL. HIST. LAIT. S.

FRED TÖRNÄ

Seatu

Skannattu
20/10

ALKULAUSE.

Tämän kirjasen tarkoituksena on antaa lukijalle lyhyesti ja mahdollisimman yksinkertaisella kielellä selostus siitä, mitä Maailman Teollisuustyöläisten Järjestö on. Tämä järjestö on yleisemmin tunnettu I. W. W:n nimellä.

Kirjasen nimenä on "Teollisuusunionismi Teoriana ja Käytännössä" siitä syystä, että näillä muutamilla sivuilla koetetaan mahdollisimman tarkasti selittää mitä ainoa teollisuusunionismia edustava järjestö, I. W. W. ajaa takaa, mitä se haluaa ja miksi, sekä mitä se on tehnyt saavuttaakseen päämääränsä. Sekä teoriana että käytännössä alkaa ja loppuu teollisuusunionismi, jota I. W. W. edustaa, sillä ajatuksella, että koska maailman teollisuustyöläiset pitävät käynnissä maailman teollisuudet, tulisi heidän myöskin omistaa ja kontrolloerata ne.

Suurmaailman tapahtumat ajavat maailman teollisuustyöläiset etutilalle, näyttävät, että maailman hallitusten ja sotien onnistuminen riippuu täydellisesti työläismiehistä ja -naisista kaivoksissa, työpajoissa, myllyissä, konttoreissa, pankeissa, maanviljelyksessä, rautateillä ja laivoilla. Nämä tapahtumat tekevät enemmänkin. Ne pakottavat teollisuusunionismin periaatteet käytäntöön useissa paikoin ja useilla eri tavoilla, tällä tavoin todistaen I. W. W:n periaatteiden eheyden.

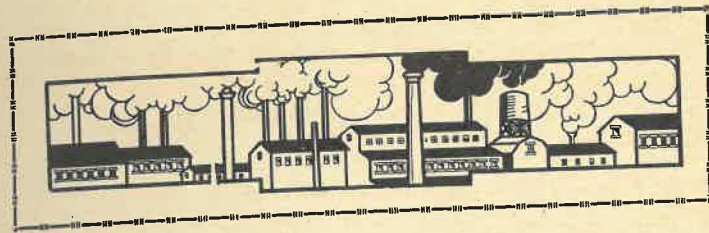
Lukijalle ei tarvitse muistuttaa uudelleen Venäjistä. Muinaisessa tsaarin valtakunnassa on työläisten tuotannon omistamisen, johdon ja kontrollin periaate uuden yhteiskuntajärjestelmän perustana. Eikä hänelle tarvitse erikoisesti muistuttaa tilanteesta Yhdysvalloissa. Esim. Plumb

suunnitelmasta, joka myöntää osittaisen kontrollin rautateilla rautateiden työläisille. Sekin on yksi niitä tapahtumia, jotka osoittavat että tämäkin maa, joko tahtoen tai tahtomattaan, lähentelee I. W. W:tä ja sen periaatteita, ei ainoastaan teoriassa, vaan myös käytännössä.

I. W. W. julkaisi periaatteet työläisten omistuksesta, kontrollista ja johdannosta tuotannossa paljon ennenkuin sota pakoitti Venäjän ottamaan nämä periaatteet käytäntöön ja ennenkuin Plumb-suunnitelma sisällytti osittain nämä periaatteet ratkaisuna rautatiekysymykseen. Tämän lisäksi on I. W. W. työskennellyt näiden periaatteiden eteen, taistellut niiden puolesta, kärsinyt ja uhrannut ihmishenkiäkin niiden edistämiseksi. Järjestelmällä työläiset teollisuuksittain ja lakkoutuen teollisuuksittain, osoitti I. W. W. selvästi kuinka nämä periaatteet voidaan panna käytäntöön. Maailman historia — Amerikan historia — todistavat I. W. W:n olleen oikeassa.

Tämän tähden juuri tulisi tämän kirjasen olla mielenkiintoista lukemista työläisille kaikkialla. Sen lukeminen tulee auttamaan heitä saamaan käsityksen siitä, mitä on I. W. W:n takana, lyhyesti sanottuna: mitä se oikeastaan tarkoittaa. Se auttaa heitä ymmärtämään, ei ainoastaan I. W. W:tä, mutta myös oman asemansa maailmassa nykyaikana — heidän oman kohtalonsa ja miten he sitä voivat ohjata, heidän omat pyrkimyksensä ja miten päästä pyrkimyksien perille

Lukija! Älä hukkaa tätä kirjasta. Anna sen kierrellä miehestä mieheen työläistoveriesi keskuudessa missä hyvänsä työskenteletkään. Tämä on sinun kirjasesi. Tämä on myöskin heidän kirjasesensa. Tämä on maailma teollisuustyöläisten — maailman työväenluokan kirjanen.

Teollisuusunionismi teoriana ja käytännössä

I Luku.

I. W. W. JA SEN EDELLYTTÄJÄT.

Yksi I. W. W:n suurista ominaisuuksista on tapa miten se pysyy elossa kaikista hävitysyrityksistä huolimatta. Se saa uutta voimaa hävitysyrityksistä. Wm. D. Haywood sanookin sattuvasti, että "I. W. W:n historia on kirjoitettu veri pisaroilla." Hän olisi voinut lisätä: "Sen historiaa on myöskin laajennettu ja korjattu samalla tavalla."

Järjestön perustamisesta lähtien, joka tapahtui Chicagossa kesäkuulla v. 1905, on se ollut kaikkien mahdollisten raakuuksien ja epäinhimillisten vainojen esineenä. I. W. W:n jäseniä on lynchattu, murhattu, tervattu ja höyhenetty, karkoitettu, pidetty nälässä, piesty, heiltä on kielletty kansalaisen oikeudet, ajettu maanpakoon, heidän koitehinsa on hyökätty ja persoonallista omaisuuttaan kaapattu. Heiltä on kielletty oikeus puolustaa itseään oikeudessa, heitä on pidetty mahdottomain takauksien pantteina, pakoitettu orjuuteen, kaapattu kodeistaan, julmasti ja epäoikeutetusti rangaistu, heitä vastaan on käytetty valheellisia todistuksia ja sakotettu raskaammasti kuin mitä laki määrää. Heitä on kuollut linnoihin odotellessaan oikeuden kuulustelua, heitä on tullut hulluksi seurauksena vainoista, heiltä on kielletty oikeus käyttää postia, oikeudet järjestystä; puhe-, paino- ja kokoontumisvapaus on heiltä kielletty. Heiltä on pidätetty kaikki ne oikeudet mitkä taataan

ihmisille "Ihmisoikeuksien Laissa" ja kaikki ne perityt oikeudet, jotka Itsenäisyysjulistus takaa — oikeudet elämään, vapauteen ja onnen hakuun. Toistamiseen ovat I. W. W:n kokoushuoneet, konttorit ja virastot laittomasti ryöstetyt. Kerta toisensa jälkeen ovat sen vihamiehet laittomasti kaapanneet I. W. W:n omaisuutta, kirjoja, kirjasia, konttoritarpeita ja kirjallisuutta. Jatkuvasti on I. W. W. järjestöä ja jäsenistöä ilkeästi häväisty, solvattu ja vainottu. Sanomalehdistö, papisto, "työväenjärjestöt", sosialistiset ainekset — niin, vieläpä anarkisit ja syndikalistitkin — ovat yrittäneet sitä murskata ja ovat kantaneet kortensa sen vihamiesten kekkoon.

KAPITALISMI SYYNÄ I. W. W:N KASVUUN.

Mutta kaikista näistä huolimatta kasvaa I. W. W:n järjestö ja sen jäsenistön lukuisuus. Missä muut järjestöt olisivat kuolleet, siellä menestyy I. W. W. mainiosti! Ja — mikä on vieläkin tärkeämpää — se kasvaa aatteena, ajan henkenä, vaikutusvaltana, energiana ja voimana, joka vaikuttaa suuriin työläisjoukkoihin sen omien rivien ulkopuolella, ja muovailee heidän pyrkimyksensä. Todellisuudessa se kehittää ja nostaa heidät käsittämään voimarsa ei ainoastaan Yhdysvalloissa, vaan myöskin ulkomailla.

Kuinka näitä huomioita herättäviä tosiasioita voidaan selittää? Ovatko I. W. W:n periaatteet kuolemattomia? Tekevätkö ne yksistään mahdolliseksi sivistyksen pelastamisen sodasta ja turmiosta, joka on ollut seurauksena nykyajan voittoilijain ja kapitalistien ahneudesta? Tarjoavatko ne yksinään välineet, joiden avulla voidaan helposti siirtyä vanhasta yhteiskuntajärjestelmästä ovella olevaan uuteen?

Antakaamme tosiasian I. W. W.-järjestön alituisesta uusiutumisen ja sen periaatteiden käytäntöön ottamisesta yli maailman vastata näihin kysymyksiin. Hakekaamme myös toista vastausta muualta. Hakekaamme vastausta nykyajan kapitalismin kasvusta. Mahdollisesti voimme silloin käsittää, että I. W. W. on suoranainen seuraus nykyisestä kapitalistisesta järjestelmästä.

Sellaisena ollen se voidaan tuhota ainoastaan silloin kuin kapitalismi on tuhottu. Tappakaa kapitalismi ja te tapatte

myöskin I. W. W:n. Ja päinvastoin: kannattakaa kapitalismia yhä voimakkaammin ja te höystätte maata, jossa I. W. W. kukoistaa.

MITÄ KAPITALISMI ON — JOUKKOJEN YHTEIS-TOIMINTAA HARVOJEN EDUKSI.

Kun puhumme kapitalismista, tarkoitamme erikoisesti nykyistä teollisuussysteemiä. Kirjassaan "Nykyajan Industrialismi" sanoo professori McVey teollisuuden olevan ihmisten, koneiden ja pääoman keskittämistä tavarain tuottamiseksi. Määritelmä olisi yksinkertaisempi, jos hän sanoisi "työn ja kapitaalinkin keskittämistä", sillä ihmiset edustavat työtä ja koneet kapitaalia. McVeyn määritelmällä tarkoitetaan saada aikaan käsitystä, että työ, (miehet, naiset ja lapset) kiinteä kapitaali, (maa, rakennukset, koneet, j. n. e.) ja toimiva kapitaali, (puhdas raha, luotto) ovat tärkeät tekijät nykyaikaisessa teollisuudessa.

Siksi, että nykyaikaiseen tuotantoon sijoitetun kapitalin omistavat kapitalisteiksi kutsutut yksilöt ja siksi, että he käyttävät kapitaaliaan pääasiallisesti riistääkseen työläisiä yksityiseksi edukseen, tunnetaan nykyaikainen teollisuus *kapitalismin* nimellä. Tämän lisäksi tunnetaan se myöskin *palkkaorjuuden* nimellä siksi, että kapitalismi antaa työläiselle ainoastaan osan hänen tuottamastaan arvosta palkkojen muodossa ja kiinnittää työläiset kapitalistisen omistusoikeuden kautta kapitalistiluokan kontrollin alaisiksi. Ja taas siitä syystä, että kapitalismi on ottanut laajasti käytäntöön koneita, joita käyttää mekaanillinen voima ja sillä tavoin joutuu ihmis-työtä ja -taitoa tarpeettomaksi, kutsutaan nykyaikaista teollisuutta myöskin konetuotannoksi.

Nykyaikaisessa teollisuudessa otetaan raaka-aine maasta, lasketaan sulimojen, myllyjen ja tehtaiden lävitse, joissa se muutetaan myytäviksi tarvekaluiksi ja jaetaan nämä tuotteet sitten kotoisille ja maailmanmarkkinoille myyntivirastojen, rautateiden ja laivojen avulla. Koko tämän toimituksen tekee mahdolliseksi ja helpoksi raha ja luotto — pankkien ja pankkiliikkeen kautta. Tällä tavoin on nykyaikainen teollisuus maanviljelyksen, kaivosteollisuuden, puutavara-teollisuuden, tehdasteollisuuden, kuljetusteollisuuden, tie-

tovälityslaitosten liikenteen ja finanssin yhteistoimintaa. Ilman jatkuvaa yhteistoimintaa miljoonien näissä suur-teollisuuden alaosastoissa toimivien työläisten välillä ei voi olla teollisuutta nykyaikaisessa merkityksessä.

NYKYAIKAISEN KAPITALISMIN KEHITYS.

Ennen nykyaikaista teollisuutta ei löytynyt suurta työn ja kapitaalın keskittämistä kapitalistien eduksi, eikä ollut suuressa määrin koneistoa. Suurimmaksi osaksi olivat tekijöinä yksilölliset omistajat ja työläiset, jotka ottivat itselleen kaikki työnsä tulokset, ja käsityökalut sekä ammattitaito olivat määräävinä tuotannossa. Vähän kerrallaan kehittyi firmoja, yhtiöitä, korporatsiooneja ja trusteja, jokainen ottaen itselleen työläisten tuottamat rikkaudet ja yhdistäen edeltäjinään olleet teollisuusmuodot. Tämä kaikki oli seurauksena sellaisten koneiden keksimisestä ja käytäntöönottamisesta, jotka vähensivät työvoiman ja -taidon käyttöä ja vaativat enemmän kapitaalia kuin mitä yksilöillä oli, eli mitä he olivat halukkaita panemaan alttiiksi yritykseen. Tästä johtui tarve keskittää monet vähäiset pääomat yhteen suureen kapitaalisiin. Missä ennen kauppiaat hankkivat tarvittavan kapitaalın, siellä tarvittiin nyt osakkeita ja osakepörssejä, joita avustamassa olivat pankit, luottoyhtiöt ja sellaiset puhtaasti luoton perustalla toimivat laitokset kuten henkivakuutusyhtiöt. Kaikkia näitä kontroleeraavat pankikiiriryhmät, joita vuorostaan kontroleeraavat muutamat upporikkaat kapitalistit ja finanssiporhot.

TRUSTIT JA TEOLLISUUSVALTAKUNNAT.

Jotkut suuret kapitaaliyhtymät (trustit) yhdistävät alaisikseen kaikki nykyaikaisen teollisuuden alaosastot. Ne omistavat ja kontroleeraavat maita, kaivoksia, malmivarastoita, öljylähteitä, metsiä, putkilinjoja, höyrylaivayhtiöitä, myyntivirastoita, pankkeja j. n. e. Jokainen näistä yhtymistä pitää työssään palkkatyöläisinä ja virkailijoina kymmeniä tuhansia työläisiä, niiden joukossa löytyen kykyjä ja taitoa kaikilta asteilta, toimeenpaneavasta johdosta ja keksinnöitä kehittävästä erikoistuntijoista yksinkertaisimpaan työ-

läiseen asti Missä yhteen aikaan lukuisat riippumattomat yhtiöt toimittivat näitä töitä kilpaillen keskenään, siellä on nämä työt keskitetty ja toimitetaan ne kaikki yhden suuren yhtymän johdon alaisena.

Tällaisesta yhtymästä on huomattavana esimerkkinä United States Steel Corporation (Yhdysvaltain terästrusti). Kun se järjestettiin trustiksi v. 1902, mainittiin sen pääomaksi 1,383,000,000 dollaria. Sen jälkeen on sen pääomaa lisätty 1,451,000,000 dollariin. Trustin julkaisema raportti v. 1918 osoittaa, että se omisti 124 puhallussulattoa, 334 avointa sulattoa, 38 bessemer-muuntajaa, 313 höyrylavaa ja lotjaa, 64,999 rautatievaunua, 1,421 veturia, 3,721 mailia rautatietä ja biljoona tonnia rautamalmia. Terästrustin omaisuus on lisääntynyt sen olemassaoloajalla biljoonalla dollarilla. Nykyään on sen omaisuus 2,572,000,000 dollaria. Vuonna 1918 oli sillä rahaa pankeissa 200,000,000 dollaria; pankeissa, jotka se itse omisti ja kontroleerasi. Terästrustin omaisuudet, virastot y. m. ovat sijoitettuina ja levitettyinä Yhdysvaltain jokaiseen valtioon ja lajennetaan niitä kaikkiin maihin sivistyneessä maailmassa, etenkin Etelä-Amerikan maihin. Yhdysvaltain terästrustia on hyvin satuvasti kutsuttu "Teollisuusvaltakunnaksi."

Missä trustit eivät omista ja suoranaisesti johda kaikkea, joko varastoja tai jakoa — kuten esim. lihanpakkajien yhtymä, joka ei omista maan maatiloja, tai hiilirusti, joka ei omista välittäjän varastopihoja eikä jälleenmyyjän kellaripuotia, ovat nämä välittäjät niin riippuvaisia pääyhtymästä, että ne ovat täydellisesti trustin kontrollin alaisia eivätkä voi olla olemassa ilman niitä. Mutta tästä huolimatta oli tällainen tilanne aivan tuntematon tässä maassa 50 vuotta takaperin, sillä trustituumisen alkuliikkeet huomattiin vasta viime vuosisadan loppupuolella.

Kapitalistiset yhtymät laajentavat valtaansa kaikkiin suuntiin. Ne ryhtyvät vähittäismyyntiin, kuten tupakkatrusti, joka hallitsee United Cigar Stores Co:iaa ja Ligget-Riker-Hegeman apteekit sekä Childs ravintolat, joiden takana on Standard öljy-yhtiö (öljytrusti). Nämä kauppaliikkeet valmistautuvat nyt laajentamaan tätä kauppapuoti-ketjuaan rautakaupan, vaatekaupan ja muiden vähittäismyyntien alal-

la. Tätä tarkoitusta varten ne ostavat ja yhdistävät yhtiöitä, jotka valmistavat näitä tuotteita.

TRUSTI EI OLE ISÄNMAALLINEN — SE KÄSITTÄÄ KOKO MAAILMAN.

Tämän jälkeen vetää huomiotamme puoleensa "meidän" kapitaaliyhtymämme kasvava kansainvälisyys. Liittohallituksen kauppakomissiooni antaa yhden esimerkin tästä raportissaan lihanpakkaajien yhtymästä, "Suuresta viitosesta." Tämän raportin mukaan tulevat Armour, Morris, Wilson, Swift ja Cudahy hyvin pian hallitsemaan koko maailman ruokatarpeita. Nämä viisi yhtymää kontrolloeraavat 574 yhtiötä, ovat osakkaina 188 yhtiössä edellisten lisäksi ja käyvät kauppaa 775 eri tarveaineella. He kontrolloeraavat täydellisesti lihan tuotannon ja riistävät karjankasvatusta Etelä-Amerikassa, teen kasvatusta idässä ja hedelmämehun valmistusta New Yorkin valtiossa. Kaikki yritykset rajoittaa näiden yhtiöiden harjoittamaa riistoa ovat surkeasti epäonnistuneet ja hallitusta on syytetty yhteistoiminnasta näiden kanssa tarkoituksella pitää ruokatarvarain hinnat korkealla yli maailman. Heidän valtansa on paikallinen, kansakunnallinen ja kansainvälinen.

Sitten on vielä newjerseyläinen Standard öljyyhtiö, joka omistaa lukuisia öljymaita ja kolmetoista öljynpuhdistuslaitosta — seitsemän Yhdysvalloissa, neljä Kanadassa, yhden Meksikossa ja yhden Perussa. Sen yhtiön putkilinjat kulkevat läpi monen valtion; se omistaa kannutehtaita, tynnyritehtaita, kannutuslaitoksia, liimatehtaita ja putkitechaita; sillä on 54 laivaa käsittävä valtamerilaivasto; sillä on haaraosastoja ja myyntikoneistoja Keski- ja Etelä-Amerikassa, Länsi-Intiassa, Suur-Britanniassa, Italiassa, Ranskassa, Saksassa, Rumaniassa ja Etelä-Afrikassa. Joitakin vuosia takaperin se tunkeutui Kiinaan ja alkoi kehittämään sen maan öljyalueita yhdessä senaikuisen keisarikunnan kanssa.

Nämä esimerkit osoittavat, että nykyaikainen teollisuus ei ole enään isänmaallinen. Se kietoo mukaansa kaikki maailman maat. Se tekee tilanteen yhdenlaiseksi yli maailman. Yksitoikkoisten taipumustensa takia on se pahempi kuin mitä kommunismin kuvaillaan olevan.

KOKO MAAILMA YHTENÄ SUURENA TEOLLISUUTENA.

Nykyaikainen teollisuus näytti yleismaailmallisen luonteensa maailman sodan alussa. New Yorkin kaupungin kansallinen pankki, joka on suurin pankkilaitos tässä maassa ja vielä Standard yhtiön liike, kuvaili lähettämässään kirjeessä syyskuussa v. 1914 sodan aiheuttamaa sekasortoa seuraavin huomioon otettavin sanoin:

"Koko maailmalla on ollut taipumusta tulla yhdeksi yhteiskunnaksi, sellaisine yhteensitovine etuverkkoineen ja keskinäisine riippuvaisuuksineen kuin ne, jotka ovat vallitsevina yhdessä valtakunnassa. Muutamia viikkoja takaperin miehet myivät ja ostivat, antoivat ja ottivat lainoja, tekivät sopimuksia ja suunnittelivat antamatta kovinkaan paljon huomiota valtioiden rajoille, kun yhtäkkiä koko ko-operatiivinen järjestelmä meni hajalleen. Raaka-aineita kiellettiin lähettämästä sinne, missä niitä oli totuttu käyttämään, tehtaat eristettiin markkinoista, kuluttajat eristettiin ruokatarpeista ja miljoonia miehiä kutsuttiin yhteishyödyllisestä työstä teollisuuksista taistelemaan verivihollisina toisiaan vastaan. Villi raivonpurkaus yhdessä Euroopan kulmassa murskasi suurella vaivalla kehitetyn sivistyksen rakenteen."

Nykyaikaisen teollisuuden kehityksen eri asteet ovat monilukuiset ja ovat ne hyvin mielenkiintoisia. Ensimmäisellä asteella, joka tunnetaan keskittymisen aikakauden nimellä, yhdisti trusti useita korporatiooneja yhdeksi aivan samoin kuin korporatsoonit olivat ennemmin yhdistäneet useita yhtiöitä. Toisella asteella, joka tunnetaan kokonaistuttamisaikakauden nimellä, useita trusteja sidottiin yhteen yhtenäiseksi liitoksi. Kolmannella asteella, joka tunnetaan valtion kontrollin nimellä sotatarkoituksissa, kaikki yhtymät liitettiin tarkemmin yhtenäisiksi, kehitettiin ja varustettiin kapitaalilla valtion avulla ja peräänkatsomuksen alaisena. Neljännellä, nykyisellä asteella, vallitsee valtion kontrolli ja keskinäinen yhteistoiminta. Valtio jatkaa vieläkin avustustaan ja peräänkatsomustaan, mutta se alkaa jo haihtua. Sen tilalle astuvat suuret yhtymät, joiden kautta suuret liitot toimivat yhdessä yksityisen johdon ja kontrollin alaisina. Ame-

rikan Teräs- ja Rautalaitos (American Steel and Iron Institute) esimerkiksi, ei ole mitään muuta kuin laitos, jonka nimen alla teräs- ja rautayhtymät yhtyvät säännöstelemään hintoja ja keskustelemaan yhteisistä eduista. Samoin Ulkomaakaupan Ulosvientineuvosto (Foreign Trade Export Council), on liikeyhtymä, joka edustaa yli neljää biljoonaa dollaria ulkomaakaupan hankintaan kiinnitettyä kapitaalia. Pienempänä esimerkkinä on Yhdysvaltain Kauppakamari (United States Chamber of Commerce), joka yhdistää kaikki korporatiosionit ja yhtymät, suuret sekä pienet, ollen sen päätarkoituksena kotoinen suojelus ja etujen hankkiminen.

RAHATRUSTI — TRUSTIEN TRUSTI.

Mutta kaikkien näiden erilaisten yhtymien yläpuolella, yhdistäen ja suojellen niiden etuja, on Morgan-Rockefeller pankkiryhmä. Tämä ryhmä on finanssikontrollinsa kautta määrävänä tekijänä nykyaikaisessa teollisuudessa tässä maassa. Tärkeissä teollisuuksissa käytettävä kapitaali — viljelysmaat, puutavara, mineraalirikkaudet, perusteollisuudet, rautatiet, sähkölennättimet, puhelimet, raitiotiet, valo-, lämpö- ja voima-asetat, höyrylaivat ja pankit ovat kaikki heidän omiaan omistuksen ja kontrollin oikeudella.

Louis Brandeis näyttää kirjassaan "Muiden ihmisten rahat ja miten pankit niitä käyttävät," kuinka finanssi on keskitetty ja kuinka koko maan yhteistä luottoa riistävät liittoutuneet yksityiset pankkiiriryhmät, joiden etunenässä on Morgan-Rockefeller rahatrusti. Kuvernöörinä ollessaan v. 1911 sanoi presidentti Wilson: "Suuri teollisuuskansakunta on sen luottojärjestelmän kontrollin alainen."

RAHATRUSTIN SUUNNATON VALTA.

Brandeis siteeraa Pujo-komitean raporttia rahatrustin toimista. Tämä komitea sai selville, että Morgan-Rockefeller liittoutuneet yksityiset pankkiiri-ryhmät pitivät hallussaan:

"Kaikkiaan 341 tirehtöörin virkaa 112 korporatiosioonissa, joiden yhteiset rikkaudet ja pääomat olivat 22,245,000,000 dollaria. — Kaksikymmentäkaksi biljoonaa dollaria on suuri summa — niin suuri, että

on vaikeata käsittää sen merkitystä. Ihmisjärki käsittää suuruudet ainoastaan vertauksien kautta. Minkä kanssa voimme verrata 22 biljoonaa dollaria? Kaksikymmentäkaksi biljoonaa dollaria on suurempi summa kuin veroitettun omaisuuden, kiinteän sekä irtaimen, arvo koko Uuden Englannin valtioissa. Se on lähes kolme kertaa niin suuri kuin verotettun kiinteimistö arvo New Yorkissa. Se on enemmän kuin kaksi kertaa niin paljon kuin verotettun omaisuuden arvo 13 etelän valtiossa. Se on enemmän kuin veroitettun omaisuuden arvo niissä 22 valtiossa, jotka sijaitsevat Missisippilaakson länsipuolella."

Brandeis arvelee, että tämäkin on "alhainen arvioiminen siitä keskittämisestä, jonka rahatrustin sisäinen ryhmä on saanut aikaan" (Siv. 33—35).

SOTA LAAJENSI RAHATRUSTIN VALTAA.

Edelläolevat sanat kirjoitettiin v. 1914, ennen liittohallituksen vararahastopankkien perustamista. Mutta kun liittohallituksen vararahastopankkien omistajina ovat osakkeenomistajat, joihin taas ovat trustin jäsenyydessä olevat pankit, pysyy Morgan-Rockefeller ryhmän valta maan rahasioissa yhtä murtumattomana. Sota on laajentanut ja tiivistänyt trustin valtaa. Se on saanut aikaan, että tämä maa, joka ennen lainaili rahoja muista maista, antaa nyt lainoja muihin maihin ja on tehnyt New Yorkin Wall kadun Lontoon Lombard kadun kilpailijaksi maailman finanssikeskukseksi. Tämän maan finanssin kontroleeraajilla on nyt saamista Euroopan mailta 9 biljoonaa dollaria. Ennen omistivat europalaiset rahamiehet 2 biljoonan dollarin arvosta osakkeita ja bondeja, joista tämän maan tuotanto oli vastuunalainen.

Morgan-ryhmä on hallituksellinen, kansainvälinen pankkiirijoukko, jolla on haaraosastoja Englannissa ja Ranskassa. He käsittelevät ne jättiläismäiset lainat ja ostot, joita liittoutuneiden valtain puolesta tehtiin tässä maassa sodan aikana ja voitot näistä kaupoista nousivat biljooniin dollareihin. Standard öljyryhmän johtomies, Frank Vanderlip, oli presidentti Wilsonin neuvonantajana finanssiasioissa. Hänen joukkueensa edustaa uutta teollisuus- ja kansainvälistä finanssimiestyyppiä. Heidän tarkoituksenaan on kul-

jettaa kapitaalia ulos maasta ja perustaa korporatiooneja toisiin maihin yli koko maailman. Tätä tarkoitusta varten he ovat perustaneet Kansainvälisen Pankkikorporaatioonin. Sen nimellisenä pääomana on 50,000,000 dollaria. Sen todellinen finanssivoima nousee biljooniin, joita kontroleeraavat korporatit ja pankit.

RAHATRUSTIN MAAILMANLAAJUINEN TOIMINTA.

Sodan aikana ilmoitettiin sanomalehdissä pankkiirien kokouksesta, joka pidettiin puolueettomassa maassa tarkoituksella lopettaa sota. Tilanne oli jo kuitenkin heidän kontrollinsa ulkopuolella. Nyt ehdottaa Mr. Vanderlip, että tulisi perustaa kansainvälinen pankkiirien komissio, jonka tehtävänä olisi avustaa rahallisesti Europan maita ja pelastaa ne sillä tavoin turmiosta ja bolshevismista. Tuleeko tämäkin yritys epäonnistumaan?

Heti Vanderlipin ehdotuksen jälkeen ilmoitettiin, että maailman mahtavimmat pankkiiriryhmät, joiden etunenässä oli J. P. Morgan & Co. ja joiden joukossa oli suuria brittiläisiä ja ranskalaisia pankkifirmoja sekä toisia amerikalaisia liikkeitä, olivat järjestyneet yhteen "suojellakseen ulkomaalaisten rahojsijoittajain etuja Meksikossa." Nämä ryhmät olivat myöskin syyäitä Venäjän pulman aiheuttamiseen ja yrittivät julistamattomalla sodalla, saarrolla ja nälällä murskata Neuvostotasavallan.

Sodan jälkeen ovat sanomalehdet maininneet useista rahaporhojen neuvotteluista siitä, miten voitaisiin uudelleen rakentaa luhistuva kapitalistinen järjestelmä Euroopassa ja miten voitaisiin varmentaa kapitaalinhallitusvalta koko maailman kansakuntien ylitse.

Nämä tosiasiat todistavat, että Yhdysvallat on kehittynyt viidenkymmenen vuoden sisällä trustien valtakunnaksi, jota hallitsee trustien trusti — rahatrusti, joka taas vuorostaan toimii käsikädessä muiden kansakuntien rahatrustien kanssa. Näitä kaikkia kansakuntia vuorostaan hallitsee jättiläisjärjestelmä suuri kansainvälinen rahatrusti — maailman finanssin harvainvalta.

Sellainen on ollut nykyaikainen tuotannollinen kehitys.

NYKYAIKAISEN TUOTANNOLLISEN KEHITYKSEN VAIKUTUS.

Nykyaikainen tuotannollinen kehitys pienestä teollisuudesta suureen ja kansallisesta eristäytymisestä kansainvälisiin laajoihin yhtymisiin siitä seuranneine finanssihallintotoineen oli edeltäjänä jatkuvalla tilanteen kehittymisellä kotona ja ulkomailla. Maalaisväestö ajalehti kaupunkeihin. Maatilojen omistajat vaihtuvat, vuokraajien ja maanviljelyspalkkatyöläisten luku lisääntyy. Taloudellinen vapaus vaihtuu orjuuteen, yksityinen työläinen vajoaa teollisuusarmeijaan. Vieläpä ylenemistilaisuudet korporatiooneissakin katoavat. Tilanne tulee epävarmaksi, töiden väliaikaisuus ja työttömyys kasvaa. Ammattitaito katoaa, koditon, kuljeksi-va, ammattitaidoton työläinen astuu näyttämölle. Rikkaudet keskittyvät ja korporatitöiden riistämät verot maan rikkauksista kasvavat jatkuvasti. Kymmeniä miljoonia ihmisiä kärsii köyhyyttä. Elinkustannukset leijailevat palkkojen yläpuolella. Kriisit tulevat aina tiheämpään ja yhä uhkaavampina. Sotia puhkeaa, sivistyskauden mukainen järjestys on hajaannustilassa ja yhteiskunnallinen tuho näyttää olevan lähellä.

ASUJAMISTO AJAUTUU KAUPUNKEIHIN.

Vuonna 1800 asui neljä prosenttia tämän maan väestöstä kaupungeissa, joiden väkiluku oli yli 8,000 henkilöä. V. 1910 asui 46.3 prosenttia Amerikan asukkaista kaupungeissa, joiden väkiluku oli yli 2,500. Yksi jokaisesta viidestätoista Yhdysvaltain asukkaasta asui New Yorkin kaupungeissa ja sen etukaupungeissa v. 1910. Maalaiselämä ei viehätä enään, teollisuuden työvoiman tarve näyttää houkuttelevammalta.

RIIPPUMATON MAANVILJELIJÄ KATOAA, KORPORATSIIONIFARMIT ILMAANTUVAT.

Vuoden 1914 väenlaskunumerot osoittavat, että 12,659,000 henkilöä toimi maanviljelystöissä. Tästä luvusta oli enemmän kuin puolet palkkatyöläisiä. Toisesta puolesta taas 2—3 miljoonaa olivat maan vuokraajia.

Maatilat tulevat suuremmiksi. V. 1900 oli Yhdysvalloissa 47,160 maatilaa, jotka olivat suurempia kuin 1,000 eekkeriä kukin. V. 1910 oli niiden luku noussut 50,135:teen. Korporatsioonifarmi, kuten Taft yhtiön maatila, on ilmaantunut. Tähän farmiin kuuluu 150 neliömailia Texasin valtion maata. Sillä maalla ovat yhtiön lihanpakkauslaitokset, pumpulinpuhdistajat, jäädytyslaitokset, konepajat ja sähkövoima-asetat. Työläiset asuvat yhtiön huoneissa ja ostavat tarpeensa yhtiön kaupoista. Tehdassysteemi on otettu käytäntöön farmeilla.

Maanviljelyskorporaatioiden toiminta tulee kasvamaan jatkuvasti. Vuokraajien luku lisääntyy rinnakkain maiden arvon nousun kanssa, kun yhä enemmän pääomaa tarvitaan maanviljelyksen harjoitukseen. Nämä asiat, yhdessä sen kanssa, että rahojen sijoittamismahdollisuudet tulevat harvinaisemmiksi, aiheuttavat sen, että kapitalistit alkavat yhä enemmän sijoitella pääomaansa suurviljelykseen. Se on seuraava ala, jonka he tulevat valloittamaan.

TEOLLISUUSTILAISUUDET KATOAVAT.

Miten teollinen riippumattomuus on poistettu ja muutettu alistuvaisuudeksi, sen osoittavat seuraavat tosiasiat ja numerot: Yhdysvaltain teräskorporaatio pitää työssään 68,000 henkilöä, Yleinen Sähköyhtiö 75,000 ja Fordin auto- tehtaat 60,000. Armeijat astuvat yksilön tilalle ja näitä hallitsevat työnantajakorporaatiot. Näiden viime mainittujen kanta työläisiinsä nähden on yleensä ankaraa "isällisyyttä," jota jossain määrin miedontaa työväen järjestöt eli niiden pelko.

Vuoden 1910 väenlaskun mukaan oli tämän maan tehdasteollisuuksissa työskentelemässä 8,263,153 henkilöä. Ainoastaan 61 jokaisesta tuhannesta oli isäntiä eli virkailijoita. 88 jokaisesta tuhannesta konttorityöläisiä tai muita alempia vakinaisella palkalla työskenteleviä henkilöitä, jäljellä olevat 851 jokaisesta tuhannesta olivat palkkatyöläisiä. Rautatie-teollisuudessa oli työläisten kokonaisluku 1,710,296 henkilöä. Näistä yleisiä virkailijoita 5,750; alempia virkailijoita 1,153 ja konttorityöläisiä 87,106. Tämä tarkoittaa, että yleisten ja alempien virkailijain luku oli kymmenen jokai-

sesta tuhannesta, eli yksi prosentti. Nämä numerot näyttävät kuinka suuri mahdollisuus työläisillä yksilöinä on päästä rautateiden omistajiksi, jonkunlaiseksi virkailijaksi taikka edes konttorityöläiseksi.

TYÖN SÄÄNNÖTTÖMYYS JA JOUTILAISUUS KASVAA.

Työläisillä ei ole edes säännöllisesti työtä. Sotavuonna 1918 palkkasivat San Franciscon lahden ympärillä olevat neljatoista laitosta, jotka pitivät työssään 14,083 työläistä, vuoden kuluessa 32,489 henkilöä; 4,000 näistä oli työssä yhden viikon tai vähemmän aikaa ja 53 prosenttia vähemmän kuin kolmen kuukauden ajan. Chicagon teurastuslaitoksilla on 25 prosenttia työläisistä aina joutilaina. Tämä joutilaisuus on tyypillistä erikoisesti juuri suurten korporaatioiden työläisten keskuudessa. Väliaikaisesti työssäolevien ja joutilaiden armeijan täytyy olla suuri vastaamaan niiden satunnaisia tarpeita.

Juuri ennen Europan sotaa, v. 1914, oli työttömien luku Yhdysvalloissa kolmen ja viiden miljoonan välillä. Nyt on sota laimennut ja jättänyt kapitalismin 20 prosenttia tuottavamaksi kuin ennen sotaa. Siksipä työttömyys kasvaa taaskin ja se uhkaa tulla ennenkuulumattoman laajaksi.

LIKKUVAIN TYÖLÄISTEN LISÄÄNTYMINEN.

Kaikenlaisella työllä on taipumusta kehittyä ammattitaitoa vaatimattomaksi työksi. Tämä johtuu koneistosta ja siitä töiden jakamisesta, jonka koneet tekevät mahdolliseksi. Tehokkuusekspertit auttavat tätä työnjakotapain kehitystä eteenpäin. Professori Hoxie kertoo eräässä kirjassaan kuinka yksi teollisuuslaitosekspertti tarjoutui opettamaan hänelle vissin osan menettelytavasta 30 minuutissa.

Ammattitaidon tarpeettomuus tekee mahdolliseksi farmarien, naisten ja lasten käyttämisen työläisinä konepajoissa ja konttoreissa. Tästä seuraa myöskin, että työläiset muuttavat teollisuudesta toiseen, kaupungista kaupunkiin. Se tekee työläisen teollisuusväliseksi ja kuljeskelijaksi, s. o. liikkuvaksi teollisuustyöläiseksi.

NÄLKIINTYMINEN, RUUMIILLINEN HEIKKENE- MINEN JA MUUT VIAT YLEISIÄ.

Ottakaamme huomioon myös joitakin muita kapitalismin turmiollisia vaikutuksia nykyaikaiseen yhteiskunnalliseen elämään. Tohtori Thomas Wood lausuu, että ainakin 20 prosenttia, s. o. 4,000,000, amerikalaista koululasta kärsii ravinnon puutteesta. Bostonilainen auktoriteetti, tohtori R. P. Emerson, väittää, että ravinnon puutetta kärsii vähintään kolmasosa koko maan lapsista. Kapitalismi antaa vähän ruokaa ja tappaa nälkään.

Sotilaspoliisien päällikkö kenraali Crowder ilmoittaa; että asevelvollisuusneuvostot tutkivat 3,208,446 miestä. Hyvin alennettujen vaatimuksien mukaankin täytyi heidän hyljätä näistä miehistä 62,606 miestä, eli toisin sanoen kuudes osa tutkituista miehistä täytyi hyljätä kokonaan kelpaamattomina armeijan palvelukseen. Kapitalismi johtaa ruumiilliseen raihaantumiseen.

Arvioidaan Yhdysvalloissa tarvittavan enemmän kuin miljoona asuinrakennusta, että riittäisi kunollisia asuntoja kaikille.

Suurissa kaupungeissa kohoavat vuokrat jatkuvasti. Viidestäkymmenestä kuuteenkymmeneen prosenttiin lienevät vuokrat kohonneet keskimäärin, mutta monissa tapauksissa ne ovat nousseet kaksin- ja kolminkertaisiksi. Vuokralakot ovat nykyään tavallisia kaupunkielämässä. Yhtä yleisiä ovat lakot korkeita elinkustannuksia ja korkeita raitioteiden kytymaksuja vastaan, etenkin sen jälkeen kun otettiin käytäntöön n. k. vyöhykesysteemi. Kapitalismi tuo mukanaan epäjärjestystä yhä suuremmassa määrässä.

HINNAT NOUSEVAT PALJON YLÄPUOLELLE PALKKOJEN.

Viimeisten kahdenkymmenen vuoden ajalla ovat ruokatarpeiden hinnat jatkuvasti nousseet.

Newyorkilainen aikakauskirja "Annalist" julkaisee hintatasoa osottavat numerot 25 eri tarveaineelle, jotka ovat valitut niin, että niiden yhteinen hintataso osoittaa tavallisen perheen menoja. Hintatasoa osottava numero vuodelle 1890 oli 109.252; v. 1896 oli se 80.096; v. 1914 nousi se jo

146.069 ja maaliskuulla v. 1919 se jo kiipesi 287.461. Tämä tarkoittaa, että hinnat olivat maaliskuulla v. 1919 kaksi kertaa niin suuret kuin v. 1890 ja yli kolme ja puoli kertaa niin suuret kuin v. 1896.

Edward Bouton nuorempi selittää tätä hintain nousua "Annalistin" hintatasoa osottavien numerojen mukaan seuraavaan tapaan: "Dollarilla voi ostaa ainoastaan 26.6 prosentti siitä tavaramäärästä, minkä sillä voi ostaa v. 1896. Dollari on menettänyt 73.4 prosenttia ostokykyisyydestään 23 vuodessa, siis 3.19 prosenttia jokaisena vuotena."

Muilla hinnoilla on samanlaista taipumusta yli maailman. Tässä maassa nousivat hinnat keskimäärin 84 prosentilla, Englannissa ainoastaan 64 prosentilla niin kutsuttujen normaalivuosien aikana — vuodesta 1896 vuoteen 1914.

Yhdysvaltain työdepartementti arvioi, että hinnat ovat nousseet New Yorkin kaupungissa 103.8 prosentilla vuodesta 1914 joulukuuhun v. 1919 mennessä.

Teollisuuskonferenssi-neuvosto, jota ylläpitävät suuret yhtiöt, on arvioinut, että entisten lisäksi ovat elinkustannukset nousseet yli koko maan seitsemällä prosentilla v. 1920 maaliskuun loppuun mennessä.

Jos työläinen New Yorkissa, joka sai 5 dollaria päivältä v. 1914, olisi yhtä hyvässä asemassa nykyään, tulisi hänen saada palkkaa \$10.55 päivän työstä. New Yorkin työläisten järjestöt väittävät, että työläiset ovat nykyään paljon huonommassa asemassa, sillä palkat eivät ole nousseet samassa suhteessa kuin elintarpeiden hinnat.

Byron W. Holt, puhuessaan "Chautauqua"-luennoissa heinäk. 13 p. 1914 aineesta "Korkeiden hintain perusteelliset syyt," sanoi seuraavaa korkeista kustannuksista ja työläisten järjestöistä: "Jos työläisten järjestöt olisivat tärkeinä tekijöinä hintain nousussa, voisimme otaksua että palkat nousisivat nopeammasti kuin hinnat. Kuitenkin on asia aivan päinvastoin. Palkat ovat nousseet todellisuudessa ainoastaan puoleksi niin paljon kuin hinnat ovat nousseet viimeisten kahdeksantoista vuoden ajalla. Hinnat nousevat hissillä ja palkat kiipeävät rappuja myöten."

AINOASTAAN HARVAT SAAVAT VÄLTÄMÄTTÖMÄN ALIMMAN PALKKAN.

Sodasta huolimatta eivät palkat näytä nousseen kovinkaan paljon yläpuolelle ennen sotaa vallinnutta tasoa. Massachusettsin valtion teollisuuksissa työskenteli v. 1917 530,890 miestä. Ainoastaan 13.5 prosenttia näistä saivat enemmän kuin 1,300 dollaria palkkaa vuosittain, jota pidetään välttämättömänä viisihenkiselle perheelle. Suuri enemmistö sai vähemmän kuin 20 dollaria viikossa. Yhdysvaltain kenkäteollisuudessa saivat suuret joukot ammattitaidottomia työläisiä ainoastaan 16 dollarin viikkopalkkaa v. 1919. Tämä on vähän enemmän kuin puolet alimmasta tarpeellisesta palkassa. Columbian piirissä, jossa Yhdysvaltain pääkaupunki sijaitsee, teki kolme neljäsosaa kirjapainoteollisuudessa työskentelevistä naisista työtä vähemmällä kuin 16 dollarilla viikon, vaikka lainmukaisesti 16 dollaria piti olla alimmana palkkana naisille siinä piirissä. Kaivostyöläisten lehden toimittaja Ellis Searles sanoo, että lokakuusta v. 1918 lokakuuhun v. 1919 ansaitsivat 90,000 Illinoisin valtion hiilen kaivajaa ainoastaan 800 dollaria miestä kohti; Indianan valtion 27,000 hiilenkaivajaa ansaitsivat jokseenkin saman veran; Ohion 42,000 hiilenkaivajaa ansaitsivat 700 dollaria mieheen ja Pensylvanian 45,000 kaivostyöläistä ansaitsivat 750 dollaria mieheen. Ja tämä oli "hyvänä varakkuuden vuotena."

Nämä esimerkit ovat tyypillisiä tilanteesta kaikkialla.

RIKKAUDET KESKITTYVÄT YHÄ HARVEMPIIN KÄSIIN.

Ottakaa huomioon, että Yhdysvaltain puhtaat tulot olivat 35 biljoonaa dollaria v. 1915 ja 73 biljoonaa dollaria vuonna 1918 — siis nousseet enemmän kuin sadalla prosentilla. Mihin se kaikki joutuu? Vähemmän kuin puoli miljoonaa yksilöitä maksoi sisääntuloveroja v. 1916 väestöstä, jonka sanotaan olevan luvultaan 102 miljoonaa sielua.

Basil Manly kirjoittaa artikkelissaan sanomalehtien uutistoimistolle jouluk. 22 p. v. 1918 seuraavaa: "Selvä tosiasia on, että Yhdysvaltain rikkaudet keskittyvät vähälukuisten perheiden käsiin, (heidän lukunsa on vähemmän kuin puo-

li prosenttia maan koko väkiluvusta) ja tämä keskittymisen tapahtuu ennenkuulumattomalla nopeudella. V. 1910 omisti kaksi prosenttia kansasta 60 prosenttia Yhdysvaltain rikkauksista. Tänä päivänä voidaan olla varmat, että tuosama kaksi prosenttia omistaa vähintään 70 prosenttia kansakunnan rikkauksista ja luonnonrikkauksista"

Harry H. Klein kirjoittaa äskeisessä artikkelissaan, jonka nimenä on: "Mitä tulemme tekemään Rockefellerin omaisuuden kanssa," seuraavaan tapaan:

"John D Rockefeller täytti äskettäin 80 vuotta ja lausui toivomuksenaan, että hän eläisi satavuotiaaksi. Mr. Rockefellerillä on omaisuus, jonka arvioidaan nousevan yli kahden biljoonan dollarin. Hänen vuotuiset sisääntulonsa arvioidaan nousevan yli 100 miljoonan dollarin. Jos hän elää satavuotiaaksi ja hänen omaisuutensa lisääntyy samalla vauhdilla kuin tähänkin asti seuraavan 20 vuoden ajalla, tulee hän omistamaan 4 biljoonaa dollaria ollessaan sadan vuoden vanha"

KORPORATSIIONIT IMEVÄT KUIVIIN RIKKAUKSIEN TUOTANNON.

Scott Nearing laskee kapitalistien ja korporatsioiden kiskomisen työläisarmeijain tuottamista tuotteista seuraavaan tapaan: "Sisääntuloverotilastot osottavat, että vähemmän kuin viisi prosenttia maan täysikasvuista henkilöistä maksoivat vuonna 1917 \$4,469,901,354 vuokrina, korkoina ja voitto-osinkoina. Sotaliike oli hyvää kauppaa. Wall Street Journal on saanut selville, että 104 korporatsiointia lisäsi pääomaansa yli 2 biljoonalla dollarilla joulukuun 31 päivästä v. 1914, jouluk. 31 päivään v. 1918, maksettuaan korkeat summat uusista rakennuksista ja uusista saavutuksista liikkeen laajennuksen suhteen sekä jaettuun ennenkuulumattoman suuret liikevoitot osakkeiden omistajille. Melkein kaikki tämä pääoman lisäys tuli ylijääneistä liikevoitoista.

"Tämän lisäksi niiden 104 korporatsioiden kirjat osottivat, että näiden liikkeiden omaisuuksien arvo oli noussut tällä ajalla 1,522,000,000 dollarilla."

Sota teki 17,000 uutta miljoneeria. Seitsemäntoista tuhatta miljoneeriä on juuri sama kuin 17,000,000,000

dollaria. Tämä 17,000,000,000 dollaria on taas vuorostaan melkein tarkalleen sama summa, joka saatiin kokoon ensimmäisellä, toisella, kolmannella ja neljännellä vapauslainabondien myynnillä.

Rajaton voittoilu sodan aikana ja sen jälkeen on vastuunalainen näistä uusista miljoneereistä. Tämä voittoilu nousi eräässä tapauksessa 290,999 prosenttiin. Nämä satumaiset voitot sai teräskorporaatio.

Basil Manly kirjoittaa Searchlight julkaisussa huhtikuulla v. 1920, että amerikkalaisten kapitalistien sodan aikana tekemät puhtaat voitot olivat yhtä suuret kuin yhteensä kaikkien yhtiöiden ja liikkeiden pääomat Yhdysvalloissa. Manly tekee parhaan johtopäätöksen kun hän sanoo: "Toisin sanoen käy tämän kautta selväksi, että jos hallitus olisi sodan alussa ottanut haltuunsa kaikki välttämättömät teollisuushaarat ja jos kansan olisi täytynyt maksaa yhtä suuret hinnat tarpeista kuin he olivat pakotetut maksamaan yksityisille kapitalisteille, olisi hallitus tehnyt kylliksi voittoja maksaakseen jokaisen dollarin näiden teollisuuksien pääomasta ja olisi voinut jättää kansakunnan kaikkien teollisuuslaitoksien omistajaksi."

Tämän lisäksi sanoo Scott Nearing: "Liittohallituksen julkaisemien raporttien mukaan elää Yhdysvalloissa 30,000,000 ihmistä alituisessa köyhyydessä."

Rikkauksien keskittymistä ja kurjuutta — sellainen on Yhdysvallat nautittuaan 50 vuotta nykyaikaisen kapitalismin siunauksia.

SODAT KAUPAN JA VAIKUTUSVALLAN LAAJENTAMISEKSI.

Näiden äärimmäisyyksien lisäksi tulevat sitten sodat — kansalliset sekä luokkasodat. Presidentti Wilson vakuutti syyskuussa v. 1919 pitämässään puheessa St. Louisissa kuulijolleen, että "Sodan siemenenä ovat teollisuus- ja kauppakilpailut." "Tämä sota (tarkottaen maailmansotaa) on teollisuus- ja kauppasota." Tämä sota maksoi 186,000,000,000 dollaria ja 7,540,200 miehen hengen. Enemmän ihmisiä tuli tapetuksi kuin viimeisten 121 vuoden kuluessa ennen sotaa.

Edelleen tämä sota oli edeltäjänä yhteiskunnalliselle onnettomuudelle, toi mukanaan bolshevismiin ja valmisti aiheita uusille sodille. Mutta vaikka nämä tosiseikat eivät olisikaan tosia nykyään, olisivat sodat kuitenkin varmasti tulossa. V. 1914—18 sota tuli teollisuuslamauksen mukana, joka antoi varoituksen koko maailman käsittävästä luokkavallankumouksesta. Nykyään ajautuu kapitalismi uutta teollisuuden lamautumista kohti ja sille kummittelee vallankumouksen haamu. Se on pakoitettu nostamaan hintoja ja lisäämään tuotantoa. Molemmat näistä lisäävät sille vaaroja. Lisätyt hinnat lisäävät lakkoja; lisätty tuotanto lisää joutilaisuutta ja yhteiskunnallista epäjärjestystä. Jo nyt on maa asestettuna leirinä luokkasodassa. Tämän osoittivat selvästi Bostonin poliisien lakko ja teräslakko. Mikä tulee olemaan tuloksena tästä kaikesta — toinen sotako — uusi yhteiskunnallinen onnettomuusko, uusi bolshevismiko?

KAPITALISMIVASTAISUUDEN NOUSU.

Nykyisen teollisuuden luoma tilanne synnyttää erilaisia yrityksiä, joiden tarkoituksena on tilanteen parantaminen tai vaikean tilanteen poistaminen joko kokonaan tai osaksi. Farmarit, ollen rautateiden, yhtymien ja rahaporhojen riistäminä, järjestyvät maalaisjärjestöihin, monopoolivastaisiin, paperiraha, vapaahoepa, populistit, hallitusomistus- ja nonpartisan liittoihin ja järjestöihin. Keskiluokka, ollen aina häviöllä kilpailussa trustien kanssa ja huomaten näiden äärimmäisyyksiin menon ja taipumukset, kannattavat yksinkertaista verotusta, trustivastaisuutta, sotavastaisuutta, vapaata hopeaa, hallituksen kontrollia ja hallituksen omistusta kannattavia liikkeitä. Samalla aikaa työläiset, vaatien aina enemmän kontrollia teollisuuksien ylitse ja haluten vapautua kapitalismin kirouksesta ja sen sodista kumoamalla koko järjestelmän, ovat perustaneet työväen unioita, työväen puolueita, kansainvälisiä työväen liittoja ja teollisuusunioita, joiden tarkoituksena on järjestää kaiken maailman teollisuustyöläiset ottamaan maailman teollisuuksien kontrollin maailman teollisuuksien työläisille kapitalistisen yhteiskunnan luhistumisen lähetessä.

Kaikenlainen nousu täytyy tulla sisältä päin. Nykyaikaisen nousun täytyy tulla nykyaikaisen teollisuuden sisältä — joka on nykyisen yhteiskunnan suuremmissin laitos — sen täytyy tulla näissä teollisuuksissa työskentelevistä työläisistä. Kansainvälisen finanssimiesten harvainvallan tilalle täytyy tulla kansainvälinen työläisten solidarisuus kansainvälisen teollisuusjärjestön kautta, joka antaa solidaarisuudelle pohjan ja voiman

MAAILMAN TYÖLÄISTEN PELASTUS MAAILMAN TEOLLISUUKSISSA.

Kuten kaikki merkit näyttävät, tulee tämä nousu yli maailman käsittäväksi. Maailman työläiset hakevat pelastusta teollisuuksista — omasta itsestään he hakevat maailman vapauttajaa. Se on juuri tämä nousu, jota I. W. W. odotti, kun se alkoi järjestämistyön v. 1905. Se on juuri tämä nousu, joka tekee I. W. W:n häviämättömäksi järjestönä — tekee sen ajan hengeksi ja aatteeksi.

Maailman Teollisuustyöläisten Liitto (I. W. W.) loppuu vasta silloin, kun maailman kapitalismi loppuu ja työläisten kommunistinen yhteiskunta syntyy.

2 Luku.

I. W. W:N EDELTÄJÄT.

Maailman Teollisuustyöläisten Liitto ei syntynyt tyhjältä, kuten muinaisaikaiset tarujumalat. Eikä se ole myöskään toinen Topsy, joka vain yksinkertaisesti alkoi kasvaa koskaan syntymättä. I. W. W:llä on alkuperänsä ja vanhempansa nykyaikaisessa teollisuuden kehityksessä ja sen vaikutuksissa. Nykyinen kapitalistinen teollisuusjärjestelmä on sen isä ja menneiden miespolvien työväenjärjestöt ovat sen äiti. I. W. W:llä on suuri joukko esivanhempia ja se on ylpeä syntyperästään — ylpeä kotimaisista sekä ulkomaalaisista äidinpuolisista esivanhemmistaan.

Noin sata vuotta takaperin — v. 1820 — alkoi Yhdysvallat kokea teollista vallankumousta. Silloin alkoi teollisuus muuttua kotiteollisuudesta tehdasteollisuudeksi. Liikenne joutui mullistuksien alaiseksi sen kautta, että tähän aikaan

otettiin käytäntöön höyrylaivat ja alettiin rakentaa kanavia sekä valtamaanteitä. Tuotanto alkoi käydä liian suureksi vanhanaikaisille liikennevälineille ja ulkomaakaupalle. Tähän aikaan alkoi muodostua työväenluokka yhdessä suurten kylien ja kaupunkien mukana. Uudessa Englannissa jättivät farmarit maatilansa ja muuttivat kutomokeskuksiin; tyttäret työskentelivät tehtaissa. Vanhat olosuhteet alkoivat murtua, uudet muodostua niiden tilalle. Täten tulivat esille uudet kysymykset, uusi luokkajärjestys ja uusia liikkeitä.

Vuodesta 1820 vuoteen 1850 kasvoi teollisuusvallankumous. Höyryvoimalla käytettävät kutomakoneet, kuuman ilman puhallussulatot terästeollisuudessa, niittokoneet, elonleikkuukoneet, ompelukoneet, raapaistavat tulitikut, höyryvoimalla käyvät painokoneet, potkurit höyrylaivoissa ja höyryvasarat otettiin käytäntöön tällä ajalla. Vuonna 1826 alkoi rautatieliikenteen kehitys. Veturien rakentaminen alkoi n. v. 1830. Ensimmäinen sähkösanomalinja rakennettiin v. 1844. Muutos oli nopea, se oli paljon merkitsevää.

Näiden keksinnöiden käytäntöön otton mukana tulivat suuremmat kaupungit, enemmän tehtaita, osakeyhtiöitä ja suurempi sekä jyrkempi juopa kapitalistiluokan ja työväenluokan välille. Juuri tämän ajanjakson aikana ilmestyivät ensikerran uudenaikaiset työväenjärjestöt tässä maassa. Tähän aikaan juuri tulivat työläiset maaseuduilta ja kaukaisista maista yhä suurenevina joukkoina tehtaisiin ja kaupunkeihin asumaan heille eristetyissä kaupunginosissa. Tämän tilanteen vallitessa tulivat työläiset tietoisiksi olemassaolostaan erikoisena luokkana yhteiskunnassa ja alkoivat järjestäytyä ponnistellakseen luokkana taisteluissa työnantajia vastaan ja ylipäänsä koko uutta järjestelmää vastaan. Tähän aikaan juuri syntyivät ensimmäiset I. W. W:n esivanhemmat tässä maassa.

I. W. W:N OHJELMA ON RAKENTAVA.

I. W. W. luottaa kolmeen erikoiseen tärkeään asiaan. Ensiksi: työläisten ja työnantajain etujen vastakkaisuuteen, s. o. luokkataisteluun. Toiseksi: että työläisille on välttämätöntä järjestäytyä keskittyvää teollisuutta vastaaviin järjestöihin. Kolmanneksi: palkka- ja kapitalistijärjestelmän ku-

moamiseen sellaisen järjestön avulla, sen painostuksen aikana, joka tulee vallitsemaan kapitalismin auttamattomasti luhistuessa. I. W. W. kutsuu tätä "uuden yhteiskunnan rakentamiseksi vanhan järjestelmän kuoren sisällä."

I. W. W:n ohjelma on rakentava ja kehityksellinen. Nykyinen järjestelmä on sen synnyttänyt ja kasvattanut. Läpi koko viime vuosikymmenien työväenliikkeen löydämme teorioita, pyrkimyksiä ja järjestöitä, jotka osoittavat taipumusta samansuuntaisuuteen I. W. W:n kanssa yhä suuremmalla selvyydellä, varmuudella ja täydellisyydellä.

LUOKKATAISTELUOPPI ON ALKUAAN AMERIKALaista OPPIA.

Luokkataisteluoppia eivät ensimmäiseksi opettaneet Karl Marx ja Friederich Engels, vaan suuret amerikalaiset valtiomiehet Aleksander Hamilton ja James Madison amerikalaisella maaperällä. Kuusikymmentä vuotta ennemmin kuin nuo kaksi suurta sosialistia julkaisivat "Kommunistisen Manifestinsa," väittelivät Madison ja Hamilton hallitusmuodon oikeista periaatteista Philadelphian konventsioonissa, jossa harkittiin uutta perustuslakia Amerikan Yhdysvalloille. Hamilton puhui, puolustaessaan elinaikaista hallitusvaltaa ja voimakkaiden hallitusta heikkojen ylitse, seuraavaan tapaan:

"Kaikki yhteiskunnat jakautuvat muutamiin ja joukkoihin. Edellämäinitut ovat rikkaita ja jalosyntyisiä, loput ovat kansajoukkoa."

Madison oli vieläkin tarkempi lajittelussaan ja yksityiskohtaisempi vaatiessaan kaikkia erilaisia etuja edustavaa puoluerühmähallitusta välineeksi, joka saisi aikaan tasapainon itsevaltiuden ja kansanvaltaisuuden äärimäisyyksien välillä. Hän sanoi:

"Ne ihmiset, jotka omistavat ja ne, jotka eivät mitään omista, ovat aina muodostaneet selvästi eriävät etuluokat yhteiskunnassa. Maanomistajain, tehtailijain, kauppiaiden edut ja rahamiesten edut yhdessä muiden pienempien etujen kanssa, jotka välttämättömästi tulevat esiin sivistyneessä kansakunnassa, jakavat väkisininkin sivistyneet kansakunnat eri luokkiin, sillä sen aiheuttavat eriävät ajatus- ja näkökannat."

"PIENEMPIEN ETUJEN" KEHITTYMINEN.

Taloudellinen kehitys, joka seurasi heti Philadelphian perustuslakikonventsioonin, alkoi hämmästyttävällä nopeudella jakamaan yhteiskuntaa "muutamien" luokkaan, jota kutsutaan kapitalistiluokaksi, ja "joukkojen" luokkaan, jota kutsutaan työväenluokaksi. Tämän lisäksi on sillä ollut taipumusta liittää maita omistavan, tehdas-, ja kauppaylimystön sekä rahakkaan luokan yhdeksi mahtavaksi työnantajain, kapitalistien ja finanssimiesten luokaksi. Samalla aikaa on se kehittänyt "pienempiä etuja" — tarkoittaen niillä työläisten etuja tehtaissa ja työpajoissa — niin, että ne ovat nyt edustettuina suurten työväenjärjestöjen kautta, jotka taistelevat yhteiskunnallisesta kontrollista kapitalistiluokan kanssa.

Aikaisemmissa työväenjärjestöissä ei luokkataistelu ollut niin selvästi nähtävissä ja etualalla kuin nykyaikana. Esimerkiksi kirjaltajain liitto, joka perustettiin v. 1808, otti jäsenyyteen sekä työnantajan että työläisen. New Yorkin Kirjaltajain Liitto liitti kuitenkin vuonna 1831 perustuslakiinsa pykälän, joka sääsi, että työläinen menetti jäsenoikeutensa tullessaan työnantajaksi. Työnantajien huomattiin olevan esteenä edistysmieliselle toiminnalle siten, että he koettivat hallita järjestöä omien etujensa mukaisesti. Repeämä tuli vihdoinkin täydelliseksi kun kirjaltajain liittojen ensimmäinen konventsiooni julisti jyrkästi kiertokirjeessään "Kirje Yhdysvaltain kirjapainotyöläisille," että: "On olemassa iankaikkinen vihollisuus työn ja kapitaalain välillä."

Tähän "ajatus- ja näkökantaan" muuttoon oli epäilemättä syynä se, että ihmisvoiman tilalle kirjapainokoneiden käyttämisessä oli tullut höyryvoima ja pienen, yksityisen omistajan omistaman liikkeen tilalle olivat astuneet osakeyhtiöiden suuret laitokset.

AMMATTIUNIONISMIN NOUSU.

Näinä varhaisina aikoina kehittivät työläiset myöskin järjestönsä lyhytaikaisista lakkoliikkeistä vakinaisemmiksi unionimuodoiksi. Ensimmäinen työväenjärjestö tässä maassa, mikäli voidaan saada selville asiakirjoista, oli New Yorkin Kirjaltajain Yhdistys, joka perustettiin v. 1795. Se pysyi elossa kaksi ja puoli vuotta. Se koetti saada palkkoja nousemaan

ja parantaa oloja. Kun ammattiunio oli perustettu, oli seuraavana askeleena ammattien-unio, eli kuten sitä nyt kutsutaan työläisten keskusjärjestö, s. o. sellaisen liiton perustaminen, joka yhdistäisi kaikki paikalliset ammattiuniot.

Professori John Commons sanoo kirjassaan "Työväenjärjestöt ja politiikka v:nä 1827—1837" seuraavaan tapaan: "Nykyaikainen ammattiunionismi alkoi olemassaolonsa teollisena ja poliittisena voimana kun ennen olemassa olleet eri ammattiseurat tulivat lähemmäksi toisiaan järjestämällä keskusneuvostoja edustusperiaatteiden mukaisesti."

Tämän jälkeen seurasivat johdonmukaisesti kansalliset ammattiuniot ja ammattiliitot. Tämän suuremman kehityksen teki välttämättömäksi kaupunkien suuri kasvaminen, teollisuuksien nopea nousu ja kapitalismin alati kasvava voima sekä yhä lisääntyvä sortohalu. Tällä tavoin olivat aikaisemmatkin yritykset järjestyä teollisen kehityksen mukaisesti itse teollisuuden kehityksen aiheuttamia.

"PALKKAJÄRJESTELMÄN POISTAMINEN."

Kuten ennemmin on mainittu, laskivat Hamilton ja Madison pohjan luokkataisteluopille tällä mantereella kuusikymmentä vuotta ennen Karl Marxia ja Friedrich Engelsiä. Tämän yhteydessä lienee myskin mielenkiintoista tietää, että palkkajärjestelmän poistamisvaatimus on myöskin alkuperäisesti Amerikasta kotoisin.

Tätä väitettä tukevat tosiasiat ovat seuraavat: New Yorkin kaupungissa julkaisivat englantilaiset veljekset George Henry Evans ja Frederick Evans "Nuori Amerika"-nimistä julkaisua 1830. Sen otsikkoon oli painettu kaksitoista vaatimusta, joista kymmenes kuului seuraavasti:

"10. Henkiorjuuden ja *palkkaorjuuden poistaminen.*"

Ottakaa huomioon, että tämä oli v. 1830! Ja vielä New Yorkin kaupungissa!

Evansin veljekset olivat merkillisiä siitä, että he esittivät näitä asioita ennen kuin Karl Marx ja vielä ennen kuin Henry George. He esittivät teorioita maakyömyksessä, jotka olivat samanlaisia kuin Henry Georgen, viisikymmentä vuotta ennen kuin tästä "San Franciscon profeetasta" oli kuultukaan. Heidän kahtatoista vaatimustaan kannatti 600 muuta sanomalehteä.

Palkkajärjestelmän poistamista käsittelevät myöskin toiset kirjoittajat. Yksi niistä oli Orestes Brownson, joka oli kuuluisa kirjailija ja aikansa suurmiesten läheinen ystävä. Hän oli mahdollisesti ensimmäinen "takasin maalle"-liikkeen edustaja. Kirjassaan, jonka nimenä on "The Convert", kirjoittaa hän v. 1857 seuraavaan tapaan:

"NYKYAIKAISEN YHTEISKUNNAN PAHEIDEN ÄITI."

"Alkaen ihmisen ja yhteiskunnan kansanvaltaisesta teoriasta, minä väitän, että nykyaikaisen yhteiskunnan paheiden äiti oli pääoman erottaminen työstä; eli se tosiasia, että yksi luokka yhteiskunnassa omistaa rahavarat ja toinen selvästi erotettu luokka on pakotettu suorittamaan työn tuotannossa. Seuraus tästä järjestelmästä on, että pääoman omistajat rikastuttavat itsensä työn omistajain kustannuksella. Nykyinen rahapalkkajärjestelmä on edullisempi pääoman omistajille kuin henkiorjasysteemi on orjainomistajille ja tuskin vähemmässä määrässä sortava työläistä kohtaan. Yleisenä sääntönä on, että palkat eivät koskaan ole kyllin suuret, että työläinen voisi nousta kapitalistin tasolle. Pääoma tulee aina ottamaan suurimman osan saaduista voitoista. Tämän toteaa sekin tosiseikka, että silläaikaan kun ne, jotka hallitsevat kapitaalia, tulevat aina rikkaammiksi, voi työläinen yksinkertaisilla keinoillaan saada tuskin kylliksi hankkiakseen itselleen yksinkertaisimmat elämän välttämättömät tarpeet. Koko yksinkertaisten työläisten luokka on köyhä ja yleensä voivat he palkoillaan hätäisesti hankkia elämän välttämättömyydet. Kapitalisti pitää työläisiä työssään tullakseen yhä rikkaammaksi; työläinen myy työvoimansa kapitalistille ettei hän vaimoineen ja lapsineen kuolisi nälkään. Kun välttämättömyys turvautua nälkäkuolemaa vastaan on kiireellisempää kuin rikkaaksi pääseminen, pitää kapitalisti työläistä armoillaan ja hänellä on työläisen ylitse elämän ja kuoleman valta kutsuttakoonpa tätä työläistä orjaksi tai vapaaksi."

"Todellakin köyhät miehet voivat mahdollisesti tulla rikkaiksi, mutta ei ammatittoman työläisen yksinkertaisista palkoista. He eivät tule koskaan rikkaiksi muuten kuin pääsemällä, keinolla tai toisella, nauttimaan toisten työn tuloksista."

“TAKAISIN MAALLE”-RATKAISU.

Brownson jatkaa: “Näiden paheiden parantamiseksi minä ehdotin poistettavaksi hävittävän toiminnan työn ja pääoman väliltä asettamalla jokaisen miehen rahavarain omistajaksi niin, että hän omaisi sekä työn että kapitalia ja saisi tuloja töidensä mukaisesti. Epäilemättä minun suunnitelmani olisi särkenyt koko nykyaikaisen kauppaliikejärjestelmän rakenteen, halvannut kaikki suuret teollisuudet ja ajanut suuret joukot kansasta takaisin maalle hankkimaan toimeentulonsa maanviljelyksellä ja käsityöllä. Minä tiedän sen, mutta se oli juuri yksi niistä tuloksista, joihin olin tähännyt. Se oli juuri sen tähden, että minä vastustin koko luotto- ja pankkijärjestelmää ja taistelin ankarasti eristääkseeni hallituksen rahalliset toimet maan rahamiesten eduista sekä kannatin paperirahan käytännöstä poistamista. Minä halusin rajoittaa kauppaliikennettä ja tuhota keinottelun. Tehdasjärjestelmän tilalle, joka laati suojeluslakeja turvataksaan itseään ja täydellistyyttääkseen järjestelmäänsä, minä, halusin asettaa vanhan kotoisen teollisuuden . . .”

KOMMUNISTIEN OMAISUUDEN OTTAMIS-RATKAISU.

Thomas Skidmore oli toisenlainen kirjoittaja. Skidmore oli kommunisti ja oli sellaisena tekijänä New Yorkin työväenliikkeessä 1820—30 luvuilla. Hän kirjoitti “Ihmisen oikeudet omaisuuteen” nimisen kirjan. Tässä kirjasessaan väittää hän, että ihmisiä tulisi pakoittaa elämään omasta työstään, eikä toisten työstä. Yksityisomaisuuden epätasaisuudet syntyvät siitä, että jotkut ihmiset elävät toisten työstä, ja yksityisomaisuus taas vuorostaan on taipuvainen vakiinnuttamaan tällaista asiain tilaa ikuisiksi. Kohdistuen oppiaan omaisuustilanteeseen, jonka kapitalismin edistymisen oli aiheuttanut, jatkaa Skidmore:

“Höyrykone ei ole vahingollinen köyhille, jos he voivat saada hyödyn siitä ja kun kerran asia on ehdollisesti näin, voidaan höyrykonetta tervehtiä siunauksena. Jos nyt siis nähdään, että esim. höyrykone uhkaa köyhdyttää ja hävittää köyhiä, mikä muu heillä olisi silloin tehtävänä kuin ottaa tuo kone ja tehdä se omakseen? Ottakoot he myöskin samalla tavalla pumpulitehtaat, villatehtaat, rautasulimot, rau-

dan valmistuslaitokset, talot, kirkot, laivat, tavarat, höyrylaivat, viljelysmaat j. n. e., sillä tavoin kuin tässä kirjassa ehdotetaan ja niin kuin heillä on oikeus tehdä, eikä heidän koskaan enään tarvitse pitää pahana sellaista, joka ei ole ansainnut pahan nimeä, vaan joka päinvastoin on kaikkea mikä voi olla hyvää ihmisten keskuudessa ja jota me emme asiain näin ollen voi koskaan saada liiaksi.”

AMMATTIUNIOIDEN KO-OPERATIIVIJÄRJESTELMÄ.

Palkkajärjestelmän poistamisen käytännöllisessä toteuttamisessa kohtaavat siis tällä tavoin toisensa nämä kaksi äärimmäisyyttä. Toinen haluaa tehdä sen menemällä taaksepäin, toinen menemällä eteenpäin. Työläisten unionit viittasivat palkkajärjestelmän poistamiseen omien järjestöjensä kautta, ylipäänsä ko-operatsioonin muodossa. Jo ennen mainitsemamme “Kirje Yhdysvaltain kirjapainotyöläisille” sanoo esimerkiksi seuraavaa:

“Yhdistyminen tarkoituksella ainoastaan määritellä ja ylläpitää palkkatasoa on vähemmän merkityksellinen verrattuna yhdistymiseen, joka tähtää työväen lopulliseen vapauttamiseen. Palkkataksa, työn arvon ylhäällä pitäminen, on tarpeellinen ainoastaan sellaisen järjestelmän vallitessa, joka häiritsemättömänä toimintansa aikana on taipuvainen antamaan sille arvolle alituisesti laskevan luonteen. Mutta kun työväki päättää olla myymättä itseään keinottelijoille ja tulee omaksi työnantajakseen, itsensä omistajaksi, joka voi nauttia työnsä hedelmistä, silloin on palkkataksan tarpeellisuus kadonnut ja työläiset ovat iäksi pelastetut kapitalin kontrollin alaisuudesta . . . Tämä on varmasti lopputulos, jota on harvaasti toivottava ja miten vaikeaa tahansa onkin sitä saavuttaa, jos se kerran on suinkin mahdollisuuden rajojen sisäpuolella, tulisi sen olla sinä suurena päämääränä, jonka saavuttamiseen verrattuna meidän tulisi pitää kaikki muut yrityksemme ja pyrkimyksemme toisarvoisina.” *

Kaikista näistä edellisistä luvuista saamme ylimalkaisen käsityksen luokkataistelun alusta, unioiden aikaisemmasta kehityksestä ja palkkajärjestelmän poistamisvaatimuksesta teoriana ja käytännössä.

TEOLLISUUSUNIOINISTISTEN PYRKIMYSTEN ALKU.

Vuosikymmenet, jotka seurasivat vuosia 1820—70 olivat ne vuosikymmenet, jotka sisälsivät sisällissodan, jossa työläiset innokkaasti taistelivat valtioiden yhteyden puolella, useat heistä käsittäen, että henkiorjuuden loppu tekisi palkkaorjuuden lopettamisen helpommaksi. Kansalaissodan jälkeen alkoi suuri korporatsioonien ja trustien kehittymiskausi. Tämä oli suurten paniikkien aikakausi; sellaisten kuin esim. vuoden 1873 paniikki sekä suurten työväentaisteluiden aikakausi, kuten olivat suuret rautatielakot v. 1877. Luokkatietoisuus kasvoi työläisten keskuudessa. Missä vuoden 1830 seuduilla Robert Owenin kommunismi oli vaikuttanut suuresti Amerikan työväkeen ja v. 1840 Fourierin opit olivat saaneet suurta kannatusta, siellä nyt alkoi Karl Marxin kansainvälinen sosialismi tulla tunnetuksi Kansainvälisen Työläisten Liiton kautta. Seurauksena oli työväen järjestöjen suurenmoinen kasvaminen.

Työväenliikkeen historian erikoistuntija George E. McNeil sanoo tästä noususta seuraavaa: "Vuosi 1866 näki suuren vilkastumisen työväenliikkeessä. Eristetyt unionit näkivät yhä enemmän tarvetta liittyä yhteen. Toimekas agitatio pantiin vireille ja uusia järjestöjä syntyi nopeasti. Silloin oli toiminnassa 30—40 kansallista ja kansainvälistä ammattiunioita ja liittoutuneita yhdistyksiä, joilla muutamilla oli kymmeniä tuhansia jäseniä. Nykyaikainen kansa (1887) käsittää hyvin vähän työväen liikkeen suuruutta kaksikymmentä vuotta takaperin."

A. F. OF L. ILMAANTUU TAISTELELEMAAN UUSIA PYRKIMYKSIÄ VASTAAN.

Tästä uudesta työläisten järjestystyön elpymisestä seurasi halu saada aikaan yhä läheisempää yhteyttä ammattijärjestöjen välillä ja tätä halua kiihotti sekin, että yleensä alettiin käsittää ammattiunioiden voimattomuus taistellessaan yksin työnantajia vastaan. Teollisuuskongresseja pidettiin alkaen vuodesta 1874. Useat ammattijärjestöt olivat edustettuina. Tällaisista pyrkimyksistä oli seurauksena Järjestyneiden Ammattien ja Työväen Liiton syntyminen v. 1881. Sen alkuunpanijana oli Kansainvälinen Kirjaltajain Unio,

joka oli yksi ensimmäisiä ammattiunioita tunnustamaan yhtenäisen avun ja läheisemmän yhteyden tarpeen. Järjestyneiden Ammattien ja Työväen Liitto oli myöskin tarpeellinen sen tähden, että Työn Ritarit (Knights of Labor) järjestö toimi erinomaisella menestyksellä ja kasvoi nopeasti. Tämä oli järjestö, joka yritti järjestää kaikki ammatit yhteen järjestöön. Se uhkasi ammattiunioiden ja työväenliittojen olemassaoloa ja kiiruhti siten ammattiunioiden ja työväenyhdistysten liiton muodostamista, joka tuli tunnetuksi Amerikan Työväen Liiton (American Federation of Labor, A. F. of L.) nimellä.

KANSAINVÄLINEN TYÖVÄEN UNIO.

Työnritarien järjestössä esiintynyt taipumus oli kasvanut työväen keskuudessa jo vuosikausia. Amerikan Kansainvälinen Työväen Unio, joka perustettiin v. 1877, oli yritys yhdistää kaikki ammatit yhden keskusviraston alaiseksi. Sillä ei koskaan ollut suurilukuista jäsenistöä, mutta haaraosastoja perustettiin 17 valtiossa. Sen periaatejulistus sisältää useita I. W. W:n siemeniä. Siinä luemme esim., että "Voittoa jumalallisella oikeudella hallitsevien ylitse täytyy seurata voitto omistuksen oikeudella hallitsevien ylitse, sillä ei voi olla kansan hallitusta kansan kautta ja kansan eduksi siellä, missä enemmistön toimeentulo riippuu vähemmistöstä."

"Poliittinen vapaus ei voi kestää kauan taloudellisen orjuuden ohella, sillä se, jonka täytyy joko tehdä työtä tai nähdä nälkää, myy myöskin äänensä kun hänelle esitetään edellisen suuntaiset ehdot.

"Kun maailman rikkaudet jaetaan palkkajärjestelmän kautta, täytyy niiden paremman jaon tapahtua korkeampien palkkojen ja parempien työolojen kautta niin, että palkkana ovat miehen ansiot, eikä juuri se minkä hän välttämättömästi tarvitsee pysyäkseen elossa. Tällä tavoin poistetaan työstä riistetty liikevoitto ja tehdään ko-operatiooni, jossa työmaansa omistavat tuottajat, seuraavaksi johdonmukaiseksi askeleeksi palkkaorjuudesta taloudelliseen vapauteen."

PYHÄN CRISPININ RITARIT.

Toinen huomionarvoinen järjestö, joka kantoi kortensa Työn Ritarien järjestössä ilmenneiden taipumusten muovaamiseen, oli Pyhän Crispinin Ritarit. Tämän järjestön muodosti joukko jalkinetyöläisiä kaikista ammateista, jotka käsittivät, että kollektiivisen kapitalismin vallitessa täytyi työläisten järjestöjen välillä olla enemmän yhteistoimintaa kuin se, minkä ammattiuunion puitteet sallivat. Heidän julistuksessaan sanotaan, että: "Tämän järjestön tarkoituksena on suojella jäseniään vahingollisesta kilpailusta ja saada aikaan täydellistä yhtenäisyyttä kaikkien saapas- ja kenkäteollisuuden työläisten keskuudessa maan kaikissa osissa." Pyhän Crispinin Ritarien järjestö oli sellainen järjestö, joka nykyään tunnetaan "yhden teollisuuden teollisuusunion" nimellä, sillä sen toiminta rajoittuu yhden teollisuuden sisällä järjestämiseen teollisen järjestömuodon mukaisesti eikä ammattittain.

He kannattivat "ko-operatsoonia sopivana ja tehokkaana keinona parantamaan useita paheita nykyisessä ilkeässä järjestelmässä, joka myöntää työläiselle ainoastaan niin suuren osan työnsä tuloksista, että se tekee kunnollisen toimeentulon tuskin mahdolliseksi ja asettaa sivistyksen ja yhteiskunnallisen aseman saavuttamisen mahdollisuuksien ulkopuolelle."

Pyhän Crispinin Ritareilla oli poliittista voimaa. Heillä oli kuukausjulkaisu, perustivat ko-operatiivisia kauppoja, taistelivat monta voitokasta lakkoa, laajensivat järjestönsä kansainväliseksi ja arvioidaan heillä olleen yhteen aikaan 400 paikallisosastoa ja noin 40,000 jäsentä. Sitä pidettiin yhtenä maailman huomatuimmista järjestöistä. Heidän kukistumisensa syynä pidetään olleen "liian paljon politiikkaa" ja kykenemättömyyden käsittää kehitystä oman järjestönsä ulkopuolella, erikoisesti oppilaiden ja muiden aineksien lakemista saapas- ja kenkäteollisuuteen. Järjestö oli olemassa noin kymmenen vuotta, 1864—74, ja enemmistön sen jäsenistöstä vei mukaansa Työn Ritarien järjestö. Samanlainen oli myöskin sen edeltäjän, Kansainvälisen Työväen Union kohtalo.

TYÖN RITARIT.

Työn Ritarien järjestö perustettiin Philadelphiassa v. 1869. Jotkut vaatetustyöläiset, Uriah S. Stephensin johdolla, olivat sen perustajina. Työn Ritarit käsittivät työväen orjuuden kapitalismin alaisena ja selittivät sen olevan seurauksena työväen hajanaisuudesta ja yhtenäisen toiminnan puutteesta, jota tämä hajanaisuus edisti. Se koetti järjestää kaikki työläiset, ammattitaitoiset sekä ammattitaidottomat, jokaisessa teollisuudessa paikallis-, piiri- ja yleiseduskuntien kautta, joissa jokaisessa oli päämiehenä "mestarityöläinen." Sen perusteellisena periaatteena oli keskittäminen, mutta siltä puuttui teollisuuksien mukaista järjestöä. Se oli laadultaan enemmän joukkojärjestö kuin tarkoin suunniteltu teollisuusjärjestö.

SYYNÄ TYÖN RITARIEN HÄVIÖÖN OLI — A. F. OF L:N SKÄÄPPÄYS.

Työn Ritarit kannattivat myös ko-operatsoonia "palkkajärjestelmän seuraajaksi," sekä kannattivat puhelin- ja sähkötyölaitosten ja rautateiden luovuttamista hallitukselle samassa tarkoituksessa. Se oli huippuna niille sisällissodan jälkeisen aikakauden pyrkimyksille, joiden tarkoituksena oli nostaa työväen järjestöt korkeammalle kehitysteelle kuin missä ne olivat vielä koskaan sitä ennen olleet. Sillä sanotaan olleen enemmän kuin miljoona jäsentä. Sen kuolemaan voidaan pitää syyppäänä liian nopeaa kasvua, joka oli niin nopea, että kaikille paikallisosastoille ei voitu edes lähettää lupakirjoja, puhumattakaan niiden tarkemmasta sulattamisesta järjestöön. Voidaan myös syyttää politiikkaa, järjestön puutteellisuutta määrättyihin järjestömuotoihin nähden, keskittämistä, sen keskittämisen mielivaltaista käyttöä ja väärinkäyttöä, mutta suurimpana syynä sen kuolemaan oli A. F. of L., joka ollen liitossa kapitalistien kanssa ja peläten Työn Ritareiden järjestöön kuuluvien työläisten sosialistisia taipumuksia, skääppäsi Työn Ritarien järjestön kuoli-aaksi. Panimo-, sikaari-, rautatie- ja hiilikaivosteollisuuksien historia on täynnä A. F. of L:n skääppäystä Työn Ritareita vastaan. Tämä skääppäys kehittyi tietysti A. F. of L:ssä johdonmukaisesti niin pitkälle, että kun se teki liiton Kan-

sallisen Kansalaisten Liiton (National Civic Federation) kanssa, oli se Wall Street Journal'in (rahapohattain lehti) mielestä "Suurin este sosialismia vastaan tässä maassa."

UUDEN YHTEISKUNNAN RAKENTAMINEN VANHAN KUOREN SISÄLLE.

Työväki yrittää murtautua kapitalismin siteistä vapaaseen yhteiskuntaan samoin kuin kapitalismi alkuaikoinaan yritti murtautua ammattikuntajärjestelmän kahleista saavuttaakseen kehityksensä päämäärän. Työläiset tulevat onnistumaan pyrkimyksissään samoin kuin kapitalismi onnistui vapautumispyrkimyksissään. Yhteiskunnallisen kehityksen takana olevat voimat pakottavat sen onnistumaan. Tämä on joka puolella helposti nähtävissä. Se on parhaiten nähtävissä aikaisemman työväenliikkeen kokemuksissa ja siinä jatkuvassa yhä korkeammalle tasolle nousussa, joka ilmenee työväenliikkeen kehityksessä.

Aikaisemmat työväenliikkeet vaativat palkkajärjestelmän poistamista. Ne viittailivat tämän järjestelmän lopettamiseen suurimmaksi osaksi heidän järjestöjensä kautta, pääasiallisesti ko-operatsioonin avulla. Viime vuosisadan 80-luvulla huomaamme työväen järjestöjen kannattaneen hallituksen omistusta tuotantovälineisiin nähden ja poliittisen toiminnan käyttämistä tällaisen päämäärän saavuttamiseksi. Ja mikä tärkeämpää, huomaamme heidän ottaneen osaa taisteluun, jonka tarkoituksena oli valmistaa työläisiä ottamaan vastaan tuotannon ja jaon välineiden omistuksen ja kontrollin. Juuri tällaiset pyrkimykset olivat erona radikaalisten ja taantumuksellisten unioiden välillä. Yhdessä unioiden välisen läheisemmän yhteyden vaatimuksen kanssa, olivat nuo taipumukset union saavuttaman kehityksen mittana.

KASVATUSKOULU-AJATUS.

Vuonna 1886 selitti liittoutunut Amerikan Metallityöläisten Unio periaatejulistuksessaan seuraavaan tapaan: "Ainoastaan nykyisen yhteiskuntajärjestelmän perin pohjainen hävittäminen voi vapauttaa työläiset. Nykyisen järjestelmän tilalle on asetettava uusi yhteiskuntajärjestelmä, joka on perustettu ko-operatsioonin perustalle vapaassa yhteiskunnassa.

Meidän järjestömme tulee olla kouluna jäsenistölle ja opettaa heitä vastaanottamaan uutta yhteiskuntatilannetta, jonka vallitessa työläiset hallitsevat itse omia asioitaan."

Sama ajatus työväenjärjestön olemisesta uuden järjestelmän kasvatuskouluna ilmaantuu saksalaisten sosialistien kirjoituksissa, erikoisesti tohtori John Jacobyn hengentuotteissa. Kirjassaan "Työväenliikkeen tarkoitus," puhe, jonka hän piti v. 1870, puhuu hän suurella myötätunnolla työväen unioista. Hän sanoo:

"Näiden liittojen todellinen arvo ja merkitys, jota ei voida arvioida liian suureksi; on siinä, että niiden suunnittelemien erikoistarkoitusten ohella ne ovat jäsenistöjensä itsekasvatuksen kouluina; ne opettavat heille taidon johtaa riippumattomasti omia asioitaan ja opettavat heitä toimimaan sopuisuudessa keskenään yhteisten päämäärien saavuttamiseksi. Sillä tavoin, kasvattamalla, liike- ja veljeystoiminnan edistämällä, sekä yhteishyvän henkeä kasvattamalla, valmistavat ne työläisiä asettaen siirtymään vallitsevasta palkkaorjuusjärjestelmästä tulevan ajan ko-operatiiviseen tuotantojärjestelmään."

TYÖVÄEN UNIOT UUDEN YHTEISKUNTAJÄRJESTELMÄN PERUSTANA.

Myöskin toisenlainen aate, aivan erilainen kuin edellinen, kehittyi vähittäin. Tämä aate pitää työläisten unioita niinä välineinä, joiden avulla uusi yhteiskunnallinen järjestelmä saadaan aikaan. Tämän aatteen ensimmäisenä esittäjänä näyttää olleen englantilainen, Robert Owen, joka oleskeli tässä maassa joitakin vuosia viime vuosisadan 20-luvulla, ja jonka vaikutus tämän maan työväenliikkeeseen on ollut todella suuri. Saman vuosisadan 30 ja 40-luvuilla esitti Owen Englannissa kaikkien työläisten unioiden yhtymistä yhdeksi yleiseksi liitoksi, joka ottaisi haltuunsa ja käyttäisi kaikkia kansallisia teollisuuksia Englannissa. Tämä ajatus tunkeutui koko maailman työväenliikkeeseen. Vuonna 1868 ilmeni sama aate Belgian työväenliikkeessä Lausannen kongressissa. Lucian Sanial kirjoittaa tästä kongressista ja sen toimeksaasta marxilaisesta johtajasta, De Paepe'sta, kirjoituksessaan "Sosialismi Belgiassa" (Sosialisti Almanakka, siv. 67) seuraavaan tapaan: "Voidaan epäillä eikö De Paepe it-

sekin vielä silloin kannattanut mielijohdetta, joka silloin oli laajalle levinnyt työläisten keskuudessa, ja jota anarkistit myöhemmin käyttivät väitteensä, että työläisten järjestöjen ammattijärjestömuodot tulisivat olemaan pohjana työläisten toimittamassa yhteiskunnan uudelleen järjestämisessä.”

Venäjä mahdollisesti toteaa nyt, että ”mielijohde”, jonka kimppuun Sanial hyökkäsi, oli todellakin suuremmasta merkityksestä kuin mitä hän sen uskoi olevan.

Mutta tämä on asiasta poikkeamista. Kuunnelkaamme seuraavassa Wm. E. Trautman'ia, panimotyöläisten lehden toimittajaa. Kirjoituksessaan ”Yhdistyneet Panimotyöläiset ja Teollisuusjärjestö”, lehtensä erikoisessa työnpäivän numerossa syyskuulla v. 1903, julistaa Trautman seuraavaa:

”Sekä tässä maassa että ulkomailla käsittävät sosialistit, että nyt muodostumassa olevan sosialistisen tasavallan hoitovälineet ovat luotavat ja he rakentavat työväenjärjestönsä tämän tarpeen mukaisesti. Kuka voi paremmin arvioida miten säännöstellä tarpeiden tuotantoa eri teollisuuksissa vastaamaan koko yhteiskunnan tarpeita kuin juuri ne henkilöt, jotka työskentelevät näissä teollisuuksissa? Teollisuusjärjestöt ovat sosialistiselle perustalle järjestetyn yhteiskunnan airueita ja niiden sisäpuolella ovat ne ainekset, jotka valmistavat tieteellisempää tuotanto- ja jakovälineiden hoitoa ja käyttämistä.”

Tällä tavoin koettaa työväki murtautua vapautteen kapitalismin lävitse selvemmän teoreettisen ymmärryksen ja parannetun teollisuusjärjestön avulla. Sillä tavoin se koettaa ”rakentaa uutta yhteiskuntaa vanhan kuoren sisällä.”

HORJUMATON, KAUKONÄKÖINEN I. W. W.

Maailman Teollisuustyöläisten Järjestöllä (I.W.W.) joka perustettiin Chicagossa v. 1905, on omat edeltäjänsä — nykyisen teollisuuden kehityksessä, työläisten järjestöissä ja heidän halussaan vapautua palkkaorjuudesta. Työn Ritareja seurasi Debsin Amerikalainen Rautatien Unio, Lännen Kaivosmiesten Liitto, Amerikan Työväen Unio ja Rautateiden Työläisten Veljeysseura kantamaan kortensa sen kehitykselle teollisuus-

den puolelta ja sosialistipuolueet antoivat paljon aineksia sen henkisen puolen rakentamiseksi.

I. W. W. eroaa Työn Ritareista siinä, että sillä on tarkempi teollinen järjestömuoto ja tarkemmat periaatteet. Amerikan Työväen Uniosta, joka oli ainoastaan Lännen Kaivosmiesten Liiton esimuurina ja jatkona, eroaa I. W. W. laajemman vaikutuksensa ja riippumattomamman olemassaolonsa kautta. I. W. W. eroaa Amerikan Rautatien Uniosta, Lännen Kaivosmiesten Liitosta ja Rautateiden Työläisten Veljeysseurasta siinä, että nämä olivat kaikki yhden teollisuuden teollisuusunioita, kun I. W. W. taas on kaikkien teollisuuksien yksi unio, liittäen kaikki teollisuudet Yhteen Suureen Unioon.

Sen seikan, että I. W. W:llä on ollut niin monta edeltäjää ei tulisi estää ketään liittymästä siihen, eikä tulisi lamaanuttaa kenenkään innostusta sen etujen puolesta toimiessa. Mikä tässä on tärkeintä, on se, että tämän laatuinen unio-
muoto on yhä uudelleen ja uudelleen ilmaantunut työväenliikkeessä. Sen täytyy siis olla välttämättömän — työläiset eivät voi tulla toimeen ilman sitä — eli miksi sitte työläiset perustaisivat niin usein sen laatuista unioita huolimatta entisistä epäonnistumisista? Kehitys kotimaassa ja ulkomailla on todennut, että yhteiskunta tarvitsee sellaisen rakentavan unio-
muodon pelastuakseen taantumuksesta ja tuhosta.

I. W. W. on osoittautunut olevansa kaukonäköinen. Kun komissionööri Garretson, Rautatiekonduktöörin Veljeysseurasta, pyysi Wm. D. Haywoodia kertomaan Teollisuus-suhteiden Komissionille v. 1914, kuinka I. W. W. aikoi johtaa teollisuuksia, vastasi Haywood: ”Ottakaapa nyt vaikka teidän oma toimeenpaneva komiteanne. Kuka voisi johtaa rautateita paremmin kuin se?”

Etä taantumukselliset rautatieläisten veljeysseuratkin ovat alkaneet ajatella samansuuntaisesti I. W. W:n kanssa teollisuuksien johtokysymyksessä, siitä on todistuksena heidän ehdottamansa n. k. Plumb-suunnitelma, joka antaisi osittaisen vallan rautateiden johdossa rautateiden työläisille.

Miten voisimmekaan paremmin lopettaa tämän esityksen kuin kertaamalla osan puheesta, jonka piti viime vuosisadan 80-luvulla Philadelphiassa työläisten hyvä ystävä ja kuului-

sa sanomalehtimies John Swinton? Puhuessaan kokoukselle, jota hän nimitti yhdeksi niistä "maailman rakentajien suurista neuvotteluista maan suurimmissa kaupungeissa", sanoi hän: "Lopetan puheeni esittämällä kolme yksinkertaista ajatusta: Ensiksi, minä varoitan teitä, että nykyajan työläiset valmistautuvat ottamaan maailman hallitusohjaket käsiinsä — ottamaan käsiinsä sen luonnonrikkauudet, sen liikenteen ja sen politikan. Kuninkaat, kenraalit, aatelisherrat, keinotelijat ja finanssimiehet, jotka ovat kaapanneet maailman haltuunsa, ovat kykenemättömiä johtamaan sen asioita. He ovat toimineet mielensä mukaisesti sukupolvesta sukupolveen ja seurauksena on ollut ihmiskunnan haaksirikko. Mutta nyt on heille tullut tuomiopäivä. Ihminen astuu pelloille korjaamaan oikeuksiensa sadon. Jakelun aika on ohitse, uuden ajan aamu koittaa taivaan rannalla.

"Toiseksi, minä varoitan teitä yhtenäisyyden kasvamisesta maailman työväenluokan keskuudessa tässä ja muissa maissa. Valtiosta valtioon, valtakunnasta valtakuntaan, antavat he merkkejä toisilleen; kaikista hallitusmuodoista huolimatta he oppivat yhteistoimintaa; kielten sekoituksesta he löytävät kansainvälisen kielen. Tämä on uusi asia ja suuri asia, josta tulee nousemaan toisia suuria ja uusia asioita.

"Kolmanneksi ja viimeiseksi minä varoitan teitä maailman työläisten vaatimusten luonteen suhteen. Ne ovat oleellisesti samat tässä maassa ja kaikissa maissa. Löytyy ohjelman sekä toimenpiteiden yhtäläisyyttä. Heidän täytyy saada täysi toimintavapaus voimiensa mukaisesti yhteiskunnassa, heidän täytyy saada osansa luonnonrikkauksista ja luonnon heille jättämästä perinnöstä.

"Nämä ehdot ovat luonnolliset, tasapuoliset ja oikeat. Se tosiasiassa, että niitä esitetään kaikkialla ja nämä vaatimukset käyvät kaikissa maissa yhä voimakkaammiksi, takaa meille sen, että mitä hyvänsä vastuksia ne kohtaavatkin, tulevat työläiset voittamaan vaatimuksensa."

3 Luku

I. W. W:N HISTORIA.

I. W. W:n historia alkaa v. 1905. Loppunidos historiasta on vielä kirjoittamatta. I. W. W. oli aluksi heikko ja ivat-

tu. Gompers ivaili sen "onnenpyörää," s. o. järjestömuotoa selostavaa karttaa. Nyt pelkäävät sekä Gompers että kapitalistit I. W. W:tä aivan samalla tavalla kuin kaikki elävät olennot pelkäävät kuolemaa.

I. W. W. on ennustus — valmistautuminen — joka toteutui osaksi Venäjän vallankumouksessa ja edelleen on se vähitellen toteutumassa tässäkin maassa aluksi Plumb-suunitelman kautta. Siitä Arturo Giovannitti niin sattuvasti sanoo: "I. W. W. on kaikista sosialismeista ainoa sosialismi, joka on onnistunut. Yksinään se on tullut sodan kiirastulen lävitse oikeutettuna ja voimakkaampana kuin koskaan ennen."

Syy siihen, että I. W. W:n asema on niin luja, on siinä, että se on syntynyt todellisesta kapitalismista, eikä sitä voida erottaa siitä. Se on ainoa työväenjärjestömuoto, joka vastaa kapitalistista järjestömuotoa, ja joka tulee kehittämään ensinmainitun järjestömuodon korkeammalle asteelle silloin, kun kapitalismi joko luhistuu eli tulee jatkuvan kehityksen syrjäyttämäksi.

I. W. W:n rakentavain periaatteiden käytäntöön ottaminen pelasti Venäjän vallankumouksen Kerenskyn vallankumouksen jälkeen. Tässä maassa ehdotellaan osia näistä periaatteista rautatiepulan ratkaisuksi. Työväen järjestöissä kuolivat I. W. W:n periaatteet kaikkialla ammattionistiset periaatteet. Joka puolella tunkeutuu I. W. W. etutilalle. Se tarjoaa ainoan menettelytavan, jota voidaan johdonmukaisesti käyttää kapitalismia ja sen aiheuttamia pulmia ratkaistessa. Siinä juuri on selitys I. W. W:n phoenixin-tapaiseen olemassaoloon — sen alituisen virkoamiseen nähtävää tuhoa uhmaten.

I. W. W:N KUUSI PERUSTAJAA.

Syksyllä v. 1904 tapasivat toisensa kuusi A. F. of L:ään tyytymätöntä miestä ja päättivät, että parempi uniomuoto oli tarpeellinen ja pitäisi se järjestää heti. Nämä miehet olivat Isaac Cowen, Suur-Britannian Insinöörien Liiton edustaja Amerikassa; Amerikan Työväen Union yleiskirjuri, Clarence Smith; edellämmainitun järjestön sanomalehden, "Työn Äänen", toimittaja, Thomas Haggerty; Rautateiden Työläisten Yhtyneiden Veljeysseurain presidentti, George Estes; edellä-

mainitun järjestön rahastonhoitaja, W. L. Hall ja Wm. E. Trautman, panimotyöläisten lehden, Brauer Zeitungin, toimittaja.

Nämä kuusi miestä kutsuivat neuvottelukokouksen, joka kokoutui Chicagossa tammikuun 2 p:nä v. 1905. Tässä neuvottelukokouksessa laadittiin Teollisuusunion Manifesti, jossa kehoitettiin saapumaan Chicagossa pidettävään konventsiioonin kesäkuun 27 p:nä v. 1905. Siinä konventsiioonissa perustettiin Maailman Teollisuustyöläisten Liitto, joka yleisesti tunnetaan I. W. W:n nimellä.

Konferenssissa oli läsnä 40 miestä, jotka olivat olleet toimivina jäseninä sen ajan radikaalisissa ja sosialistisissa liikkeissä. Lännen Kaivosmiesten Liitto levitti laajalti julkaisua manifestia ja teki paljon työtä konventsiioonin onnistumiseksi. Konventsiioonin saapui 186 edustajaa 36:sta eri valtiosta, piiri-, kansallis- ja paikallisjärjestöistä, joiden yhteinen jäsenluku oli 90,000. Lännen Kaivosmiesten Liiton kirjuri-rahastonhoitaja, W. D. Haywood, toimi konventsiioonin vakinaisena puheenjohtajana.

I. W. W:n osiksi liittyivät tässä konventsiioonissa seuraavat järjestöt: Lännen Kaivosmiesten Liitto, Sosialistinen Ammatti- ja Työväenliitto, Reikiälyöntikoneiden käyttäjät, Yhdistyneet Metallityöläiset, Satamatyöläisten Unio, Amerikan Tyväen Unio ja Rautatietyöläisten Veljeysliitto. Näiden järjestöjen yhteisen jäsenmäärän sanottiin olevan 51,000, josta 21,000 oli melkein kokonaan vain paperilla. Myöhemmin kuoli tämän uuden järjestön yksi päätuki, Rautatien Työläisten Veljesliitto ja Lännen Kaivosmiesten Liitto erosi siitä.

HEIKKO ALKU JA I. W. W:N NYKYINEN JÄSEN- MÄÄRÄ.

I. W. W. perustettiin heikolle, epävakaiselle pohjalle, sellaiselle kuin liioitellulle jäsenmäärälle ja kuolevien, epävakaiden järjestöjen varaan. Tämän jälkeen on I. W. W. ottanut uusia jäseniä noin 500,000 paikoille. Näitä on tullut järjestöön ja jäänyt pois siitä — levittääkseen ja käytäntöön ottaakseen I. W. W:n periaatteita yli maailman. Monet Venäjän uudelleenrakentamisen eturivien miehistä, kuten Shatoff, Nelson, Tobinson y. m., ovat I. W. W:n jäseniä.

I. W. W:n työmaajärjestäjät ja agitaattorit eivät ole tunteuttomia Kiinassa eikä Japanissakaan. A. F. of L. alkaa olla suuresti I. W. W:n vaikutuksen alainen. Tästä ovat hyvänä todistuksena äskeinen New Yorkin satamatyöläisten lakko ja Yhdistyneiden Amerikan Kaivostyöläisten (United Mine Workers of America, hiilenkaivajien järjestö) viime konventsiooni. Sosialistien ja kommunistien puolueisiin vaikuttaa I. W. W. suuresti ja jotkut osat näistä kannattavat avoimesti I. W. W:tä. I. W. W. uhkaa kapitalismia aina siellä, missä kapitalismi uhkaa sivistystä. Tämä on yksi sen elinvoimaisuuden monista syistä.

I. W. W. ETUTILALLA TYÖVÄEN PUOLUSTUKSESSA.

Perustamisestaan lähtien on I. W. W. ottanut tehokkaasti osaa useisiin taisteluihin työväen etujen puolesta. Se pani alulle onnistuneen liikkeen, joka pelasti Moyerin, Haywoodin ja Pettibonen sekä kannatti McNamaran, Mooneyn ja muiden työläisten puolustusta heidän jouduttuaan oikeuslaitosten vainottaviksi. I. W. W. tunnusti bolshevikit ensimmäisenä tässä maassa. Tässä asiassa saa ensimmäisen sijan Seattlessa ilmestynvä I. W. W:n lehti Industrial Worker (Teollisuustyöläinen), joka julkaisi Shilka nimisen laivan perämiehen selostuksen marraskuun vallankumouksesta v. 1917. Laiva saapui Vladivostokista Seattleen vähän jälkeen marraskuun, 1917, vallankumouksen. I. W. W. on vaistomaisesti proletaarinen. Tästä syystä kapitalistit niin raivoisasti hyökkäävät sen kimppuun ja työläiset keräytyvät sen ympärille.

I. W. W:N JOHTAMAT ANKARAT LAKKOTAISTELUT.

I. W. W on myös käynyt ankaroita lakkotaisteluita perustamisestaan lähtien. V. 1906 se voitti kahdeksan tunnin työpäivän hotelli- ja ravintolatyöläisille Goldfieldissa, Nevadassa. Samana vuonna hävittiin levyseppien lakko Youngstownissa, Ohio, A. F. of L:n rikkurina toimimisen tähden. V. 1907 voitti 3,000 kutomotyöläistä Skowheganissa, Maine, parempia palkkoja ja parempia työoloja neljä viikkoa kestäneen taistelunsa kautta, huolimatta siitä, että A. F. of L. teki kaikkensa hankkiessaan lakonrikkureita lakkoalueelle. Portlandissa, Ore., lakkoutui 3,000 sahalaitostyöläistä vaatien

yhdeksän tunnin työpäivää ja palkankorotusta 1.75 sentistä kahteen ja puoleen dollariin päivältä. Lakko ja sen seuraukset pakottivat työnantajat nostamaan palkkoja ja parantamaan oloja työmailla. Se antoi myöskin suurta vauhtia I. W. W:n kasvamiselle pohjoislännellä. Bridgeportissa, Conn. 1,200 metallityöläisen lakko hävittiin A. F. of L:n lakonrikkurien takia. Vuoden 1907 liikeseisaus aiheutti työmaiden sulkemisia yli maan ja tappoi 800 silkkityöläisen lakon Lancasterissa, Pa. Pitkä-aikainen lakko Goldfieldissa, Nev., sovittiin epäedullisesti Lännen Kaivosmiesten Liiton petollisen virkakunnan kautta keväällä v. 1907. Syksyllä kuitenkin voimistui I. W. W. taaskin siinä määrin, että se pakotti neljän ja puolen dollarin päiväpalkan ja kahdeksan tunnin työpäivän yleisesti käytäntöön Nevadassa. I. W. W:n ollessa vallanpitäjänä Goldfieldissä laadittiin kaikki paikalliset lait union kokoushuoneessa ja kiinnitettiin ilmoitustauluille kokoushuoneen ulkopuolelle.

Vuoden 1907 liikeseisaus, sitä seuranneine työsulkuineen ja työttömyyksineen, antoi ankarat iskunsa työväen uniolle. Erikoisesti vaikutti se vasta alkaneeseen I. W. W:hen. Kuitenkin otti I. W. W. osaa työttömäin agitatsiooniin ja useisiin muihin liikkeisiin tämän ajan kestäessä.

McKEES ROCK'IN LAKKO PENNSYLVANIASSA.

McKees Rock'in, Pa., lakko, johon 8,000 teräsvaunutyöläistä otti osaa, sysäsi taaskin I. W. W:n etutilalle. Lakko alkoi heinäkuussa, 1909. A. F. of L:n kirjuri Frank Morrison tuli paikalle katsomaan kapinallisia, — sillä sellaisia he todella olivat alkuperäisesti, kapinoiden A. F. of L:n pomoja vastaan, — mutta poistui heti, sanoen että: "Nehän ovat ainoastaan ulkomaalaisia." Poliittiset sosialistit, niiden joukossa Debs, pitivät heille puheita ja kehottivat heitä äänestämään sosialistien vaalilistalla. Mutta I. W. W. järjesti heidät. Se muodosti näistä kuudestatoista kansallisuudesta ja eri ammattilaisista yhden tiiviin ja voittoisan rintaman. Korkeampia palkkoja ja paremmat työolot voitettiin mitä ankarammasta vastuksesta huolimatta. Pennsylvanian kasakoille ilmoitettiin, että jos he tappavat lakkolaisia, tultaisiin tappamaan kasakoita yhtä monta kuin lakkolaistakin. Kun uhkaus pantiin käytäntöön, loppuivat lakkolaisten tappamiset.

PUHEVAPAUSTAISTELUT.

Heti jälkeen McKees Rocks'in lakon tulivat sankarilliset puhevapaustaistelut Spokaneessa, Wash., Fresnoissa, Cal. ja myöhemmin muissa kaupungeissa esiin. Näitä taisteluita pidettiin tärkeinä järjestölle. Oltiin sitä mieltä, että työttömiä, kodittomia, kuljeskelevia työläisiä ei voitaisi järjestää ilman katukokouksia joita kaupunkien hallitukset koettivat estää kaikilla keinoilla. I. W. W. on edistynyt sen jälkeen. Menettelytapoina käytetään nyt työmaalähettien järjestämistä kaikille työmaille, työmaajärjestöjen perustamista ja joukkokokouksia. Puhevapaustaistelut voitettiin täyttämällä vankeilat ja siten nostamalla kustannuksia verojen maksajille, sekä muuten tekemällä viranomaisille huokeammaksi antautumisen, kuin taistelun jatkamisen.

BETHLEHEMIN LAKKO.

Noin v. 1910 alkoi suuri lakko Schwabin Bethlehem-nimisellä terästehtaalla Pensylvaniassa. McKees Rocks'issa voitetun maineen avulla pystyivät i. w. w:läiset järjestämään tämän 10,000 työläisen kapinan, sillä kapina se todellisuudessa oli I. W. W. edistyi mainiosti siihen asti kunnes A. F. of L. saapui paikalle ja vaati järjestämisoikeudet. I. W. W. ei halunnut saattaa aikaan kannausta ja vetäytyi syrjään. A. F. of L. jakoi työläiset heti viiteentoista eri kansainväliseen unioon. Jotkut näistä saivat tehtyä jonkunlaisia sopimuksia, mutta lakkolaiset ylipäänsä eivät saaneet mitään muuta kuin häviön. Se oli juuri mitä I. W. W. oli odottanut ja ennustanut. Sehän on tavallinen A. F. of L:n saattama tulos.

Seuraavat lakot olivat: kenkätyöläisten lakko Brooklynissä, N. Y.; kutomotyöläisten ja kenkätyöläisten lakko Haverhillissä, Mass.; vaatetustyöläisten lakko Seattleissa, Wash.; rautatietyöläisten lakot Prince Rupertissa ja Lyttonissa, B. C.; pohjoislännen puutavartylaisten ja Louisianan puutavartylaisten lakot. Kaikki nämä lakot voitettiin joko kokonaan tai osaksi, eli johtivat ne epäsuorasti huomattiin parannuksiin työmailla.

LAWRENCEN JA MESABAN RAUTA-ALUEEN LAKOT.

Sitte tuli Lowellin kutomotyöläisten lakko. Tätä seurasi suuri Lawrencen kutomotyöläisten lakko v. 1912. Tämä lakko oli rajapylväänä — käännekohtana — koko amerikalaiselle työväenliikkeelle. Se antoi käytännöllisen kuvan teollisuusunionismista suurena liikkeenä. Se muutti perinteellisesti menettelytavat lakkoissa ja lakkoutuneet kutomatyöläiset voittivat suuria etuisuuksia, sekä sen lakon vaikutuksesta palkat nousivat kumotateollisuudessa maan kaikilla kutomoteollisuudessa Little Fallsissa, N. Y., silkkikutomotyöläisten lakko Patersonissa, N. J.; kummityöläisten lakko Akronissa, Ohio.; Wheatlandin humalan korjaajien lakko Californiassa ja Mesaba-alueen rautamalmin kaivajien lakko Minnesotassa.

SODAN AIKAISET LAKOT JA VAINOT.

Lopuksi, juuri vähän ennen sotaa ja sen kestäessä, johtivat i. w. w:läiset suuria lakkoliikkeitä maanviljelys-, öljy-, kupari- ja puutavarateollisuuksissa. Näissä liikkeissä saavutetut voitot olivat ehkä suurimpana syynä siihen, että maanviljelys-, kupari-, öljy- ja puutavaratrustien pomot kohdistivat murhaavat vainonsa I. W. W:tä vastaan sodan aikana. Näiden vainojen tuloksina olivat Frank Littlen murha Buttersissa, Mont.; 1,200 kaivostyöläisen karkoittaminen Bisbeestä, Ariz.; seitsemäntoista i. w. w:läisen öljytyöläisen tervaamisen ja höyhentämisen Tulsassa, Okla.; oikeusjutut I. W. W:tä vastaan Chicagossa, Sacramentossa, Wichitassa ja muualla. Yli kaksi sataa jäsentä, niiden joukossa kaikki yleiset virkailijat, tuomittiin surkeankuuluisan työläisvastaisten vakoilulain nojalla syyllisiksi. Nämä miehet tuomittiin linnaan, tuomiot vaihdellen yhdestä kahteenkymmeneen vuoteen. Näitä hyökkäyksiä seurasivat tuhannet muut hävyttömyydet I. W. W:tä vastaan yli koko maan. Sotaa I. W. W:tä vastaan käytiin huudolla "I. W. W. ottaa vastaan saksalaista kultaa julistaakseen lakkoja." Tuossa kirkumisessa esitettyä syytöstä ei pystytty näyttämään toteen Chicagon oikeusjutussa. I. W. W. ei ole saksalaismielinen, vaan se on kapitalisti-

vastainen ja siitä juuri aiheutuivat nämä murhaavat hyökkäykset sitä vastaan.

I. W. W:n TOIMINNAN SUURI MERKITYS.

Ottaen huomioon kaikki seikat, huomaamme, että I. W. W:n toiminta on ollut paljon laajempi kuin mitä olisi voinut odottaa sen varoihin ja jäsenlukuun katsoen. Sen saavuttamien tuloksien merkitys on ollut suuri työväenluokalle. Yksistään Lawrencen lakko toi kutomatyöläisten taskuihin korkeampien palkkojen muodossa 5—15 miljoonaa dollariin vuosittain yli Yhdysvaltain. Jälestäpäin ovat muistot tästä lakosta ehkäisseet palkanalennusyritykset Providencessa, R. I. ja New Bedfordissa, Mass. Wheatlandin lakko toi parempia palkkoja ja paremmat työmaaolot maanviljelystyöläiselle yli koko Californian valtion. Samoin on ollut laita muilla lakkoalueilla. Maanviljelystyöläiset tekevät nyt työtä kymmenen tuntia päivässä, saaden 5 dollaria päiväpalkkaa sekä kunnolliset asunnot ja hyvää ruokaa, missä he ennen saivat nukkua missä sattui, syödä huonoa ruokaa ja tehdä työtä auringon noususta auringon laskuun \$1.50 päiväpalkalla. Puutavaratyöläiset ovat pakottaneet työnantajat hankkimaan suihkukylpylaitokset, terveydenhoitosääntöjen mukaisia mukavuuksia, hyvät asuntohuoneet ja sängyt, parempaa ruokaa, kahdeksan tunnin työpäivän ja palkkaa 5 dollaria päivältä, missä he ennen elivät kuin eläimet likaisissa luolissa ja saivat tehdä loppumattoman pitkiä päiviä alhaisilla palkoilla. Sodan aikana I. W. W:n pelon vaikutuksesta, yhdessä suuren työvoiman kysynnän kanssa, nostettiin tuontuostakin palkkoja yli Uuden Englannin valtioiden Patersonin silkkimyllyissä ja muualla.

I. W. W:N VAIKUTUS TYÖVÄEN JÄRJESTÖISSÄ.

Lisäksi on se painostus, jota I. W. W. käyttää toisia työväenjärjestöjä kohtaan, hyvin suurimerkityksellinen. Ne pelkäävät, että I. W. W. valloittaa heidän alueensa ja heitä pakottaa tehokkaampaan toimintaan i. w. w:läisten heihin kohdistama arvostelu sekä I. W. W:n yritteliäisyys. Seuraukset tästä ovat hyvät. Tämä on erikoisen selvästi nähtävissä kutomateollisuudessa Uudessa Englannissa ja silkki-

teollisuudessa Patersonissa, N. J. Itse Gomperskin yritti pelotella teräskuningas Garya käyttämällä I. W. W:tä uhkausseenaan häntä vastaan samoin kuin hän on käyttänyt sitä muitakin työnantajia vastaan.

Puhukaa sitte "sisäisestä nakertamisesta" ja "imeytyvästä syndikalismista!" I. W. W. saavuttaa sellaisia tuloksia A. F. of L:n sisäpuolella, etteivät he ole koskaan uskaltaneet toivoakaan mitään sellaista! Onko ihme, että Gompers ja kapitalistit pelkäävät I. W. W:tä! Se on todellinen voima, joka valvoo työläisten etuja.

I. W. W. ja "TEOLLISEN KANSANVALLAN" TYÖMAAT.

I. W. W. on pakottanut myöskin suuret yhtiöt tunnustamaan ja ottamaan käytäntöön periaatteensa — tietysti kapitalismlia lievennettynä. Nämä yhtiöt ovat järjestäneet n. k. "Teollisen kansanvallan" työmaita tarkoituksella ehkäistä I. W. W:n levenemistä. Näiden työmaiden kontrolli on järjestetty perustumaan sellaiseen teollisuuden hallitussysteemiin, jossa työläisilläänkin on oikeus olla edustettuna. Tällaiset olivat aivan tuntemattomia tässä maassa ennen I. W. W:n nousua. Ne tietysti epäonnistuvat, sillä niitä ei johdeta rehellisesti, eikä niitä ole ajottukaan rehellisesti työväen etuja ajamaan. Niiden harjoittama "teollinen kansanvalta" tukee vain kapitalistista ylivaltaa, vaikka niiden otaksutaan kumoavan sitä. Missä hyvänsä näitä "teollisia kansanvaltoja" on kokeiltu, ovat ne olleet lakkojen aiheina ja kärjistävät vain osaltaan luokkataistelua. Tämä on rohkaisevana ilmeena siitä, että työläiset alkavat jo käsittää, mikä on todella heidän etujensa mukaista ja mikä ei. Se on myöskin selvä todistus siitä, että kapitalistien viisaus onkin luuloteltua, sillä ainoastaan tyhmä voi luulla, että he voisivat sellaisilla narrimaisuuksilla pelastua I. W. W:n todelliselta teolliselta kansanvallalta.

I. W. W. JA VAPAAMIELISYYS.

I. W. W. on onnistunut saavuttamaan tämän voiman työväen etujen edesajamiseksi ja onnistunut vaikutuksessaan tuonannon kehityksessä joskus suotuisain tilanteiden vallitessa, mutta useimmin itse kapitalismin taantumuksellisten menetelytapojen kautta. Kapitalismi on raakamainen työläisiään

kohtaan. Se on yleensä taantumuksellinen. Se sulkee kehityksen tien ja määrää ihmiskuntaa pysymään alallaan. Kaikki vapaamieliset, sosialistiset, radikaaliset ja edistysmieliset ainekset yhtyvätkin usein hyökkäyksissä kapitalismin kimppuun, haluten tuhota sen joko kokonaan tai osaksi. Nämä ainekset avustavat myöskin usein I. W. W:tä. Heille on I. W. W. uuden yhteiskunnan proletaarinen esitaistelija, kapitalistisen taantumuksen sotaisa vastustaja. I. W. W. voittaa usein näiden aineiden myötätuntoisen vaikutuksen avulla.

I. W. W:N SANOMALEHDISTÖ JA KASVATUSTYÖ.

I. W. W:n edistyminen on myöskin sen sanomalehdistön ansiota. Sen sanomalehdistöön kuuluu nykyään kolme englanninkielistä viikkolehteä, yksi englanninkielinen kuukausijulkaisu ja seitsemäntoista vieraskielistä sanomalehteä. Kirjasia, lentolehtisiä, väliaikaisia julkaisuja ja järjestöjen uutislehtisiä painetaan ja levitetään miljoonittain. Yksistään kasvatuksellisenä tekijänä on I. W. W:n merkitys suuri. Tätä osaa I. W. W:n toiminnasta arvioivat sen jäsenet ja työväenluokka yleensä liian alhaiseksi, mutta sen viholliset käsittävät kyllin hyvin tämän toiminnan merkityksen ja siksi he tuomitsevat toimittajat vankiloihin, takavarikoivat ja hävittävät kirjallisuuden, hävittävät ja sulkevat kirjapainot j. n. e. Kasvatus, järjestäytyminen ja vapautus ovat johtavina tähtinä I. W. W:ssä ja ne avustavat sekä johtavat työväen luokan toimia ja luovat lisää voimaa I. W. W:lle.

I. W. W:n historia on enemmän kuin pelkkä luettelo sen saavutuksista työväen järjestönä. Se on samalla kapitalistisen lahoutumisen historiaa — historiaa yhteiskunnallisesta vallankumouksesta, joka luo esiin uuden yhteiskunnan. Tämän uuden yhteiskunnan rakennetta yrittää I. W. W. valmistaa kehityksen mukaisesti jo ennen kapitalismin lopullista luhistumista, joka näyttää olevan jo hyvin lähellä.

I. W. W. JA SUORA TOIMINTA.

Seuraavat seikat ovat syynä niihin ilkeämielisiin valheisiin ja murhaaviin vainoihin, joita on kohdistettu I. W. W:tä vastaan. Esim. suora toiminta, joka on I. W. W:n perusteellinen opinkappale, selitetään olevan väkivaltaa, dynamiitillä

räjäyttämistä ja yleensä laittomuutta. Mikään ei ole kauempana totuudesta, sillä jos suora toiminta on laittomuutta, on amerikalaisen hallituksen kansanvaltainen teoria myöskin laittomuutta, sillä nämä molemmat ovat oleellisesti samat. Suora toiminta tarkoittaa työläisten itsensä teollista toimintaa oman itsensä eduksi ja omasta aloitteestaan, ilman petolisten työläisten harhaanjohtajien ja keljuilevain poliitikoitsijain apua. Lakko, joka on suoranaisesti työläisten alatama, kontroleeraama ja asianomaisten työläisten itsensä sopima, on suoraa toimintaa. Teollinen toiminta poliittisissa tarkoituksissa, kuten yleisen lakon käyttäminen parempien työväen lakien voittamiseksi, huonojen lakien vetoamiseksi, työväen lakien voimassapitämiseksi, poliittisten ja luokkasotavankien vapauttamiseksi ja teollisuuksien voittamiseksi työläisille, on suoraa toimintaa. Työläisten suoranainen kontrolli teollisuuksien ylitse on suoraa toimintaa. Suora toiminta on yhdistettyä toimintaa työmaalla parempien olojen voittamiseksi. Suora toiminta on teollista kansanvaltaa.

Suora toiminta on asianomaisten työläisten toimintaa työmaalla. Se on sellaista toimintaa, että sitä ei pysty peittämään johtajat eivätkä poliitikoitsijat. Ne seitsemäntoista ammattia, jotka voittivat 44 tuntisen työviikon, ei lainlaadinnallista tietä, vaan lakkojen avulla, käyttivät suoraa toimintaa. I. W. W:hen kuuluvat puutavaratyöläiset, jotka kävelivät pois työmaalta työskenneltyään kahdeksan tuntia päivässä siihen asti, että työnantajat olivat pakotetut tunnustamaan 8 t. työpäivän, käyttivät myös suoraa toimintaa.

Työläisten itsensä teollisuuksien kontroleeraminen ja sellaisen kontrollin käyttäminen työläisten hyvinvoinnin edistämiseksi ja työväenluokalle vapauden hankkimiseksi on suoraa toimintaa. Suora toiminta tarkoittaa rauhallista toimintaa — lakkoja, passiivista vastustusta, työn hidastuttamista, j. n. e. — suoranaisesti kapitalistisen riiston ja kontrollin perustalla, — nimittäin teollisella eli taloudellisella perustalla, — työläisten omasta aloitteesta heidän omaksi ja koko yhteiskunnan eduksi. Suora toiminta on lopullisen tarkoituksen mukaisesti yhteiskunnallista toimintaa, s. o. toimintaa yhteiskunnan hyvinvoinnin eduksi kapitalismin sotia ja raakamaisuuksia vastaan.

Sellaisia ovat kaikki I. W. W:n opit. Kapitalistit selittävät niitä omien väärinkäyttöjensä mukaisesti, eikä i. w. w:läisten käyttötapojen mukaisesti. Syy tähän on helposti löydettävissä.

I. W. W. JA VÄKIVALTA.

I. W. W:tä syytetään väkivaltaisuuksista. I. W. W:n käyttämä väkivaltaisuus on passiivisen vastustuksen väkivaltaa. Se on sellaista väkivaltaa, joka ottaa kädet irti tuotannon koneistosta ja pysäyttää työnantajan liikevoittojen tulon. Suurempaa väkivaltaa kapitalismia vastaan ei voi tehdä, kuin että rauhallisesti seisauttaa työt ja lopettaa liikevoittojen ja voitto-osinkojen virtaamisen kapitalistin kukkaraan.

Wm. D. Haywood puhui kaunopuheisesti Lawrence'n lakon väkivaltaisuuksista Cooper Union salissa New Yorkissa, toukokuun 21 p. v. 1912. Hän sanoi m. m.:

“He, (lakkolaiset) eivät ole tehneet muuta väkivaltaisuutta kuin ottaneet pois kätensä tuotannon kammista: suuret kädet, hienot kädet, lasten kädet, joista jotkut ovat känsistyneet, raadellut ja vaivaiset. Mutta he poistivat nuo kädet koneistosta. Ja kun he irroittivat kätensä koneistosta, jäi koneisto kuolleeksi.”

“Siinä se oli Lawrence'n lakon väkivaltaisuus. Kapitalistiluokan silmissä ei löydy mitään niin väkivaltaista kuin se, että heiltä otetaan pois työvoima, josta he riistävät kaiken kapitalistilunsaan. Ei ole mitään, joka tekisi kapitalistiluokan niin vihaiseksi ja saisi heidän suunsa niin pian kuohumaan vaahtoa, kun se, että he näkevät työläiset seisoskelevan kädet taskussa, tai työläisnaisen seisoskelevan kädet ristissä rinnollaan, taikka työläislasten leikkivän nukeillaan, hyrryillä tai noppakivillä. Kun he kerran kuuluvat työläisarmeijaan, haluaisivat kapitalistit nähdä heidät kiireisessä työssä. Kun he näkevät ne joutilaina, tarkoittaa se, että kultavirta on lakannut juoksemasta heidän kassaholveihinsa ja se on kylliksi tekemään kapitalistit hulluiksi. Tämä se on juuri, joka saa heidät raivostumaan.”

KAPITALISTIEN LIIKEVOITOT JA VÄKIVALTA.

Englantilainen taloustieteilijä P. I. Dunning, sanoo kapitalistien liikevoitoista seuraavaa: “Saadessaan tyydyttävän

liikevoiton, on kapitaali hyvin rohkea. Varma kymmenen prosentin liikevoitto takaa sen käyttämisen missä hyvänsä; 30 prosentin voitot saavat sen innostumaan asiaan; 50 prosenttia tekee sen jo julkeaksi; 100 prosenttia tekee sen valmiiksi talleamaan jalkoihinsa ihmisten lait; 300 prosenttia, jos on tarjolla, ei se anna minkään rikoksen pysäyttää itseään eikä se pelkää ollenkaan seurauksia, vaikka omistaja olisi vaarassa tulla hirtetyksi."

Että Dunning ei liioitellut, sen todistaa viime sota, suunnattomine ihmishenkien uhrauksineen, mutta joka salli huikeita liikevoittoja kapitalisteille. Ja kuitenkin se on kapitaali, joka syyttää I. W. W:tä väkivallasta; kapitaali, joka "tulee maailmaan päästä jalkoihin verellä peitetynä, jonka jokaisesta huokosesta tippuu verta ja likaa," kuten Marx sanoo. Mikä totuuden iva! Mikä pistävä pilkka totuutta ja ihmiskunnan herkkäuskoisuutta vastaan!

I. W. W:N HISTORIA ON MUUTOKSIEN HISTORIAA.

Sen lisäksi että I. W. W:n historia on sen kapitalististen vihollisten vääristelyjen historiaa, on se myöskin muutoksien, eri virtausten, tilanteeseen ja ajan vaatimuksiin soveltumisen historiaa. Tämä seikka saa monet useinkin luulemaan, että I. W. W. on sekasotkuinen ja anarkistinen, vaikka se todellisuudessa onkin ainoastaan kehityksen mukainen.

I. W. W. alkoi v. 1905 yrityksen yhdistää silloin olemassa olleita unioita kaikki käsittävään teollisuusunioon. Yritys epäonnistui. Se oli taaskin sellainen tapaus, missä yritetään panna uutta viiniä vanhoihin leileihin. I. W. W. ei päässyt mihinkään. Se alkoi kuihua.

Vasta silloin kuin I. W. W. alkoi järjestää uusia aineksia, alkoi se kasvaa ja sai itselleen lujan pohjan. Ammattifaidot, tomat, kuljeksivat työläiset antoivat I. W. W:lle tilaisuuden katkaista itsensä irti vanhoista unio-muodoista ja alkamaan kokeilun teollisuusunionismilla, joka ei ole vielä päättynyt, mutta josta hyöty on ollut arvaamattoman suuri työväenluokalle, kuten ennemmin on kerrottu.

POLITIikka JA I. W. W.

I. W. W. yritti myöskin yhdistää kaikki tämän maan johtavat sosialistiset, taloudelliset ja poliittiset virtaukset. Tämäkin yritys epäonnistui. Tämä epäonnistuminen johtui samoista syistä, jotka ovat trustivastaisten liikkeidenkin epäonnistumisen pohjasyynä, nimittäin: perusteellisia taloudellisia voimia on mahdotonta alistaa pintapuolisen poliittisen säännöstelyn ja kontrollin alaiseksi.

Kaksi sosialistipuoluetta piti I. W. W:tä taistelukenttänä taistellessaan ylivoimasta keskenään. Suojellakseen itseään täytyi I. W. W:n päästä irti ensin yhdestä ja sitte toisesta. Jatkuva nousu ja taloudelliset tekijät todistivat, että oli viisaampaa asettaa teoreettisten uskonkappaleiden ja ylemmyyden tilalle oikea työväenluokan järjestö.

POLIITTISEN SOSIALISMIN PETOLLISUUS.

Sosialistisen poliittisen liikkeen osottama petollisuus työväenluokan taloudellisia järjestöjä kohtaan oli myös syynä I. W. W:n poliittisen kannan muutokseen. Esimerkkinä tästä petollisuudesta oli yleislakko Ruotsissa, jonka virassaolevat sosialidemokraatit pettivät ylläpitääkseen omaa poliittista arvokkuuttaan. Millerandin ja Briandin viralliset toimenpiteet Ranskassa auttoivat myös osittain I. W. W:n poliittisen kannan muovailemista. Suuresti vaikutti tähän myöskin saksalaisten sosialidemokraattien alituinen yleislakon ivaaminen sotavastaisena aseena. Suuri käytännöllinen merkitys tässä suhteessa oli myöskin Amerikan sosialistipuolueen osoittamalla suopeudella gompersilaisuutta ja ammattiunionismia kohtaan, vaikka se ei suoranaisesti hyväksynytäkään sellaista menettelyä teoriassa. Sosialistipuolue erotti Haywoodin ja laati ensimmäisen sabotaasilain Amerikassa. Kumpikin näistä teoista tuli maksamaan sosialistipuolueelle 50,000 jäsenen menetyksen ja Hillquit tunnustikin puheessaan St. Louisin konventsiionissa, että kumpikin näistä teoista oli vaikuttanut turmiollisesti sosialistipuolueeseen tässä maassa. Mitä taas Sosialistiseen Työväenpuolueeseen tulee, alentui se kapitalistiluokan lakonrikkoja- ja salapoliisilaitokseksi innostuksessaan. tappaa sosialistisesta työväenpuolueesta eristäy-

tynyttä I. W. W:tä. Voidaanko näiden kokemusten jälkeen moittia I. W. W:tä siitä, että se ei halua olla missään teemisissä sosialistipuolueiden kanssa ja kieltäytyy ottamasta niitä läheiseksi osaksi järjestöstään? Antakaamme maailman sosialistipuolueiden näyttää toteen toiminnallaan, että ne ovat köyhlistöliikkeitä luonteeltaan, ja heillä ei tule olemaan sen parempaa ystävää kuin I. W. W., joka on liikkin halukas yhtymään työläisten järjestöjen kanssa kaikkialla.

TEOLLISUUDEN JATKUVA NOUSU.

Vielä on toisia ja tärkeämpiä syitä siihen, että I. W. W. hylkäsi tavanmukaisen politiikan, kuin se, että sosialistipuolueet yrittivät valloittaa I. W. W:n ja poliittisen sosialismin yleisesti osoittama petollisuus. Yhä enenevä teollisen toiminnan käyttäminen poliittisten tuloksien saavuttamiseksi, kuten esim. "kolmoisliiton" toiminta Englannissa, on yksi näitä tärkeimpiä syitä. Toiset tärkeät syyt löytyvät siitä, että teollisuus tuli paljon tärkeämmäksi kuin politiikka, etenkin sodan aikana. Sota oli alkuperältään oleellisesti teollisuussotaa ja sitä käytiin sellaisilla keinoilla, jotka lopullisessa tutkimuksessa osottautuvat täydellisesti teolliseksi luonteeltaan. Tämän lisäksi kehitti sota juuri sellaisia teollisia hallitusmuotoja, joita I. W. W. oli jo vuosia ennustellut teoriasaan ja suunnitelmissaan, uuden yhteiskunnan hallitusmuodoiksi.

Vuosia ennen kuin sota alkoi, oli kaukonäköinen I. W. W. nähnyt ajan tulevan, jolloin poliittisen kongressin tilalle astuvat teollisuuskongressit. Tämä aika on jo suurena määrin saapunut, siitä ovat todistuksina sotaneuvostot Amerikassa ja Englannissa sekä politiikan ulkopoliittiset neuvottelut teollisuuksien haltijain kesken tässä maassa sodan jälkeen. Neuvosto-Venäjällä taas on jo teollisuus-, työmaa- ja tehdasneuvostoihin perustuva hallitusmuoto yleisesti voimassa. Tämän suuntainen kehitys jatkuu yhä suurimmassa määrässä tästä lähtien, jolleivät kaikki merkit petä.

Seurauksena näistä paljon merkitsevistä tosiasioista sekä Saksan poliittisen sosialismin hirveästä lankeemuksesta — keisarillisine väitteineen että "Yleislakko on yleistä pötyä" sekä kapitalistisine, teollisuusvastaisine sovietti-yrityksineen —

näiden totuuksien yhteisestä vaikutuksesta on seurannut, että I. W. W. kehittyy yhä edelleen ulos poliittisesta sekasotkusta selviin näkökantoihin, jotka tunnustavat yhdessä Marxin kanssa, että se luokka, joka hallitsee tuotannon ja jaon välineet yhteiskunnassa minä hyvänsä vissinä aikakautena, hallitsee ja kontrolloeraa myöskin yhteiskuntaa sekä poliittisesti että muutenkin.

POLITIIKAN OSATTOMUUS TEOLLISUUKSISSA.

Poliittisen sosialismin petollisuus sekä surkea epäonnistuminen, yhdessä teollisuuden nousun kanssa todelliseksi poliittiseksi voimaksi, on aiheuttanut sen, että I. W. W. hakee työväenluokan tulevaa politiikkaa itse teollisuudesta ja teollisesta järjestymisestä. Sota on tehnyt tämän tehtävän työväenluokan ainoaksi poliittiseksi tehtäväksi. Tällä tavoin on sota näyttänyt toteen, että I. W. W:n kanta politiikkaan nähdessä on ollut oikea. Siitä seuraa myös, että sota jätti I. W. W:n voimakkaammaksi kuin koskaan ennen ja jätti poliittisen sosialismin kuolemaisilleen.

Sodan jälkeiset suuret työläisten taloudelliset liikkeet kotimaassa ja ulkomailla — erikoisesti englantilaisten ammattiunionien päätös käyttää teollista toimintaa parlamentaarisen toiminnan asemasta poliittisena voimatekijänä, sekä amerikkalaisten rautatietyöläisten vaatimus Plumb-suunnitelman käytäntöön ottamisesta — toteaa, että I. W. W:n toiminta poliittiselta näkökannalta katsottuna oli todella voitokasta ja kaukonäköisesti harkittua.

I. W. W:N KÄYTÄNNÖLLINEN VAIKUTUS.

I. W. W. ei ole poliittisvastainen, eikä poliittinen, vaan se on yli-poliittinen. *) Sen taloudellinen toiminta on vaikut-

*) Kun sanotaan, että I. W. W. on yli-poliittinen, eli ultra-poliittinen, tarkoitetaan sillä, että I. W. W. käsittää politiikan perusteellisemmin ja tarkemmin kuin mitä sillä ymmärretään porvarillisessa politikassa. I. W. W. ei tartu politiikan pintapuolisuuksiin, vaan hakee syyt, joiden seurauksia poliittiset ilmiöt ovat, vaikuttaa poliittisiin ilmiöihin vaikuttamalla syihin ja on siis tällä tavoin tavallisen politiikka käsityksen yläpuolella, on yli-poliittinen. — Suom.

tanut työvälle edullisesti tämän maan poliittisiin laitoksiin. Tunnettu sanomalehtimies ja kirjailija, George West, on lausunut, että I. W. W:n johtama Lawrence'n lakko v. 1912 aiheutti sen, että edistysmielinen puolue otti vaaliohjelman. Työvälle edullisten lakien laatimisen. Epäilemättä on I. W. W:n toiminta vaikuttanut suuresti edistysmielisten ja vapaamielisten toimintaan, jotka koettavat lieventää oloja tuotannossa lainlaadinnan kautta ja samoin on tämä toiminta vaikuttanut valtioiden hallituksiin sekä liittohallitukseen. Wheatlandin lakon jälkeen käytti Californian valtion asutuskomissioni valtaansa ja pakotti puhdistamaan työläisten asunnot valtion kaikilla maatiloilla. Sodan alussa esittivät Washingtonin valtion kuvernööri ja Liittohallituksen Neuvoston edustaja Carlton Parker, että kahdeksan tunnin työpäivä olisi otettava käytäntöön puutavarateollisuudessa. Tätä he eivät tehneet siksi, että he olisivat olleet myötätuntoisia työläisille, vaan siksi, että I. W. W. seisautti puutavaratuotannon pohjoislännellä. A. F. of L. pelottelee useissa valtioissa työnantajia ja poliitikoitsijoita I. W. W:llä saadakseen hyväksytyksi työläisille edullisia lakeja, tai myönnytyksiä nurkkakunnalleen työnantajilta. I. W. W. on epäilemättä yli-poliittinen.

Sanomattakin on selvää, että I. W. W., ollen yli-poliittinen voima, vaikuttaa suuresti poliittisiin puolueisiin. Lawrence'n lakko v. 1912 tappoi kuvernööri Fossin mahdollisuudet päästä presidenttiehdokkaaksi demokraattien vaalilistalla siten, että I. W. W. ristiinnaulitsi hänet sotaväen väärinkäytön takia. Se sama lakko aiheutti vallankumouksen sosialistipuolueessa. Tästä vallankumouksesta seurasi Haywoodin ertottaminen, sabotaasia vastaan tehdyt hyökkäykset, 50,000 jäsenen eroaminen sosialistipuolueesta ja Hillquitin katumus, jonka hän avoimesti tunnusti St. Louisissa pitämässään puheessa.

HISTORIA KERTAA ITSENSÄ.

Nykyhetkelläkin kertoo historia itseään. Vieläpä John Spargokin pyytää kirjoituksessaan McCluren kuukausjulkaisun syyskuun numerossa, että I. W. W:tä yritettäisiin poistaa poistamalla kapitalismista johtuneet syyt sen syntymiseen.

Toiset kirjoittajat taas, jotka ovat avonaisesti kapitalistien puoluelaisia, eivätkä kehu olevansa sosialisteja, käyvät melkein samanlaisia väitteitä, s. o.: tappakaa I. W. W. poistamalla se tilanne, joka on sen synnyttänyt.

Tämän lisäksi alkavat opistojen professorit, historioitsijat, kirjojen arvostelijat ja kirjoituksillaan lehtien palstojen täyttäjät, tekemään sellaisia huomioita, että I. W. W. onkin bolshewismin airue. Brittiläisen työväenpuolueen ohjelma ja Plumbin rautatiesuunnitelma on otettava huomioon parantamalla oloja työmaille, antamalla työvälle sananvaltaa teollisuudessa ja poistamalla perinpohjin kaikki se tyytymättömyys, jonka aiheuttamana nämä liikkeet kukoistavat. Toisin sanoen: I. W. W. vaikuttaa taaskin poliittiseen vapaamielisyyteen.

POLIITTISET PUOLUEET JA I. W. W.

Poliittiset puolueet ilmaisevat myöskin, että he ovat täysin selvillä I. W. W:n olemassaolosta. Sosialistipuolue alkaa liehakoida. Se antoi paljon apua sodan aikaisen kiihkoilun vallitessa, josta oli seurauksena kaikkien edistysmielisten aineiden vainoaminen. Se kannattaa nyt ylimalkaisesti teollisuusunionismia ja sen kilpailijat, Kommunistipuolue ja Kommunistinen Työväenpuolue, kannattavat ehdottomasti ja erikoisesti I. W. W:tä. Vieläpä Sosialistisen Työväenpuolueenkin jäsenet alkavat epäillä heidän oman puolueensa periaatteiden ja menettelytapojen poliittista tervejärkisyyttä ja eroavat puolueestaan yhtyen I. W. W:hen. Yhdysvaltain senaattissa keskustelevat senaattorit Walsh, Ashurst, King, Poindexter ja Borah I. W. W:stä tuntikaupalla. Republikaanipuolueen kansallisen komitean puheenjohtaja, Hays, sanoi sanomalehtien kertoman mukaan Massachusettsin valtiossa pitämässään puheessa seuraavaa:

“Seuraavien vaalien jälkeen tulevat tasavaltalaiset ottamaan käsiteltäväksi kansakuntaa vastassa olevat pulmat ja ratkaisemaan ne. Työvällä tulee olemaan sen lojaalisuuden ja arvokkuuden mukaiset täydet oikeudet kansakunnan hallituksessa. Mutta I. W. W. on maankavaltaja ja maankavaltajalle on ainoastaan yksi lääke. Hänet on pantava seinää vastaan seisomaan (ammuttavaksi).”

Ei ole ollenkaan varmaa, jos republikaanipuolue voi ratkaista edessä olevat pulmat, kuten puheenjohtaja Hays sanoo. Näillä pulmilla on kuitenkin tapana muovailta niitä herrasmiehiä, jotka luulevat kykenevänsä muovailemaan näitä pulmia, kuten esim. puheenjohtaja Hays näkyy kuvittelevan mielessään. Seuraus tulee olemaan, että i. w. w:läisiä tulee yhä enemmän. Tätä tapahtuu nytkin parhaillaan, puheenjohtaja Hayesin silmien edessä. Tästä huolimatta näkee hän ainoastaan kivimuurin kaikille niille, jotka näkevät paremmin kuin hän.

I. W. W:N LUONNE MUUTTUNUT.

Mutta edellinenhän on asiasta poikkeamista. Palatkaamme uudelleen I. W. W:n historian tutkimiseemme. Tehdesämme sen, huomaamme yhä enemmän muutoksia tapahtuneen I. W. W:ssä. Muistelkaamme aikaisemman kauden I. W. W:n mieltäjohteista luonnetta. Verratkaamme sitä nykyisen I. W. W:n vakiintuneempaan ja päättäväiseen toimintaan. Kaikelle tälle löytyy omat syynsä.

Alkuaikoina tarjosivat I. W. W:n jäsenet itsensä Meksikon vallankumoustaisteluun Diazia vastaan. He kävivät myöskin katkeria puhevapaustaisteluita useissa lännen kaupungeissa, jotka tulivat maksamaan heille useita ihmishenkiä ja linnatuomioita. He kiiruhtivat apuun kaikissa lakkotaiseluissa ja joutuivat vainotuksi, seurauksena taisteluistaan työväen etujen puolesta. He olivat "vapauden lentävä joukkue", joka oli valmiina syöksemään taisteluun työläisten oikeuksien puolesta missä hyvänsä. Heidän suurena päämääränään oli olla todelliseksi eikä teoreettiseksi hyödyksi köyhälistölle ja johtaa viimeainittuja käyttämään voitokkaampia menettelytapoja taisteluissaan ja järjestötoiminnassaan.

TYÖMAA ON TYÖLÄISEN VALTIO.

I. W. W:n aikaisemmat aatteet eivät ole muuttuneet. Mutta tilanne on muuttunut ja niiden mukana myöskin I. W. W. Kun I. W. W. alkoi kasvaa todelliseksi työväen järjestöksi, jonka jäsenistö oli suurimmaksi osaksi ammattitaidottomia, liikkuvia työläisiä, ja kun teollisuus alkoi nousta poliittiseksi

ja unionistiseksi suurtekiäjäksi, alettiin I. W. W:n taholta nähdä, että työväki oli kaikkivaltias työmaalla ja että työmaa oli sen oikea toiminta-alue. Työmaa, työpaja, on I. W. W:n mielestä työläisen valtio, se väline, jonka avulla ja jonka kautta hän panee toimeen parannuksia ja toteuttaa unelmasa uudesta yhteiskunnasta. Tästä seuraa, että I. W. W. pitää järjestymistä työmaalla suuremman arvoisena kuin mitään muuta toimintaa.

SOTA, KAPITALISMI JA I. W. W.

Sodan antama suuri opetus on vaikuttanut I. W. W:hen ehkä enemmän kuin mihinkään muihin yhteiskunnallisiin laitoiksiin. Sodan aikana I. W. W:n hävittämisyrityksissä käytetyt menettelytavat ovat saaneet i. w. w:läiset ymmärtämään paremmin omaa järjestöään ja sen vaatimuksia. Sodanaikaiset vainoamiset ja maasta karkoitukset ovat osottaneet heille, että I. W. W. ei olekaan enään nurkkakuntaliikettä, vaan on muodostunut kansalliseksi, vieläpä kansainväliseksi laajuudeltaan. Siispä sen täytyy toimia laajemmasti omasta puolestaankin. Sodan opettama läksy paljasti tämän lisäksi kapitalistisen järjestön jättäiläismäisen kehityksen ja teki päivän selväksi, että työläisillä täytyi olla vastaavan suuri järjestö voittaakseen kapitalistisen järjestelmän luomat paheet ja sen lähenevän luhistumisen seurauksena tulevan sekasorron. Sota herätti I. W. W:n käsittämään sen suuren tehtävän, joka työväenluokalla oli edessään, jos se halusi pelastaa yhteiskunnan alentumasta villevden tilaan ja johtaa sen eteenpäin edistyksen tietä uuteen yhteiskuntaan.

SABOTAASI HYLJÄTÄÄN.

Sota aiheutti myöskin sen, että I. W. W. hylkäsi oppeja, joita se ehkä eli esittänyt, mutta ei ollut toteuttanut käytännössä. Yksi I. W. W:n katkerimmista vastustajista, Rudolph Katz, heitti hyvin ansaittua ivaa I. W. W:n niskaan, kun hän sanoi, että: "I. W. W. saarnaa sabotaasia, mutta ei käytä sitä. A. F. of L. käyttää sabotaasia, mutta ei saarnaa sitä." (Tämä viime lausunto oli viittaus siihen kun ammattiunioniin järjestyneet rautarakennustyöläiset panivat toimeen räjähdyksiä McNamara veljesten johdolla). Sota sai aikaan sel-

laisen tilanteen, että I. W. W. hylkäsi sen opin tarpeettomana edistykselle ja siis käyttökelvottomana.

KAPITALISMI TODELLINEN SABOTEERAAJA.

Sota on paljastanut, että kapitalistiset yhtymät ovat todelliset saboteeraajat nykyaikaisessa yhteiskunnassa. Sota totesi, että nämä yhtymät tahallaan epäonnistuivat ja viivyttivät sotatöitä, varmistaakseen oman ryöstösaaliinsa ja liikevoittojensa saannin ensiksi, kuten tuli paljastetuksi kuusien tuotannossa toimeenpannuissa tutkimuksissa. Sodan kautta todettiin myöskin, että nämä yhtymät kokosivat itselleen kaikki kansakunnan ruokatarpeet ja muilla tavoin saboteerasivat rikastuttaakseen itseään ja vahvistaakseen valtaansa. Sota on näyttänyt olevan välttämätöntä yhteiskunnan hyvinvoinnille, että se pelastetaan kapitalistien sabotaasilta, I. W. W:n yhteiskunnallisen omistusoikeussuunnitelman kautta; s. o.: että tuotannon ja jaon välineet omistaa teollisuuksittain järjestynyt enemmistö yhteiskunnassa, sen sijaan että kapitalistisen vähemmistön ryhmät omistaisivat ja hallitsisivat yhteiskunnan elinmahdollisuudet. Tästä seurasi että I. W. W. hylkäsi sabotaasioppien esittämisenkin, vaikka niitä ei koskaan oltu käytetty.

KAPITALISMI TODELLISTA VÄKIVALTAISUUTTA.

Samoin on laita väkivaltaisuuden ja laittomuuden kanssa — jos I. W. W. olisikin näitä oppeja saarnannut (jota se ei ole tehnyt), ei heidän kuitenkaan enään tarvitse koskaan sitä tehdä. Sillä on liiankin paljon rakentavaa työtä tehtävänä — sen työnä on pelastaa maailman kansat — kaikkien kansojen työväenluokat — kapitalistiluokan väkivallalta ja laittomuudelta. Sota on myös opettanut tämän läksyn I. W. W:lle. Se on myöskin paljastanut kapitalismin, ei vähemmän kuin itse presidentti Wilsonin suun kautta hänen puheessaan Kansainliitosta St. Louisissa, syypääksi sotiin ja kaikkeen siihen ihmisyyden puutteeseen, joka on välttämättömänä seurauksena sodasta. Kapitalismin mielestä on väärin, että I. W. W. saarnaisi väkivaltaisuutta, vaikka se itse lahtaa miljoonia, haavoittaa useita miljoonia sen lisäksi ja hävittää ja tuhlaa biljoonien dollarien arvosta omaisuutta ja

rikkautta. Kapitalismin mielestä on väärin, että I. W. W. saarnaa laittomuutta, vaikka se itse hävittää kaikki perustallailliset oikeudet ja tekee taistelun kansanvaltaisuudesta maailmassa todelliseksi voitoksi itsevaltiudelle. Olkoon niin. I. W. W. ei tästä puoleen tuhlaa aikaansa näiden oppien saarnaamiseen, vaan tulee käyttämään kaiken aikansa ja tarmonsa tehdäkseen kapitalistien väkivaltaisuuden ja laittomuudet mahdottomiksi. Rakentava työ, eikä hävittävä työ, on se ohjelma, jonka sota on pakottanut I. W. W:n ottamaan käytäntöön nyt enemmän kuin koskaan ennen. Ei arvosteleva, vaan "myöntävä puoli I. W. W:stä", kuten eräs ystävällinen historioitsija sitä kutsuu, tulee yhä enemmän etutilalle toisena opittuna läksynä sodasta, kapitalismin väkivaltaisuudesta, sabotaasista ja sitä seuranneesta laittomuudesta. Olkoon kapitalisteilla yksinoikeus väkivaltaisuuteen ja laittomuuksiin siihen asti, että järjestynyt työväenluokka tekee lopun siitä. I. W. W:n tehtävän on työväenluokan oikein järjestäminen.

YHTEISTOIMINTA I. W. W:N NYKYINEN KANTA.

Huomattavissa on myöskin muita muutoksia I. W. W:ssä — tapahtuu siirtymistä pois keskittävistä sekä epä-keskittävästä vanhoista suuntariidoista kansanvaltaisempaan, yhteistoinnalliseen välitilaan näiden kahden äärimmäisyyden välille. Nyt käsitetään, että keskittäminen on huippuun laastamista, hävittää itseluottamuksen ja tekee järjestön olemassaolon mahdottomaksi vainojen aikana, sillä se poistaisi vastuunalaisuuden suurilta joukoilta. On huomattu myöskin, että epä-keskittäminen aiheuttaa eristymistä ja heikkoutta. Siitä puuttuu kiinteyttä ja voimaa muualla kuin paikallisissa ryhmissä ja rajoitetuilla alueilla. Se ei kelpaa nykyajan jättiläismäisessä teollisuudessa, jossa suuret työläisarmeijat toimivat yhdessä keskitetyn kapitalistisen vallan alaisena, joka valta taas vuorostaan toimii yhdensuuntaisesti samanlaatuisten johtavien ryhmien kanssa. Tällaisen tilanteen vallitessa ei epä-keskittäminen jätä keskittämättä muuta kuin heikot työläisten järjestöt, jotka se lyö hajalleen loppumattomilla teoreettisilla väittelyillä. Yhteistoiminta on parannuskeino sekä keskittämislle että epä-keskittämislle. Tätä yhteistoimintaa ei kannateta siksi, että se olisi teoreettisesti

oikein, vaan siksi, että se tuottaa todellisia tuloksia. Yhteistoimintaa pohjalta lähtien, eikä pakotusta ylhäältä alaspäin; laajakantoista yhteistoimintaa teollisuuksissa, eikä pikkumaisina ryhminä. Yhteistoiminnan tulee olla vallitsevana jäsenistön, työmaajärjestäjien, työnmaaneuvostojen, piirineuvostojen, teollisuusunionien, Yhden Suuren Union hallinnon ja koko maailman työläisten järjestöjen välillä. Tämä on I. W. W:n sisäisen kehityksen tulos käytännössä, se on myöskin tulos sitä ympäröivän maailman kehityksestä — erikoisesti juuri teollisen kansanvallan kehityksestä sen taistelussa kapitalistista mielivaltaa vastaan.

SOTA OLI I. W. W:N TULIKOE.

Sota oli tulikoe I. W. W:lle. Isänmaallisuuden nimessä hyökättiin I. W. W:n kimppuun joka paikassa tässä maassa, suurimmaksi osaksi suurten puutavara-, kaivos- ja maanviljelysyhtiöiden ja porhojen aloitteesta, sillä näitä vastaan oli käyty lakkoja. Hyökkäys pantiin toimeen yli maan ja se oli pötomaisen raaka sekä armoton. Sen ilmenemismuotoina olivat lynchaukset, murhat, tervaaminen ja höyhentäminen, maasta karkoitukset, vainot, pelottelut ja ylipäänsä I. W. W:n jäsenien terroriseeraaminen. I. W. W:n jäseniä otettiin väkisin sotapalvelukseen ja lähetettiin ulkomaille, tarkoitus oli sillä tavoin pienentää sen jäsenlukua ja elinvoimaisuutta. Vincent St. John tekee tämän ajan oloista erinomaisen yhteenvedon kirjassaan "I. W. W:n historia, rakenne ja menettelytavat", sanoessaan seuraavaan tapaan: "Mutta kaikesta tästä huolimatta elää I. W. W., ja hitaasti, mutta varmasti rakentaa järjestöä, joka tulee murtamaan maailman työläisten jäseniä kahlehtivat palkkaorjuuden kahleet ja tekemään tämän maailman sellaiseksi, että vapaat miehet ja naiset voivat siinä asua."

Sota oli kykenemätön särkemään I. W. W:tä, mutta se aiheutti tsaarivallan murtumisen Venäjällä ja työläisten omistuksen, johdon ja kontrollin käytäntöön oton teollisuuksissa siellä työmaakomiteain ja neuvostojen kautta. Se antoi tämän ohella suuren vauhdin I. W. W:n periaatteiden levenemiselle kaikkialla. Teollinen järjestömuoto, jota johtavat, hallitsevat ja kontrolloeraavat työläiset itse, alkaa tulla yleisesti tunnetuksi yli maailman. Sodan vaikutukset Venäjällä ja

yleensä koko maailmassa, ovat antaneet I. W. W:lle enemmän elinvoimaisuutta kuin mitä sillä on koskaan ennen ollut.

IV Luku

I. W. W:N PERIAATTEET JA JÄRJESTÖMUOTO.

Työläiset eivät koskaan ole olleet paremmin selvillä omasta tärkeydestään yhteiskunnassa kuin juuri tällä hetkellä. Työläiset ovat tyytymättömiä ja levottomia. He taistelevat paremman yhteiskunnan saavuttamiseksi voimakkaammin kuin koskaan ennen. Kuten toinen Prometheus, koettaa työvenluokka riistää itsensä irti taantumuksen kalliosta, johon se on ollut kytkettynä.

Sota on saanut työväen käsittämään oman arvonsa elämässä. Puhuessaan A. F. of L:n konventsioonissa, selitti presidentti Wilson avoimesti, että sotia ei voida voittaa eikä hallitukset voi pysyä pystyssä ilman työläisiä. Kun keisari Wilhelm vetosi työläisiin Kruppin tehtailla Essenissä ja pyysi heitä kannattamaan isänmaata, sanoi hän myöskin, että *isänmaata ei voi olla olemassa ilman työläisiä*.

Lyhyesti sanottuna: sota on näyttänyt toteen, että *työläiset ovat valtio*. He ovat nykyaikaisen yhteiskunnan peruskivenä. Kun se kivi liikaahtaa, kuten kivet liikaahtavat maanjäristyksessä, silloin tapahtuu mullistuksia. *Järjestelmät kukistuvat, vanha yhteiskunta tulee hävitetyksi, uuden aikaisen elämän muodot muuttuvat*.

Sodan jälkeen vallitseva tilanne muistuttaa vaan työläisille yhä varmemmin sodan aikana opittuja läksyjä. Tämä tilanne on nostanut työläisten järjestöt niin suuriksi ja tärkeiksi, että hallitukset vapisevat niiden tähden. Työväen Kolmoisliitto Englannissa, johon kuuluvat kaivostyöläiset, rautateiden työläiset ja meriliikennetyöläiset, uhkaa valehtelevaa hallitusta yleislakolla Venäjän Neuvostotasavallan puolesta ja ratkaista yhteiskunnalliset pulmat Englannissa siten, ettei sotaväkeä voitaisi käyttää työläisiä vastaan. Tässä maassa keskeytyivät presidentti Wilsonin saarnat Kansainliiton puolesta sillä, että työläiset vaativat yhä äänekkäämmin parempia palkkoja ja elintarpeiden hintain laskemista.

I. W. W:N TARKOITUS.

Herännyt työn jättiläinen alkaa tulla hallitsevaksi voimaksi. Sen tarvitsee ainoastaan järjestäytyä tehdäkseen voimansa tehokkaaksi. I. W. W:n tarkoitus on antaa työläisille sellainen järjestömuoto, joka tekee heidät voittamattomiksi.

Yksi asia on välttämätön ymmärtääksemme I. W. W:n tarkoituksena. Se on, että I. W. W:llä ei ole tarkoituksena "kumota perustuslaillista valtaa" tai hallitusta. I. W. W:n tarkoituksena on johtaa teollisuuksia. Maailman kehitys kumoaa hallitukset. Juuri tuo kehitys pakottaa työväen, niiden mukana myöskin I. W. W:n, toimimaan itsensäilytyksen hengessä koko yhteiskunnan eduksi.

Toisin sanoen: pitäkää aina mielessänne, että I. W. W. ei koeta sitoa ihmiskuntaa mihinkään piinapenkkiin kehityksestä ja taipumuksista huolimatta. I. W. W. haluaa pysyä ainakin maailman yhteiskunnallisen kehityksen ja pyrkimysten rinnalla, jos ei ole mahdollisuutta mennä edelle. I. W. W. on itsekin juuri tämän kehityksen ja pyrkimysten tulos.

I. W. W. ON YLI-POLIITTINEN.

Tämä tuo taas esille tavaksi tulleen kysymyksen: Luottaako I. W. W. politiikkaan ja kannattaako se sitä? Ehdottomasti! I. W. W. ei ole poliittisvastainen eikä epä-poliittinen. Se on yli-poliittinen. Se on: I. W. W. käsittää, että äänien onkiminen ja virkain voittaminen ei ole perusteellista politiikkaa. Poliitiikka on hallituksen kontrolloeraamista teollisuuksien kontrollin kautta. Poliitiikka on yhteiskunnan kontrolloeraamista sen elinehtojen kontrollin kautta. Muutos maakunnallisesta politikasta taloudelliselle perustalle on juuri ajanmukaista vallankumousta, kuten se ilmenee Venäjän Neuvostotasavallassa, trustien ylivallassa Yhdysvalloissa ja työväen järjestöjen yhä kasvavassa vaikutuksessa hallitusasioihin Englannissa ja Yhdysvalloissa. "Onko I. W. W. poliittisvastainen?" Hyväntahtoisesti olkaa tekemättä sellaisia kysymyksiä. Me tarvitsemme aikamme muihin töihin.

HENKISTÄ TYÖTÄ TEKEVÄ TYÖLÄINEN JA I. W. W.

Ah, niin! Olimme vähältä unohtaa yhden kysymyksen, joka aiheuttaa monelle levottomuutta. Järjestääkö I. W. W.

myöskin henkistä työtä tekeviä työläisiä? Kun emme tiedä sellaisia työläisiä löytyvän, jotka eivät tarvitse ollenkaan henkisiä kykyjä, olemme pakotetut antamaan myöntävän vastauksen. Olisi narrimaista, jos I. W. W. kuljettaisi kaikki jäseniksi tarjoutuvat työläiset lajitteluhuoneisiin ja järjestäisi ainoastaan ne työläiset, joiden huomattaisiin olevan henkisiä kykyjä vailla. I. W. W. järjestää kaikki palkkatyöläiset — kaikki, ottamatta ollenkaan huomioon mitä erikoista työtä he tekevät teollisuuksissa tai miten kapitalismi riistää heitä. Opetuslaitoksen professori, jota kasvatuskorporatio riistää maksamalla hänelle alhaista palkkaa, voi yhdessä toisten työläistoveriensä kanssa muodostaa I. W. W:n yhteyteen Kasvatustyöläisten Teollisuusunionin. Nero sähköalalla, joka työskentelee suurella palkalla sähkötrustille, kuten esim. Chas. Steinmetz työskentelee Yleiselle Sähköyhtiölle Schenectadyssa, N. Y., voi tulla jäseneksi I. W. W:n Sähkötyöläisten Teollisuusunioon, jos hän haluaa. Lyhyesti sanottuna: I. W. W. ei luokittele työläisiä, vaan järjestää kaikki palkkatyöläiset. Ainoastaan osakkeiden haltijat, omistajat, työnantajat, ei-palkkatyöläiset, ovat ulossuljettuja järjestöstä. *I. W. W. on palkkatyöläisten järjestö, joka ei lajittele työläisiä, vaan järjestää heidät aivan samoin kuin he työskentelevät työmailla, ottamatta huomioon sukupuolia, värejä, ammatteja, uskontoja, taikka muita eroavaisuuksia, paitojen ja kauluksien mallit niihin luettuina.*

NEEKERIT JA I. W. W.

"Mitä hittoa!" kuulemme jonkun huudahtavan (luultavasti jonkun eteläisen, jolla on eteläisten ennakkoluuloisuudet tuoreessa muistissa), "aijotteko sanoa, että järjestätte neekeritkin ja teette heidät yhdenarvoisiksi valko-ihhoisten kanssa teollisuusunioissanne?" Olet oikeassa, herra Kysyjä. Kun kerran työnantaja pakottaa meidät työskentelemaan työmaalla neekerin kanssa tasa-arvoisina palkka-orjina, emme näe syytä miksi emme voisi toimia hänen kanssaan tasa-arvoisina järjetössämme. Neekeriä riistetään samalla tavalla kuin meitäkin. Miksi siis emme järjestäisi häntä aivan samalla tavalla kuin mekin "valkoiset" järjestymme? Väitteet, että neekerillä voi olla erilainen pääkallo,

että häntä ei voida kehittää yläpuolella rohkaita, että hänessä on omituinen haju, on irstas, epärehellinen ja petollinen, paitsi silloin kun häntä pidetään kurissa kuten villiä varsaa sekä muut samanlaatuiset luulottelut, eivät näytä olleenkaan huolestuttavan työnantajaa. Hän ottaa neekerin työhön meidän paikallemme silloin kun me menemme lakkoon. Hän ottaa heitä käyttämään koneita ja kehittää heidän aivojaan lukemattomilla tavoilla. Miksi tulisi meidän sulkea ulos neekerit? Me emme tee sitä nyt, emmekä tule sitä koskaan tekemäänkään. Miksi sulkisimme ulos neekerin, kun emme sulje ulos juutalaistakaan, jolla samojen kummallisten juttujen mukaan on enemmän puutteellisuuksia kuin neekerillä voidaan uneksiakaan olevan.

Niin, herraseni, I. W. W. aikoo järjestää jokaisen miehen, naisen ja lapsen, joka on kapitalismin lahonneessa, vuotavassa venheessä, että voimme soutaa yhteisvoimin yhteiskunnallisen turvallisuuden rantaan ja lähellä olevaan vapauteen. Henkisen työn tekijöistä ja neekereistä, — kuihtuneesta lapsosesta ja elinvoimaisesta naisesta —kaikista joita palkka-orjuus sortaa, hankkii I. W. W. voimansa. Sen hyväksyvät nämä kaikki, sillä se hyväksyy heidät kaikki.

Kuinka me aijomme toteuttaa tämän aikomuksemme yksityiskohtaisesti? Lue edelleen. Koetamme selittää.

A. F. OF L. VERRATTUNA I. W. W:HEN.

Vertailut voivat olla ikävyyttäviä, mutta niistä on paljon oppimista. Vertaamalla A. F. of L:n järjestömuotoa ja periaatteita I. W. W:n järjestömuotoihin ja periaatteisiin, voimme helpommasti ymmärtää viimemainittua.

A. F. of L. järjestää ammatittain, I. W. W. teollisuuksittain. A. F. of L. hajottaa työläisten rivejä, I. W. W. yhdistää ja lujittaa niitä.

A. F. of L. julistaa, että "työn ja pääoman edut ovat yhteiset." I. W. W. väittää, että "työväenluokalla ja työnantajaluokalla ei ole mitään yhteistä."

A. F. of L. uskoo, että kapitalistinen järjestelmä on iankaikkinen ja tämän uskonsa mukaisesti se vastustaa uuden yhteiskunnan kehitystä. I. W. W. käsittää, että kapitalismi on ainoastaan yhteiskunnallisen kehityksen aste, joka on jo

murtumaisillaan. Siksi I. W. W. järjestää työläiset teollisuuksittain valmistukseen työläiset jatkamaan tuotantoa yhteiskunnassa sen jälkeen kun kapitalismi on luhistunut.

A. F. of L. järjestää ammatittain hieroakseen kauppoja isäntien kanssa. I. W. W. järjestää teollisuuksittain ottaakseen haltuunsa teollisuudet.

A. F. of L. on kapitalismin suojelumuuri. I. W. W. on uuden yhteiskunnan runko vanhan järjestelmän kuoren sisällä.

Seuraava selostus auttaa vertailua antamaan mahdollisimman selvän käsityksen I. W. W:n päämäärästä:

A. F. of L. pitää teollisuutta joukkona itsenäisiä ammatteja, jotka voidaan liittää yhteen keskinäisen turvallisuuden takeeksi. A. F. of L:ää voidaan verrata mieheen, joka eristää langat teräsköydestä ja köyttää ne taas yhteen rihmalla, uskoen että hän siten voi säilyttää teräsköyden alkuperäisen lujuuden vahingoittumattomana. I. W. W. ei petä itseään sellaisilla luulotteluilla. Se pitää ammatteja yhteen punotuina ja toisistaan riippuvaisina säikeinä teollisuuksien teräsköydessä ja järjestää ne sellaisina. Sen jälkeen punoo se kaikkien eri teollisuuksien teräsköydet kaikkien teollisuuksien teräskaapeliksi, tehden sen siten kyllin kestäväksi kantamaan kaikkien kapitalistien hyökkäyksien painon työväenluokkaa vastaan jotakuinkin samantapaisesti kuin jättiläismäiset monistetut teräskaapelit kannattavat suuria riippuvia siltoja ja katkeamatta kantavat siltojen suunnatonta painoa.

MITEN A. F. OF L. EPÄJÄRJESTÄÄ.

Ottakaamme esimerkki.

Esimerkiksi kirjapaino- ja julkaisuteollisuuksissa on A. F. of L. jakanut työläiset kahteenkymmeneenkahteen eristetyn ammattiunioniin. Nämä järjestöt eivät toimi yhtenäisesti, eivätkä voikaan niin tehdä. Uskoen paikalliseen ja ammatilliseen riippumattomuuteen sekä työn ja pääoman etujen yhtäläisyyteen, he järjestyvät eristettyinä jokaisessa kaupungissa ja tekevät erilaisia sopimuksia työnantajien kanssa kaikissa kaupungeissa. Tämän kautta he ovat pakotetut säilyttämään ja edistämään omia ammattietujaan jokaisella paikkakunnalla taistellen omien työtoveriensa etuja vastaan samalla paikkakunnalla ja muualla.

San Franciscon ja Chicagon painotyöläisten lakot hävitettiin sentähden että eristetyt uniot ja ammattisopimukset estivät yhtenäisen toiminnan myötätuntoisten stereotyppeeraajien ja latojien taholta, jotka olisivat mielellään auttaneet työläistovereitaan, mutta sopimuksien sitomina pakoitettiin toimimaan toisin.

Nämä eristelevät menettelytavat tekivät tehottomaksi myöskin "44—14" *) liikkeen New Yorkissa. Painajat, syöttäjät, latojat j. n. e. olivat allekirjoittaneet sopimukset itselleen Philadelphiassa ja Bostonissa ja näissä sopimuksissa luettiin tiukat säännöt, missä määriteltiin palkat ja työlöt niissä kaupungeissa. Tällä tavoin aikaansaatu tilannetta käytettiin sitte myöhemmin taistelussa "44—14"-liikettä vastaan New Yorkissa. New yorkilaiset julkaisujen omistajat teettivät painotyöt näissä kaupungeissa ja pakottivat tällä tavoin lakkoutuneet työläiset takasin työhön New Yorkissa. Tilannetta vaikeutti tämän lisäksi New Yorkin kuvalaattojen valmistajien, elektrotyppeeraajien, kirjansitojien ja muiden unioiden toiminta. Nämä kieltäytyivät tekemästä työtä sellaisille yhtiöille, jotka suostuivat työläisten "44—14" vaatimuksiin. He valmistivat vielä lisäksi lakonalaisille kuukausjulkaisuille elektrolevyjä valokuvatuista konekirjoituksista, joten näitä kuukausjulkaisuissa julaistuja kirjoituksia ei tarvittu latoa ollenkaan. Täten he suoranaisesti toimivat omia työläistovereitaan vastaan, jotka olivat lakossa kirjainpaineiteollisuuden alalla. Kaiken tämän lisäksi kääntyivät lakkoutuneiden painajien, syöttäjien ja latojien järjestöjen kansainväliset virkailijat työnantajain liiton puolelle, muka siitä syystä, että laaditut sopimukset olivat pyhiä ja että työnantajain ja työläisten edut olivat yhteiset, joten tilanne tuli yhä pahemmaksi. Seuraus tästä oli, että viisi painajien unioa julistettiin laittomaksi ja näiden järjestöjen toimintaa skäppäsivät virallisesti järjestetyt uniot. New Yorkin kirjallatajain union "lomalla" olevia jäseniä haukuttiin bolshevikkeiksi ja työväenliikkeen hunneiksi. Sen sijaan että olisi autettu näitä lakkolaisia solidaarisuus-hengen mukaisesti, — jonka tulisi vallita kaikissa työläisten taisteluissa kapitalisteja vastaan, — hyökkäsi A. F. of L:n "laillinen unionis-

*) 44 tunnin työviikko ja \$14 lisää palkkaa viikolta oli New Yorkin kirjallatajain vaatimuksena. — Suom.

mi" näitä työläisiä vastaan kaikilla keinoilla, pitäen tunnustalauseenaan: "Voitto ainoastaan työnantajille." Hyökkäys onnistui täydellisesti ja lakkolaiset hävisivät.

A. F. OF L. HAJOTTAU TYÖLÄISET.

Nämä häviöt toteavat täydellisesti vallitsevan hajanaisuuden, joka aiheutuu A. F. of L:n paikallisesta ammattien jakamisesta ja "yhteisten etujen" teorian käytäntöön ottamisesta kirjapaino- ja julkaisuteollisuudessa. Ne toteavat, että A. F. of L. edustaa työväen hajottamista eikä yhdistämistä. Kokonaisuudessaan työväki ei voi järjestyä sellaisten periaatteiden mukaisesti.

Nämä tappiot eivät kuitenkaan rajoitu ainoastaan kirjapaino- ja julkaisuteollisuuteen. Ne ovat tyypillisiä vallitsevasta tilanteesta kaikissa niissä teollisuuksissa, missä A. F. of L. on epäjärjestänyt työläisiä. Nämä teollisuudet ovat jaettuina 117 kansainväliseen unioon, jotka taas vuorostaan ovat jaetut paikallisiin unioihin, joilla jokaisella on omat sopimuksensa isännistön kanssa. Esim. äskeisen New Yorkin tokkatyöläisten lakon aikana kävi selville, että ne sopimukset, jotka Kansainvälisen Satamatyöläisten Union johtomiehet ja meriliikenne-korporaatioit olivat laatineet, jakoivat työläiset jokaisessa satamassa kahteen eristettyyn osastoon, joilla kummallakin oli eri palkkataksa ja erilaiset edut ajettavana. Nämä sopimukset asettivat tämän lisäksi yhden sataman toista vastaan. Voisiko mikään satama tukea toista satamaa tällaisten sopimusten voimassa ollessa?

A. F. of L:n eristämistyö estää työläiset järjestämästä lujuu rintamaa kapitalistien hyökkäyksiä vastaan. Sellainen homma yhdessä A. F. of L:n teoriain kanssa työläisten ja kapitalistien etujen yhtäläisyydestä ja kapitalistisen järjestelmän iankaikkisuudesta, tekee työväen oman itsensä pahimmaksi viholliseksi. Toisin sanoen se tekee A. F. of L:sta kapitalismin suurimman tuen ja luotettavimman ystävä. Sellaiset kapitalistit, kuten teräsporho Gary, jotka taistelevat A. F. of L:ää vastaan, ovat sokeita kun he eivät näe sen järjestön oleellisesti kapitalistista luonnetta ja sen toimintaa kapitalismin suojelijana.

KUINKA I. W. W. JÄRJESTÄÄ — YKSI SUURI UNIO.

Eristäytymistä ja työväen luokan solidaarisuuden rikkomista kapitalismin säilyttämistä varten, ei voi tapahtua I. W. W.:ssä. Missä A. F. of L. astuu teollisuuteen ja järjestää 22 löyhästi liitettyä ammattiunionia, joita erottaa vielä ammatillinen riippumattomuus ja työsopimukset, siellä järjestää I. W. W. kaikki sen teollisuuden työläiset juuri samoin kuin he työskentelevätkin ja luokkataistelun perustalla. Se järjestää työläiset sen teollisuuden järjestyksen mukaisesti, jossa he työskentelevät. Ei ole mitään eristämistä paikkakunnan käytettävien työkalujen, ammattitaidon tai työn erikoisuudet takia, vaan kaikki ovat järjestetyt tuotteiden mukaisesti, jotka jaetaan ja lähetellään joka suunnalle.

Teollisuusunio ei käytä yhtä maanosaa toista vastaan, yhtä ammattia teollisuudessa toista ammattia vastaan työväen häviöksi, yhtään enemmän kuin työnantajien liitto käyttää erinäisiä järjestöjään toisia vastaan kapitalistien häviöksi. I. W. W.:n puutavarateollisuuslakossa v. 1917 oli puutavara-teollisuus tiukasti suljettuna viidessä lännen valtiossa yli kolmen kuukauden ajan. Ei ollut mitään paikallista eikä ammatillista riippumattomuutta. Se oli teollista toimintaa ja siitä tuli teolliset tulokset, jotka olivat lopullisesti hyödyksi työväelle,

I. W. W.:N TYÖMAA- JA MAAILMANJÄRJESTÖ.

Teollisuusuniojärjestön alkusolu on työmaa, tehdas eli laitos, jossa työläiset työskentelevät. Tämä työmaa, tehdas eli laitos, on taas vuorostaan järjestetty paikalliseen teollisuusunionin haaraosastoon siinä teollisuudessa, jonka alalle työmaa kuuluu. Haaraosasto voi olla yhteydessä toisten teollisuusunionien haaraosastojen kanssa piirineuvoston kautta. Se voi myöskin olla yhteydessä saman teollisuuden toisten haaraosastojen kanssa teollisuuspiirineuvoston kautta. Kaikkia teollisuusunioita sitoo yhteen Yksi Suuri Unio — Maailman Teollisuusstyöläisten Järjestö, joka leviää miten ja milloin se suinkin on mahdollista teollisuuksien laajetessa.

I. W. W. EDISTÄÄ LUOKKASOLIDAARISUUTTA.

I. W. W.:n järjestömuodon perustana on solidaarisuusate. Teollinen solidaarisuus. Työväenluokan solidaarisuus. Joseph J. Ettor selitti I. W. W.:n solidaarisuusaatetta kaunopuheisesti puhuessaan lakkoutuneille kutomotyöläisille Lawrenceassa, Mass., tammikuun 25 p:nä v. 1912. Hän puhui seuraavaan tapaan:

“Juuri menneet päivät ovat olleet meille todistuksena työläisten voimasta. Työläisten voimassa on jotain suurempaa kuin kapitalistien voimassa. Kapitalistien voima perustuu omaisuuteen. Omaisuus tekee heidät kaikkivaltiaiksi yhteiskunnallisesti sekä poliittisesti. Juuri sentähden he kontrolloeraavat hyökkäys- ja puolustuslaitokset; heidän ovat lait, armeija ja kaikki. He voivat palkata agentteja kuljeskelemaan ympärillä ja piilottelemaan dynamiittia sekä saamaan aikaan epäjärjestyä työläisten keskuudessa voittaakseen heidät.

“Kaikesta tästä huolimatta on työläisillä jotain, joka on vielä voimakkaampaa. Työläisten voima, se voima, joka on voimakkaampi kuin kaikki omaisuus, kaikki konetykit, kaikki mitä hyvänsä toinen puoli pitääkin hallussaan, on heidän yhteisten tarkoituserperiensä, yhteisten ihanteidensa luoma solidaarisuus. Meidän solidaarisuuden rakkautemme, meidän päämäärämme ja meidän luja ystävyysomme toisiamme kohtaan työläisinä, sitoo meidät yhteen tiukemmin ja tarkemmin kuin kaikki kapitalistiluokan käytettävänä olevat pommit ja dynamitit. Jos maailman työläiset haluavat voittaa, ei heidän tarvitse muuta kuin käsittää oman solidaarisuutensa tärkeyden. Heidän ei tarvitse muuta kuin pistää kätensä ristiin ja koko maailma seisautuu. Kädet taskussa ovat työläiset voimakkaampia kuin koko maailman kapitalistien omaisuudet. *Niin kauan kuin työläiset pitävät kätensä taskuissaan, eivät kapitalistit saa käsiänsä sinne. Passiivisesti vastustamalla, kun työläiset kieltäytyvät jyrkästi liikahtamasta, ollen täydellisesti toimettomina, ovat työläiset voimakkaampia kuin kaikki toisen puolen aseet ja välineet, joita se käyttää hyökkäykseen ja puolustukseen.*”

Että nämä sanat olivat profeetallisia, se on tullut todetuksi useamman kuin yhden kerran jälkeen Lawrence'n lakon v. 1912.

TYÖMAALÄHETTI.

Nykyään I. W. W:ssä käytännössä olevan menettelytavan mukaan alkaa järjestämistyön työmaalla työmaalähetti (job delegate). Hän on jäsen, joka työskentelee työmaalla, s. o. työnantaja palkkaa hänet tekemään työtä työmaalla, tehtaassa j. n. e., samoin kuin kaikki toisetkin työläiset palkataan. Teollisuusunioni valtuuttaa hänet järjestämään työmaalla olevat työläiset. Hän ottaa jäseniksi kaikki jäseniksi haluavat palkkatyöläiset työmaalla, ottaa vastaan sisäänkirjoitus- ja jäsenmaksut, selittää jäsenille heidän oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan, hankkii heille jäsenkirjat, veromerkit, perustustulit, yleisäänestyskaavakkeet ja kaikkea mikä voi tehdä jäsenille helpoksi järjestön toimintaan osanoton. Kun työmaalla on kylliksi jäseniä, (vähintään seitsemän täysin maksanutta jäsentä) kutsuu hän koolle työmaakokouksen ja jättää asiain johdon työmaajärjestölle. Työmaalähetillä täytyy aina olla mukanaan I. W. W:n antamat valtuudet (credentials). Muussa tapauksessa hänellä ei ole oikeutta toimia I. W. W:n järjestäjänä.

YLEISLÄHETTI.

Työmaalähetti-ajatuksen kehityksestä seurasi yleislähetti-järjestelmän käytäntöön ottaminen. Yleislähetin toiminta ei ole rajoitettu mihinkään yksityiseen työmaahan eikä yhteen teollisuuteen. Hän avustaa kaikkia työmaalähettejä. Hän on oikeutettu ottamaan jäseniä kaikkiin teollisuusunioneihin sitä mukaa kuin tilanne sallii paikkakunnilla, missä hän kulloinkin toimiin ja työskentelee.

Tämä työmaalähettisysteemi on I. W. W:n yritys järjestää oikea joukkojen liike. Se on yritys rakentaa järjestöä pohjalta ylöspäin ja päästä vapaaksi palkatuista järjestäjistä ja virkailijoista, jotka saavuttavat vähitellen luottamusta ja vaikutusvaltaa käyttäen sitä lopulta vahingoksi työväen eduille. Tällainen yksivaltaisuutta vastustava liike kannattaa palkkatyöläisiä unioni virkailijoina, rajoittaa virkakauden pituutta ja koettaa kaikilla tavoin pitää järjestöä vapana virkakunnallisen vaikutusvallan alaisuudesta ja lahonneisuudesta.

Työmaalähettijärjestelmä on osottautunut päätueksi järjestölle. Sen avulla pysyi I. W. W. kiinteänä järjestönä sota-

kiihotuksesta seuranneiden hirveiden vainojen aikana, aikana, jolloin kokouksien pito oli mahdotonta. I. W. W:n tunnuskauseena on nykyään: Edistä I. W. W:n toimintaa! Rupea työmaalähetiksi!

I. W. W:N TYÖMAAKONTROLLI JA TYÖPAJAKOMITEA.

Kuten ennemmin on selitetty, ovat I. W. W:n järjestön perustana työmaat, tehaat ja laitokset, jotka I. W. W:n kielellä merkitsevät samaa. Työmaajärjestöt ovat kansanvaltaisia. Sen periaatteena on hallitseminen pohjalta päin, kaikkien työmaalla työskentelevien hallinto kaikkien eduksi. Työmaakokouksia pidetään, joissa päätetään kaikista työmaata, teollisuusunionia ja I. W. W:tä koskevista asioista aloteoikeuden, yleisäänestyksen ja takaisinkutsuntaoikeuden kautta. Aloteoikeus tarkoittaa, että jokaista jäsentä rohkaistaan esittämään valituksensa, ajatuksensa työväenluokan etujen tehokkaasta ajamisesta ja esillä olevien kysymysten oikeasta ratkaisusta jäsenistön harkittavaksi. Jokaisella jäsenellä, jokaisella työmaajärjestöllä, on oikeus esittää mielipiteensä jäsenistön harkittavaksi. Kysymykset ratkaistaan yleisäänestyksillä. Takaisinkutsuntaoikeus tarkoittaa, että jokaisella jäsenellä on oikeus esittää takasin kutsuttavaksi kuka hyvänsä äänestyksellä valittu tai nimetty virkailija I. W. W. järjestössä ja jos esitys saa kylliksi kannatusta, ratkaisee yleisäänestys asian. Käsitetään että I. W. W:n työmaajärjestöt ovat uuden yhteiskunnan alkusoluja ja ne perustuvat työläisten omistus-, kontrolli- ja hallintoaateeseen.

Edellä olevan lisäksi valitsee työmaajärjestö työmaakomitean, joka toimii sen evästyksien ja ohjeiden mukaisesti. Työmaakomitea esittää kaikki palkka- y. m. vaatimukset isännistölle, mutta sillä ei ole valtaa tehdä mitään sopimuksia ilman työmaajärjestön hyväksymistä, toimipa tämä työmaajärjestö yksinään tai yhdessä kaikkien I. W. W:n teollisuusunionioiden työmaajärjestöjen kanssa.

TEOLLISUUKSIEN JOHTOON VALMISTAUTUMINEN.

I. W. W:n työmaajärjestöt kehittävät työväenluokan teknillisiä tietoja ja valmistavat sitä ottamaan vastaan teollisuusosien teknillisen johdon kapitalismin kukistuttua, joka mer-

keistä päättäen tulee tapahtumaan hyvin pian. Tämänlaisen kehityksen tekevät mahdolliseksi teollisuuksissa ilmenevät yleiset piirteet, jotka korkeiden elinkustannuksien, työvauhdin alituksen kohottamisen ja ammattitaidon poistamisen kautta tekevät työläisten vaatimukset enemmän yleisiksi kuin yksityiskohtaisiksi, kuten on esim. palkankorotus- ja työpäivän lyhennysvaatimusten laita, jotka ovat nykyään kaikkialla samat, huolimatta työalojen ja ammattien erilaisuuksista.

Ensimmäiset I. W. W:n työmaakomiteat perustettiin Brooklynin, N. Y. kenkätyöläisten lakon aikana v. 1911. Frank & Harris yhtiön työläisten työmaakomitea, joka edusti kaikkia haaraosastoja, esitti kaikkien asianomaisten hyväksymän palkkataksa- ja sääntövaatimuksen. Tällätavoin ovat I. W. W:n työmaakomiteat olleet käytännössä noin seitsemän vuotta ennen kuin Englannissa järjestetty työmaakomitealiike perustettiin. Ne eroavat englantilaisista komiteoista siinä, että ne edustavat teollisuuksittain järjestyneitä ammatteja eikä eristetyksi järjestettyjä ammattiuioita työmaalla.

I. W. W:n työmaajärjestösystemin vallitessa on A. F. of L:n mallisen ammattiuion "järjestetty skääppäys" mahdollonta. Kaikki ammatit teollisuudessa toimivat yhdessä, käsitäten että työläisten ja työnantajain edut ovat vastakkaiset. Ne lakkoutuvat yhdessä ja sopivat yhdessä. Jos mikä hyvänsä työmaa tai haaraosasto, johon kuuluu useampia kuin yksi työmaa, rikkoo I. W. W:n teollisuus- ja luokkaunion periaatteita, erotetaan se heti järjestöstä, samoin kuin erotetaan jäsenyydestä kuka hyvänsä ja kaikki sellaiset jäsenet, jotka eivät toimi rehellisesti periaatteiden mukaisesti. I. W. W:n paikallisjärjestö Great Fallsissa, Mont., erotettiin joukkona sentähden, että tekivät kirjallisen sopimuksen työnantajien kanssa.*)

*) Meriliikennetyöläisten Teollisuusunio No. 8 Philadelphian paikallisosasto, johon kuului tuhansia jäseniä, erotettiin järjestöstä sentähden, että jäsenistö ei kieltäytynyt lastaamasta sotatarpeita Venäjää vastaan taistelevien imperiaalistien käytettäväksi. — Suom.

JÄRJESTETTYÄ SKÄÄPPÄYSTÄ.

Me toistamme vieläkin, että sellaisen järjestösuunnitelman mukaan jolla I. W. W. järjestää työläiset työmaalla, tehtaisa ja laitoksissa yhteen teollisuusunion, ei yksikään työmaa, tehdas tai laitos tule menemään lakkoon yksinään. Tämä on näytetty toteen kaikissa I. W. W:n lakoissa. Eikä koskaan käytetä yhtä työmaata tai laitosta toista vastaan, kuten A. F. of L. tekee. Ottakaamme esimerkiksi tästä Willys-Overland autotehtaan työläisten lakko Toledossa, Ohio, toukokuulla v. 1919. Tämän lakon aikana skääppäsivät ulkopuolisissa pienissä itsenäisissä tehtaissa ja pajoissa työskentelevät ammattiuionistit niitä oman järjestönsä jäseniä vastaan, jotka olivat työskennelleet Willys-Overland tehtaassa. Tätä koskevista tosiasioista kirjoitetaan I. W. W:n metalli- ja konetyöläisten teollisuusunion viikkolehdessä syyskuulla v. 1919, seuraavaan tapaan:

"Willys-Overland yhtiö julisti työsulun työläisiään vastaan toukokuun viidennen päivän aamuna siitä syystä, että työläiset kieltäytyivät työskentelemästä enemmän kuin 44 tuntia viikossa. Seuraavien viikkojen aikana täytti yhtiö tehtaat vähitellen järjestymättömillä ja tottumattomilla työläisillä. Koulupoikia ja maalaispoikia pantiin tekemään työtä monimutkaisilla koneilla ja tietysti pomot huomasivat, että sellainen kokeilu kävi kalliiksi. Siksi keksikin Overland yhtiö paremman konstin. Kun siltä puuttui hienomman työn tekijöitä, lähetti se kaikki hienommat työt ulos, yksityisissä konepajoissa tehtäviksi ja valmistetut esineet kuljetettiin takasin Overlandin tehtaalle lakonrikkojain paikoilleen asetettaviksi.

"Huomioon otettava tosiasia tässä jutussa on tämä: Nämä pienempien liikkeiden työläiset olivat kaikki järjestyneitä työläisiä, niissä oli vallitsevana suljettu työpaja, työhön otettiin ainoastaan Kansainvälisen Masinistien Yhdistyksen jäseniä — niiden masinistien tovereita, jotka olivat lakossa Overlandin tehtaalla. Nämä yhdistyksen veljet tekivät sen työn, jota heidän lakossa olevat toverinsa olivat kieltäytyneet tekemästä."

"Mutta Kansainvälisen Masinistien Yhdistyksenkin jäsenistön kärsivällisyydellä oli rajansa. Kun he näkivät, että heidän ammattiveljensä aiheuttavat heille häviön taistelussa,

kutsuivat he koolle yhdistyksen yleisen kokouksen ja vaativat heidät julistamaan yleislakon kaikissa Toledon konepajoissa. Tämä toimenpide olisi tuonut voiton lakkolaisille ja aiheuttanut Overland-yhtiölle häviön. Oltiin jo niin pitkällä, että tässä ylimääräisessä kokouksessa hyväksyttiin yleislakon julistaminen 200 äänen enemmistöllä, mutta A. F. of L:n taantumukselliset säännöt vaativat, että lakkoa ei voitu julistaa, jos ei kolmeneljännestä jäsenistöstä äänestänyt lakon puolesta. Yleislakkoehdotus julistettiin hävinneeksi äänestyksessä ja Kansainvälisen Masinistien Yhdistyksen veljet jatkoivat skääppäystä toisiaan vastaan.”

Toledon masinistit koettavat nyt saada unionsa, edellään mainitun Kansainvälisen Masinistien Yhdistyksen, hyväksymään teollisuusunionistisen järjestömuodon. Mutta A. F. of L. ei salli sitä, sillä se haluaa suojella kysymyksessä olevia lukuisia kansainvälisiä ammattiunioita. Se on jo erottanut yhteydestään Autotyöläisten Union sentähden, että se kieltäytyi jyrkästi hajautumasta ja luovuttamasta jäseniään ammattiunioihin eristeltäviksi.

YLEISLAKKO JA I. W. W.

A. F. of L. ei ole perustettu ainoastaan estämään teollisuusunionismia, vaan myskin estämään teollista yhtenäisyyttä kaikkien teollisuusunionioiden välillä. A. F. of L. on ammattiunioiden ja työväenyhdistyksen liitto, eikä teollisuuteen perustuva, kaikki teollisuudet yhteen suureen unioon liittävä järjestö, kuten I. W. W. Sen tarkoituksena on hieroa kauppvoja kapitalistien kanssa ammatteina, eikä järjestää työläisiä luokkana johtamaan ja käyttämään teollisuuksia itsensä ja koko yhteiskunnan hyödyksi.

I. W. W. kutsuu sellaista toimintaa, joka ilmeni Willys-Overland tehtaan lakon aikana ja Autotyöläisten Union hajottamisyrittä, ”järjestetyksi skääppäykseksi.” Se auttaa korporatiooneja voittamaan taistelun palkkaorjiaan vastaan hajottamalla työläisten rintaman ja murskaamalla heidän edistyneemmät järjestönsä. Seuraava tapaus tekee selväksi I. W. W:n näkökannan näissä asioissa:

Lawrencen lakon aikana v. 1912, puhui I. W. W:n yleisjärjestäjä Joseph J. Ettore villanlajittelijain union jäsenille. Puheen loputtua kysyi joku häneltä: ”Mikä on skääppi?”

Tähän vastasi Ettore: ”Skääppi on työläinen joka avustaa tai kannattaa työnantajia millä tavalla hyvänsä työtaistelujen aikana.” Eräs toinen työläinen halusi silloin tietää, että ”eikö sama periaatteellinen määritelmä skääppistä koske myöskin teollisuutta, kun se kerran koskee yksilöä?” ”Kyllä,” vastasi Ettore, ”I. W. W. tarkoittaa järjestöä, joka järjestää kaikki työläiset yhteen suureen unioon teollisuuksien mukaisesti. Kun teollisuus menee lakkoon ja tarvitsee sille lähimmässä suhteessa olevan teollisuuden apua, kutsuu se toisen teollisuuden lakkoon ja tekemään vaatimukset yhteisiksi. Jos se vielä tarvitsee toisten teollisuuksien apua, tulee I. W. W. toimimaan saman periaatteet mukaisesti.” Sellainen on I. W. W. Se käsittää, että teollisuudet ovat yleisiä. Samoin täytyy myös lakkojen olla.

A. F. OF L. VÄLTÄÄ OIKEAA UNIONISMIA.

Edellä olevaa opetusta voi kuka hyvänsä työläinen käyttää ohjeenaan. A. F. of L:n unionit koettavat käyttää sitä opetusta ohjeenaan monilla tavoilla, joilla koetetaan välttää todellisen teollisuusunionin muotoja ja periaatteita. Ottakaamme esimerkiksi teräslakko v. 1919. Siinä lakossa saatiin työläiset uskomaan että rautatietyöläiset ja hiilenkaivajat tulisivat toimimaan myötätuntoisesti heidän kanssansa. Se oli tietysti mahdotonta, sillä kaikilla heillä oli ”lailliset” sopimukset työnantajien kanssa. Nämä sopimukset pakottivat työläiset rautateillä ja kaivoksissa toimimaan eristettyinä ryhminä ja pitämään periaatteenaan, että työläisten ja työnantajain edut ovat yhteiset. Ei yksikään oikea teollisuusunioni ole siten järjestetty, että se toimisi riippumattomana toisista teollisuusjärjestöistä. Eikä todellinen teollisuusunioni tee koskaan kirjallisia sopimuksia työnantajien kanssa.

PUOLIVERISET JÄRJESTÖT.

Se seikka, että vanhat unionit eivät ole oppineet täydellisesti ymmärtämään teollisuuksien uudempaa kehitystä, on saanut aikaan, että ne ovat joutuneet tekemään konikauppoja kehityksen kanssa. Seuraus tästä ilmenee puoliverisinä järjestöinä, jotka eivät ole ammattiunioita eivätkä teollisuusunioita. Niillä on useimmat ensinmainittujen vioista, mutta hyvin vä-

hän viimemainittujen hyveitä. Yhtymät, departmentit ja liittoutumat — kaikki ovat yrityksiä välttää todellista uniota, I. W. W:n esittämää todellista yhtä suurta uniota. Ne vaan hämmentävät ja sotkevat unionismia, sen sijaan että tekisivät sen yksinkertaisemmaksi ja voimakkaammaksi.

Ottakaamme esimerkiksi liittoutuneet kirjapainoammatit. Missä kohden se edistää todellista teollisuusunionismia? Järjestön aika kuluu suuremmaksi osaksi yrityksiin saada aikaan päätös siitä, kuuluuko union leima yksinomaan kirjaltajain unionille eli onko painajilla myöskin oikeus kieltää sen käyttäminen lakonalaisista liikkeistä. Kun ei soiteta suuta tästä kysymyksestä, tulee "tärkeänä" asiana esille kysymys siitä, jos annetaan yhdistyneille kuvapainajille oikeus kuulua järjestöön taikka jos ryhdyttäisiin keksimään keinoja joiden avulla voitaisiin se järjestö hajottaa kliseen-tekijäin ja painajien järjestöjen eduksi. On se sekin "teollisuusunionistista toimintaa!"

Entäs departementit! Kuulkaas työläiset! Oletteko te koskaan kuulleet A. F. of L:n departementin tehneen mitään muuta kuin että se on hankkinut James Lordille, James O'Connellille, tai jollekin muulle työväen harhaanjohtajalle lihavapalkkaisen leipäpaikan, josta hän voi sitten virallisesti tukehduttaa hengiltä kaikki luokkatietoiset virtaukset järjestössä? Niin pitkälle kuin me voimme nähdä, ovat departementit esteenä todelliselle kehitykselle ja niiden kustannukset nousevat hyvin kalliiksi, kun otetaan huomioon ne palkat, joita maksetaan departementtien virkamiehille. Nämä departementit eivät ole koskaan estäneet eivätkä tule estämään yksityisiä ammattilakkoja ja konikauppoja, kuten esim. rakennusalalla muurarit, rapparit, sähkötyöläiset j. n. e. tekevät aina yrityksensä yksinään ja saavat vähäiset voittonsa aina ammatittomien työläisten kustannuksella missä hyvänsä se suinkin käy päinsä.

Mitä taas tulee konepajamiesten systeemiliittoihin, *) niin kukaan ei voine unhottaa Harrimanin lakkoa, jossa Kansainvälisen Masinistien Yhdistyksen virkailijat käyttivät yhden ammattiryhmän etuja toista vastaan taistellessa oman yhdistyksensä etujen mukaisesti. Sekin oli varmaankin teollisuustoimintaa.

Entäs satamalakko New Yorkissa. Siellä näemme kuinka

laivamiesten ammattiunion eheän rintaman särkee kaksi uniota, jotka kuuluvat n. k. Meriliikennetyöläisten Liittoutumaan ja myyvät itsensä työnantajille. Tässä tapauksessa, samoin kuin muissakin, ovat huonot järjestömuodot olleet käytettävänä.

Mutta uusi päivä koittaa. Kaikkialla valmistautuvat järjestöjen jäsenistöt taisteluun virkakuntien petollisuutta ja väärää järjestömuotoja vastaan. Tämän lisäksi kasvaa I. W. W. nopeammin kuin koskaan ennen.

SITOVA TODISTUS I. W. W:N EHEYDESTÄ.

Sitovan todistuksen I. W. W:n järjestömuodon ja periaatteiden eheydestä löydämme niistä katkerista hyökkäyksistä, joita korporatsioonit ja kapitalistiset laitokset yleensä ovat kohdistaneet I. W. W:tä vastaan. Kapitalistiluokka käsittää vaistomaisesti sen vaaran heidän eduilleen, joka piilee siinä, että työläiset järjestyvät perinpohjaisesti tarkoituksella parantaa olojaan ja vapautua lopullisesti palkkaorjuudesta.

Lisätodistuksia ovat I. W. W:n voitokkaat lakot, sellaiset kuin esim. Lawrencen lakko v. 1912 ja myöhemmät voitokkaat lakot puutavara- ja kaivosteollisuudessa pohjoislännellä.

Lawrencessa yhdisti I. W. W. kaikki kutomoteollisuuden haaraosastot, kaikki ennen järjestetyt unionit ja kaikki järjestyttömät työläiset yhdeksi suureksi lakkokomiteaksi, joka voitti lakon. Puutavaratyöläisten ja kaivostyöläisten lakoina käytti I. W. W. samoja menettelytapoja vielä ankarampaa vastustusta vastaan taistellessa ja voitti niissäkin. Missä hyvänsä I. W. W. häviää, on siihen aina syynä puutteellinen järjestyneisyys ja ylivoimainen vastustus kaikilta tahoilta.

*) Amerikassa tunnetaan suuret rautatiekorporatsioonit n. k. systeemien nimellä. Niinpä Southern Pacific rautatie ja sen yhteydessä olevat tiet tunnetaan Harrimanin systeemin nimellä. Rautateiden konepajain työläiset ovat järjestyneet eri korporatsioonien työmailla eri unioniin ja nämä ovat löyhässä liitossa toisten korporatsioonien työläisten järjestöjen kanssa. Seraus tästä on, että esim. Harrimanin rautateiden työläisten lakot ovat aina poikkeuksetta epäonnistuneet. Ammattiriidat, lojaalisuus yhtiötä kohtaan y. m., särkee aina lakkolaisten rintaman. — Suomentaja.

Vastustajat käyttävät suurimmaksi osaksi "laittomuutta" aseenaan taistellessaan I. W. W.:tä vastaan.

Lopullisena todistuksena I. W. W:n järjestömuodon ja periaatteen eheydestä on se, että teollisuusunionismin aate ja I. W. W:n esittämien järjestömuotojen mukaiset unionit voittavat nopeasti alaa Kanadassa, Australiassa, Englannissa, Venäjällä, Saksassa ja tässä maassa. Seurauksena teollisesta kehityksestä, I. W. W:n propagandasta ja sen antamista esimerkeistä, alkaa köyhälistö kaikkialla käsittämään, että se on ainoa, joka pystyy ratkaisemaan kapitalistisen pulman yli koko maailman köyhälistön etujen mukaisesti. Tämä toisia alkaa käydä selväksi työläisille kaikkialla. Siitä ovat todistuksina sellaisetkin tapahtumat kuin työläisten kapinoimiset A. F. of L:n järjestömuotoja ja periaatteita vastaan sekä A. F. of L:ään kuuluvien kaivostyöläisten paikallisosastojen erottamiset.

I. W. W:N NYKYINEN JÄSENLUKU.

I. W. W:n järjestössä on toimivassa kunnossa kaksikymmentä yksi teollisuusunionia ja yleinen rekryyttiunio. Näiden ohella on olemassa joukko eristetyssä asemassa olevia pienempiä unionia teollisuuksissa, joissa jäsenmäärä ei ole vielä kylliksi suuri teollisuusunionin perustamiseksi. I. W. W:n konventsioonin aikana, joka pidettiin toukokuulla v. 1920, osoitivat järjestön kirjat, että täysinmaksaneita jäseniä oli järjestössä 147,000.

Jokaisella teollisuusunionilla on viisihenkinen yleinen järjestökomitea ja sihteeri-rahastonhoitaja. Koko I. W. W. järjestön asioita hoitaa seitsenmiehinen yleinen toimeenpaneva neuvosto, joista jokainen on valittu eri teollisuusunionista, ja yleinen kirjuri-rahastonhoitaja. Kaikkien tulee noudattaa jäsenistön antamia ohjeita, heidät valitaan yleisäänestyksellä ja heidät voidaan erottaa viroistaan samalla tavalla. Kaikkien nykyinen päämaja on Chicagossa, Ill., 1001 West Madison St.

I. W. W. järjestää työläiset seuraaviin unioniin:

Maanviljelysdepartementti — 100.

Maanviljelystyöläisten Teollisuusunio (M. W. I. U.)
No. 110.

Puutavaratyöläisten Teollisuusunio (L. W. I. U.) No. 120.
Kalastajien Teollisuusunio (F. I. U.) No. 130.
Kukkainviljelys- ja Puutarhatyöläisten Teollisuusunio (F. H. W. I. U.) No. 140.

Kaivosdepartementti — 200.

Metallikaivostyöläisten Teollisuusunio (M. M. W. I. U.)
No. 210.

Hiilenkaivajien ja Koksiiuunityöläisten Teollisuusunio (C. M. C. W. I. U.) No. 220.

Öljy-, Kaasu- ja Petroleumityöläisten Teollisuusunio (O. G. P. W. I. U.) No. 230.

Rakennusdepartementti — 300.

Rautateiden rakentajien, Teiden, Siltojen, Kanavien ja Tunnelien rakentajien Teollisuusunio (R. R. C. T. B. W. I. U.) No. 310.

Laivanrakentajien Teollisuusunio (S. B. I. U.) No. 320.
Talojen ja Rakennusten Rakentajain Teollisuusunio (H. B. W. I. U.) No. 330.

Tehdasteollisuuden ja Yleisten Tuotannon Departementti 400.

Kutom- ja Vaatetustyöläisten Teollisuusunio (T. C. W. I. U.) No. 410.

Puuteollisuustyöläisten Teollisuusunio (W. W. I. U.)
No. 420.

Kemiallisten Tuotteiden Työläisten Teollisuusunio (C. W. I. U.) No. 430.

Metalli- ja Konetyöläisten Teollisuusunio (M. M. W. I. U.)
No. 440.

Kirjapaino ja Julkaisutyöläisten Teollisuusunio (P. P. W. I. U.) No. 450.

Ruokatarvetyöläisten Teollisuusunio (F. W. I. U.) No. 460.
Nahkateollisuustyöläisten Teollisuusunio (L. W. I. U.)

No. 470.
Lasi- ja Saviastiatyöläisten Teollisuusunio (G. P. W. I. U.)

No. 480.

Kuljetusdepartementti — 500.

Meriliikennetyöläisten Teollisuusunio (M. T. W. I. U.)
No. 510.

Rautatietyöläisten Teollisuusunioni (R. R. W. I. U.) No. 520.
Sähkötys-, Puhelin- ja Radiosanomatyöläisten T. U. (T. T. W. W. I. U.) No. 530.

Kunnallisten Kuljetuslaitosten Työläisten T. U. (M. T. W. I. U.) No. 540.

Ilmalaivatyöläisten Teollisuusunioni (A. T. W. I. U.) No. 550.

Yleisön palvelusdepartementti — 600.

Kotipalvelustyöläisten Teollisuusunioni (D. W. I. U.) No. 600.
Terveydenhoitotyöläisten Teollisuusunioni (H. S. W. I. U.) No. 620.

Puistojen ja Teiden ylläpitotyöläisten Teollisuusunioni (P. H. M. W. I. U.) No. 630.

Kasvatustyöläisten Teollisuusunioni (E. W. I. U.) No. 640.
Yleisen Jaon Työläisten Teollisuusunioni (G. D. W. I. U.) No. 650.

Huvituslaitosten työläisten Teollisuusunioni (A. W. I. U.) No. 660.

Seitsemän suurinta I. W. W:n teollisuusunionia ilmoittavat jäsenmäärän nousseen yhteensä 28,000:lla syyskuun ensimmäisestä päivästä v. 1918 syyskuun ensimmäiseen päivään v. 1919. Tämä jäsenmäärän kasvaminen tapahtui sodan aikaisten vainojen ankarimmalla asteella ollessa ja se todistaa hyvin kaunopuheisesti sen tosiasian, että I. W. W. omaa sellaisen elinvoiman, että kapitalismi ei voi sitä murskata.

I. W. W. ON MAAILMAN LAAJUINEN.

Samoin kuin maailman teollisuudet, on I. W. W:kin yhtä laaja kuin maailma. Se oli edustettuna kansainvälisessä konferenssissa Amsterdamissa. Kansainvälisessä työväen sekretariaatissa Budapestissa v. 1910 oli se myöskin edustettuna. Euroalainen työväenliike vuorostaan toimi onnistuneen agitatioonin hyväksi Ettorin ja Giovannittin vapauttamiseksi v. 1912. Jälestä päin yksi I. W. W:n edustajista, Wm. D. Haywood, teki matkan Euroopaan ja puhui Englannissa ja Irlannissa, avustaen teollista liikettä siellä. I. W. W:n kanssa yhteydessä olevia järjestöjä on Suur-Britannias-

sa, Australiassa, Meksikossa ja Chilessä. Se ylläpitää yhteyttä työväenliikkeiden kanssa Ranskassa, Italiassa, Espanjassa, Venäjällä, Skandinaavian maissa, Argentinassa ja muissa Etelä Amerikan maissa, jotka kaikki ovat ystävällisessä yhteistoiminnassa I. W. W:n kanssa, seuraavat sen edistymistä ja ottavat siitä esimerkkiä, pitäen sitä enemmän edistyneenä työväen taloudellisenä liikkeenä maailmassa. "Aurinko ei koskaan lakkaa paistamasta I. W. W:n päälle," kuten Wm. D. Haywood niin sattuvasti sanoi Robert Minorille. Aurinko paistaa aina johonkin ja mihin hyvänsä se paistaakin, siellä on i. w. w:läisiä.

Niin hyvälle perustalle perustetulla järjestöllä, joka on niin perinpohjaisesti yhdenmukainen maailman aatevirtausten ja maailman työväenliikkeen kehityksen kanssa, voi olla ainoastaan suuri tulevaisuus edessään huolimatta sen pienestä, vaikkakin vaikutusvaltaisesta, jäsenistöstä menneisyydessä. I. W. W:n kannattaa rohkeasti katsoa eteenpäin eikä taaksepäin. Sen tulevaisuus nykyään on lupaavampi ja loistavampi kuin koskaan ennen sen viisitoista vuotisen toimintarikkaan historian ajalla.

V. Luku

AJANKYSYMYKSET JA I. W. W.

Useat asiain harkitsijat pyytävät I. W. W:tä lausumaan kantansa eri kysymyksiin, suhteisiin ja pulmiin nähden. Tämä on kuten tuleekin olla. Jos I. W. W. itse ei olisi vastaus yhteiskunnallisiin kysymyksiin, jos se ei voisi määrittellä omaa kantaansa, olisi silloin parasta, että se peruuttaisi antamansa lupakirjat, lukitsisi eri päämajojen ovet ja jättäisi työalan sellaiselle järjestölle, joka vastaisi kaikki vaatimukset.

Yleisesti puhuen on I. W. W. sitä mieltä, että useimmat yhteiskunnalliset pulmat johtuvat kapitalistien jatkuvasta työn riistännässä. Tässä riistännässä löytyvät syyt maailman markkinain tarpeellisuuteen, ulkomaisten rahojen sijoitusalueiden hankkimiseen ja maailman sotiin. Tästä riistosta seuraa myöskin törkeä aineellisten etujen ajo, raakamainen uskottomuus, ihanteellisten pyrkimysten puute, yhteiskuntaluonteisten pyrkimysten rajoittaminen, järjen tukahduttami-

nen muihin kuin persoonallisiin tai luokkatarkoituksiin, rotusodat, luokkaſodat; lyhyesti sanottuna: kaikki nykyisen elämän rumat, jähmetyttävät kauhut.

Siksiſpä onkin I. W. W:n vakaumuksena, että nykyäikaisten pulmien ratkaiseminen ja parempien yhteiskunnallisten suhteiden ja ihanteiden voimaan saattaminen vaatii kapitalistisen riiston lopettamista. Muussa tapauksessa eivät nämät paheet ainoastaan pysy jatkuvasti olemassa, vaan tulevat ne sen ohella yhä pahemmiksi. Kuitenkaan ei tätä vastausta useinkaan hyväksytä sinänsä. Vaaditaan yksityiskohtaisia tietoja, kuten esim. seuraavaa:

HALUAAKO I. W. W. JAKAA OMAISUUDET?

Vaikka tämä onkin iän harmaannuttama vanha kysymys, tekevät monet nuoret miehet toistamiseen tämän kysymyksen. Vastaus on: 'Ei, mutta I. W. W. haluaa lopettaa rikkauksien jakamisen. Nykyään täytyy työläisen, saadakseen työtä ja voidakseen elää, jakaa tuotteensa kapitalistisen työnantajan kanssa. Kun kapitalisti pitää työssään paljon työläisiä, on hänen jako-osuutensa hyvin suuri. Se tekee hänet sekä rikkaaksi että mahtavaksi. Ottamalla kaikki työn tulokset tulee I. W. W. lopettamaan kapitalistisen jakamisen ja tekee työväen rikkaaksi ja mahtavaksi, eikä köyhäksi ja heikoksi, kuten se nyt on.

EIKÖ TYÖN TULOKSIEN ANTAMINEN TYÖLÄISILLE HÄVITÄ KAPITAALIA?

Tämä kysymys on vanhan uloskuluneen teorian jäte. Tämän teorian mukaan oli kapitaali kapitalistin yksilökohtaisia säästöjä. Sen mukaisesti väitettiin, että jos kapitalistin ei sallita ottaa työväeltä ja säästää, mistä tulisi sitte kapitaalia? Kapitaali ei ole enään tulosta henkilökohtaisesta säästäväisyydestä, vaan se on tulosta yhtymällisestä, yhteiskunnallisesta säästöstä. Esimerkiksi korporatioinit, joiden osakkeiden omistajat vaihtuvat jatkuvasti, varaavat varoja välineiden kulumisen varalta, uusien rakennusten varalta, uudeksi kapitaaliksi j. n. e. niistä tuotteista, joita he riistävät tuottajilta, työväeltä. Tämä tarkoittaa, että he pidättävät vissin osan liikevoitoista, näihin tarkoituksiin. Kun I. W. W.

hallitsee tuotantoa, tulee se tekemään oleellisesti samalla tavalla. Se tulee pidättämään osan työläisten tuotteista teollisuuden edistämistarkoituksiin ja yhteiskunnan hyvinvoinnin takeeksi, tietysti työläisten itsensä suostumuksella.

EIKÖ KAPITALISTIEN KYKY OLE TARPEELLINEN TEOLLISUUKSIEN JOHDOSSA?

On; se on tarpeellinen johtamaan teollisuuksia kansallisiin ja luokkasotiin sekä ylipäänsä sellaiseen koko maailman laajuiseen helvettiin kuin sekin, joka nyt on vallitsevana. Muuten voimme hyvin tulla toimeen ilman sitä. Todellisuudessa ei ole mitään kapitalistista kykyä ja johtoa. Sellaista kykyä ja johtoa on kuitenkin olemassa, joka johtaa suurta joukkoa palkattuja miehiä ja hallituksen tiedemiehiä — ko-operatiivista ja yhteiskunnallista kykyä — joita kapitalistiluokka palkkaa johtamaan omaa kirottua riistoaan ja sivistystä hävittävää järjestelmäänsä. I. W. W. tulee lopettamaan tällaisen todellisen kyvyn väärinkäytön. Se tulee käyttämään todellista kykyä yhteiskunnan hyväksi eikä yksityisten kapitalistien eduksi.

JÄRJESTÄÄKÖ I. W. W. HENKISEN TYÖN TEKIJÄT?

Kysymys henkisen työn tekijän suhteesta työväenliikkeeseen on englantilaista alkuperää. Englannissa on olemassa "järkikankkusosialisteja," jotka nostavat henkisen työn tekijän erikoiseen asemaan, mutta tässä maassa pidetään sellaisen työn tekijää ainoastaan yhtenä niistä monista osista, jotka muodostavat kapitalistisen mekanismin ja hänet järjestetään tuon mekanismin erottamattomana osana.

Syy siihen, että henkisen työn tekijää riistetään palkka-järjestelmän avulla samalla tavoin kuin muitakin työläisiä, on löydettävissä vallitsevana olevassa trustien ja rahayhtymien teollisuuksien omistusjärjestelmässä. Tunnettu taloustieteilijä Lucien Sanial sanoi kerran tästä omistuksesta seuraavaa: "Lisäksi huomaamme, että tämä on oleellisesti finanssiliiikettä. Jo itse sen luonne vaatii, että rahamiesten täytyy sitä johtaa ja muovailla; miesten, jotka eivät tee mitään erotusta teollisuuksien välillä, vaan katselevat kaikkia tarve-esineitä niiden vaihtoarvon valossa, silmälläpitäen niiden

rahallista arvoa ja jättävät heidän palveluksessaan olevien teknillisten miesten huoleksi kaiken teknillisen harkinnan, joka koskee tuotteiden valmistamista ja niiden järjestyksenmukaista lajittelua kunkin lajin käyttöarvon mukaisesti.”

Yksinkertaisesti sanottuna tarkoittaa edelläoleva, että rahamiehet palkkaavat rahapalkalla toisia ihmisiä luomaan heille liikevoittoja. Näillä palkatuilla miehillä on toimeenpanevaa ja järjestyskykyä, keksivää, kemiallista, henkistä ja mekaanillista taitoa, houkuttelevaa myyntitaitoa, harjaantumusta laki- ja liikealoilla, puhumattakaan lihaksien ja ruumiillisten voimain etevyydestä kaikilla mahdollisilla asteilla pystyväisyyden ja kestävyuden suhteen. Heidän, asiantuntijain, raporteistaan ja ehdotuksistaan toimeenpanevan komitean jäseninä, departementtien päämiehinä, liikkeenhoitajina, insinööreinä, järjestäjinä, kokeilijoina, keksijöinä, analyyseeraajina, kemisteinä, kirjanpitäjinä, päällysmiehinä, mekaniikkoina, työläisinä ja apulaisina rippuu koko nykyisten kapitalististen yritysten kehitys ja onnistuminen. Koko teollisuutta johtaa palkattu alamaisjoukkue, jolla ei ole omistusoikeuksia eikä päättävää ääntä siinä ja jonka kaikki jäsenet ovat ylhäältä hallitsevan itsevaltiaan rahaporhon alamaisia.

I. W. W. järjestää nämä miehet aivan samalla tavalla kuin he työskentelevät rahaporhoille, ottamatta huomioon teknillistä lajittelua. Sillä on jäseniensä joukossa useita henkisen työn tekijöitä, niin kutsuttua sivistynyttä köyhälistöä, kuten sanomalehtimiehiä, taiteilijoita, insinöörejä, liikkeenhoitajia j. n. e. I. W. W.:llä ei ole mitään henkisen työn tekijäin pulmaa ratkaistavana. Se tunnustaa heidän arvonsa, samoin kuin se tunnustaa halvimmankin työläisen arvon. I. W. W. järjestää heidät kaikki. ”Yksi kaikkien puolesta ja kaikki yhden puolesta,” on sen tunnuslauseena.

TARVITAANKO I. W. W.:TÄ TYÖVÄEN JÄRJESTÖNÄ KUN A. F. OF L. ON OLEMASSA?

Ensiksikin tämä kysymys on väärin tehty, sillä siinä viitataan, että A. F. of L.:kin on työväen järjestö. Se seikka, että A. F. of L.:n jäsenistö on suuremmaksi osaksi työläisiä, ei tee sitä työväen järjestöksi. Keisarin aikainen Saksan armeija oli saksalaisista kokoonpantu armeija, mutta se ei ollut saksalaisia varten, vaan keisaria varten. Samalla tavoin on

A. F. of L. työläisarmeija, joka ei toimi työväen, vaan kapitalistien puolesta. Loppujen lopuksi on A. F. of L. lupautunut ikuistuttamaan kapitalismia. Se on järjestetty niin, että kapitalismin ikuistuttaminen tulisi mahdolliseksi.

I. W. W. sitävastoin vastustaa kapitalismia ja koettaa saattaa voimaan teollisen kansanvallan kapitalistisen rahamiesten mielivallan tilalle. Ollen kokoonpantu työläisistä, työläisten eduksi ja työläisten toimesta, se on luokkasodan vakinainen armeija, ja kun se ei tee sopimuksia eikä liittoja työnantajien kanssa, on I. W. W. ainoa työväenjärjestö tässä maassa nykyään.

I. W. W. on tarpeellinen senkin takia, että A. F. of L. ei järjestä täydellisesti työläisiä. Seurauksena korkeista sisäänkirjoitusmaksuista, työmaamonopoolista, ennakkoluuloista rotujen suhteen, värieroista y. m. ei A. F. of L. voi eikä halua järjestää kaikkia työläisiä. Tulos on, että suuret joukot työläisiä jäävät järjestämättä.

Kirjassaan ”Työväen olosuhteet Amerikan teollisuuksissa” sanovat Lauck ja Sydenstricker, että Amerikan työväenunionien yhteinen jäsenmäärä oli 2,700,000 vuonna 1913—14. Täähän lukuun sisältyy A. F. of L., rautateiden veljesliitot, riippumattomat ja sekalaiset järjestöt sekä I. W. W. Vuonna 1919 vakuutteli A. F. of L., että sillä oli 3 miljoonaa jäsentä ja alkoi agitatsioonin jäsenluvun kohottamiseksi neljään miljoonaan.

Ajatelkaa mitä nämä numerot tarkoittavat. Yksistään maanviljelyksessä työskentelee 6 miljoonaa työläistä. Yhdessä ainoassa teollisuudessa työskentelee kaksi kertaa enemmän työläisiä kuin on koko A. F. of L.:n jäsenmäärä. Vuoden 1914 väenlasku osoitti, että tehdasteollisuudessa työskenteli 8,263,163 henkilöä. Sen jälkeen on teollisuuksiin lisätty suuri armeija miehiä, naisia ja lapsia. Varmuudella voidaan sanoa, että tehdasteollisuudessa työskentelee nykyään 10 miljoonaa henkilöä. Se on enemmän kuin kolme kertaa niin paljon kuin A. F. of L.:n jäsenmäärä oli v. 1919. Rautateilla työskentelee 1,710,296 työläistä. Näistä on järjestyneitä ainoastaan 561,700. Tilanne on sama kaikissa teollisuuksissa.

Maanviljelys-, tehdasteollisuus- ja rautatietyöläisten luvusta — yhteensä 18 miljoonaa — esittämiemme numerujen pe-

rustalla näemme selvästi, että A. F. of L:n järjestämien työläisten luku on ainoastaan kuudes osa näissä teollisuuskassa työskentelevien työläisten luvusta Jos otamme huomioon koko työläisten armeijan suuruuden — jonka arvioidaan käsittävän 30—40 miljoonaa henkilöä — huomaamme, että A. F. of L. on järjestänyt ainoastaan yhden jokaisesta kymmenestä työläisestä.

Ottaen huomioon kanadalaisten työväenjärjestöjen eroamisen A. F. of L:sta, sisäiset kapinat joka puolella, joista ovat seurauksena "laittomat" järjestöt, kuten esim. kirjanpainajien liitossa — lisäämällä tähän vielä yhä kasvavan liikkeen uusien unioiden perustamisen puolesta, voimme helposti nähdä, että A. F. of L. ei ole työväen järjestönä läheskään sitä mitä sen luulotellaan olevan.

Toista järjestöä tarvitaan järjestämään työläisiä ajan vaatimusten mukaisesti ja täydellisemmin. I. W. W. on ainoa järjestö, joka vastaa uuden ajan vaatimuksia.

MISSÄ ON I. W. W. VOIMAKKAIN?

I. W. W. on voimakkain pohjoislännellä. Siellä kuljeskelee tuhansittain puutavaratyöläisiä työmaalta toiselle alituisesti hakien työtä. Mikä on heillä vastassaan? Suurin monopoli mitä on olemassa — yhdistyneiden rautateiden, maanomistajain ja puutavarayhtiöiden yhtymä. Kuunnelkaamme hallituksen korporatsiooniviraston "Puutavateollisuus" nimistä raporttia, jossa puhutaan joistakin I. W. W:n vastustajista pohjoislännellä. Siinä sanotaan m. m.: "Southern Pacific rautatieyhtiö omistaa 4,318,000 eekkeriä maata Californiassa ja länsi Oregonissa. Yhdessä Union Pacific rautatieyhtiön kanssa, joka kontrolloeraa sitä, omistaa se edellisen lisäksi miljoonia eekkeriä maata muualla. Northern Pacific rautatieyhtiö omistaa 3,071,000 eekkeriä metsämaata . . . . Weyerhauser puutavarayhtiö omistaa 1,945,000 eekkeriä. Siunatuksi lopuksi lisätään tähän metsien ja maiden omistuksen keskitykseen meidän tärkeimmässä puutavarapiirissämme hyvin keskitetty rautateiden ylivaltalta kaikissa asioissa. Tämän yhtymän suuret mahdollisuudet pohjoislännellä sekä muualla ovat mitä vakavimmasta merkityksestä yleisölle. Viimeisten 40 vuoden ajalla on tämä keskittyminen edistynyt siinä määrin, että 195 omistajaa,

joista monet ovat läheisissä suhteissa keskenään, omistavat ja kontrolloeraavat todellisuudessa puolet yksityisten omistamista metsämaista tutkitulla alueella (joka käsittää 80 prosenttia koko maan metsäalueista)."

Ja tätä keskittymää vastaan on I. W. W. taistellut onnistuneimmat taistelunsa! Missä työläiset pakotettiin ennen kantamaan omat vuodevaatteensa, nukkumaan likaisissa kämpissä, ilman puhdistus- ja terveydenhoitavälineitä, missä he saivat huonoa ja huonosti valmistettua ruokaa ja missä heitä vaadittiin tuhmaamaan aikaansa kävelemällä pitkät matkat työmaalle ja sieltä takasin ja missä palkat olivat hyvin alhaiset, siellä saavat he nyt vuoteet, hyvät peitteet, puhtaat asuinhuoneet, suihkukylvyt, hyvää ja paremmin keitettyä ruokaa, tekevät työtä ainoastaan kahdeksan tuntia päivässä ja saavat palkkaa vähintään 5 dollaria päivältä.

Nämä saavutukset voitettiin vasta sitkeän taistelun jälkeen hirveätä ylivoimaa vastaan. Se maksoi ihmishenkiä, joukkovan gitsemiset olivat jokapäiväisiä, vankilatuomiot tavallisia ja näennäisesti hävitettiin I. W. W. alueelta. Tänä päivänä on pohjoislännen I. W. W., jonka toiminnan keskipisteenä on Seattle, I. W. W:n lujimpia linnoituksia. Juuri tällä alueella kukoistavat työmaajärjestöt ja työmaakontrolli. Työmaalähettien toiminta on siellä erinomaisen vilkasta ja tehoisaa. Siinä osassa maata julaistaan yhtä I. W. W:n viikkolehteä, Industrial Worker'ia (Teollisuustyöläinen). Juuri tässä osassa maata ilmenee enimmänsä kannatusta teollisuusunionismille.

Toinen voimakas I. W. W. järjestö niillä seuduilla on Metallikaivostyöläisten Teollisuusunio No. 210. Tämä teollisuusunio on taistellut lakia halveksivaa Phelps-Dodge-Ryan-Guggenheim-Standard Oil-Amalgamated kaivosyhtymää vastaan. Tämä yhtymä se oli, joka karkoitti toistatuhatta kaivostyöläistä Bisbeestä, joiden keskuudessa I.W.W.toimi tehokkaasti ja huomattavalla menestyksellä. Tämän saman yhtymän toimesta murhattiin Frank Little, Buttessa.

Kaikista näistä yhtymistä huolimatta kasvaa I. W. W. ja sysää syrjään A. F. of L:n Kansainvälisen Kaivos- ja Sulimotyöläisten Union (entisen Lännen Kaivosmiesten Liiton), samalla kuin se voittaa alaa ja parempia työ-oloja useissa paikoissa.

I. W. W.:läiset kaivostyöläiset Park Cityssä, Utah, olivat ensimmäiset työläiset tässä maassa, jotka lakkoutuivat kuusi-tuntisen työpäivän voittamiseksi.

Kylliksi sanottu.

MAANVILJELIJÄ JA I. W. W.

Usein vaaditaan meitä myös määrittelemään ja selittämään maanviljelijäin ja I. W. W.:n välistä suhdetta. Todellisuudessa määrittelee suhteen teollisuuden kehitys.

Teollisuuden kehitys on ottanut pois maataloilta useita niiden entisistä toimista. Kannuttaminen, pakkaus, säilykkeiden valmistaminen, jäähdyttämisen, varastohuoneet, viljan jauhaminen, käsityöt ja maanviljelystuotteiden kuljettaminen olivat kaikki ennenvanhaan maanviljelijäin tehtäviä. Nyt toimittavat trustit kaikki nämä tehtävät. Tästä johtuu, että trustit monopoliseeraavat (omaavat yksityisen kontrollin) maatuotannon ja määrittelevät sen kaiken toiminnan yhdessä rahatrustin kanssa.

Fredrick C. Howe todistaa, että tämä tilanne oli tehnyt maanviljelyksen niin vähän tuottavaksi toimeksi jo v. 1915, että henkilökohtainen lihan, maidon, kasviksien ja perunain tuotanto laski suuresti. Siitä oli myös seurauksena, että korporatsioonit ryhtyivät maanviljelykseen ollakseen varmoja raaka-aineiden saannista. Esim. New Yorkin valtiossa on Bordenin maitotrusti alkanut suuren maitotalousliikkeen saadakseen kylliksi tuotteita oman liikkeensä tarpeiksi. Tämä johtui siitä, että maitolehmäin luku valtiossa väheni suuresti kun maanviljelijöille maksettiin alhaisia hintoja tuotteista.

Sama on huomattavissa kannatuksessa ja säilykkeiden valmistamisessa. Sellaiset korporatsioonit kuin Lipton-yhtiö, Burt-Olney kannutuslaitos ja muut samanlaatuiset liikkeet, varmistavat raaka-aineiden saannin liikkeilleen omistamalla ja johtamalla omat maatilansa. Tämän ohella on jo ilmaantunut maanviljelyskorporatsioonit, suoranaisina ja puhtaina maanviljelysyrityksinä. Taft yhtiö, omistaen 150 neliömailin alueen eri maataloineen; Miller-Lux yhtiö, jonka maa-alue jatkuu katkeamatta kuuden valtion läpi, käsittäen miljoonia eekkereitä sekä muut jättiläiskorporatsioonit ovat alistaneet maanviljelyksen teollisuus pohjalle. Ne luovat maanviljelys-proletariat ja maatilaa, jota johdetaan liikevoitoperiaat-

teiden mukaisesti teollisuutena. He valmistavat tietä tulevaisuuden kommunistiselle maanviljelystavalle.

Kaikki nämä ilmaantuneet piirteet viittaavat vallankumoukseen maanviljelyksessä. Ne ovat aiheuttaneet maanviljelystyöläisten ja vuokraajien luvun hämmästyttävän nopean kasvamisen. Niistä 12,690,000 henkilöstä, jotka vuoden 1910 väenlaskun mukaan olivat maanviljelyksen palveluksessa, oli puolet maanviljelyksessä työskenteleviä palkkatyöläisiä, Scott Nearingin laskelmien mukaan. Walshin Teollisuussuhteiden Komissionin arvion mukaan oli näistä jällelle jääneistä vielä 3 miljoonaa maanvuokraajia. Fredrick Howe ilmoittaa, että v. 1910 viljelivät vuokraajat 37 prosenttia tämän maan maataloista. "Joissakin osissa maata viljelivät vuokraajat muualla asuville omistajille 60—70 prosenttia alueen maataloista," lisää Howe. Kaikesta tästä käy selville, että noin kaksi kolmasosaa tämän maan maanviljelijöistä eivät ole maanomistajia.

Vallankumoukselliset piirteet maanviljelyksessä tulevat lisääntymään, eikä vähentymään. Eräs toinen erikoistuntija, Frank Tracy Carlton, väittää, että maatalojen suuremmiksi tulo, koneiden tehokas käyttö maataloilla, maatuotteiden nykyiset korkeat hinnat, maidon arvon nouseminen ja edullisten rahainsijoitus-tilaisuuksien väheneminen rautatie- ja tehdasteollisuuksissa, tulee aiheuttamaan oikean kapitalin virtaamisen maanviljelysteollisuuteen lähitulevaisuudessa. "Ihmeellisiä muutoksia voidaan odottaa kapitalin suuressa määrin käyttämisestä tieteelliseen maanviljelykseen ja tieteellisen johdon sekä tarkan kirjanpidon käytäntöön ottamisessa tuotantokustannuksiin nähden. Useita merkkejä on jo nähtävissä tulevista muutoksista," lisää hän.

Sen jälkeen kun professori Carlton kirjoitti ylläolevat sanat, on Armour yhtiö ryhtynyt maanviljelykseen Californiassa. Tieteellinen mielikuvitus on taas osoittautunut ennustuskyykyiseksi.

I. W. W. vastaa näihin ilmiöihin kahdella tavalla. Yksi on teoreettinen tapa ja toinen on käytännöllinen. Teoreettisesti väittävät monet i. w. w.:läiset, että pikkutilallinen olisi pelastettava ja että I. W. W.:n tulisi liittyä hänen kanssansa taistelemaan kapitalismia vastaan pelastaakseen hänet. Toiset taas ovat sitä mieltä, että koska maanviljelys muuttuu yhä

enemmän teollisuudeksi ja siinä ovat suuressa määrässä määrääjinä i. w. w:läiset tekijät, tulisi I. W. W:n pitää sitä teollisuuskysymyksenä, järjestää se teollisuuden mukaisesti ja johtaa sitä sellaisena.

Juuri maanviljelystyöläiset, humalain ja hedelmän korjaajat, maatilojen työläiset ja viljankorjaajat, ovat olleet helpoimmin järjestettäviä I. W. W:hen. He ovat tavallisesti työssä suur-viljelijöillä, kuten Dauss-veljeksillä, taikka suurille korporatiooneilla, kuten Miller-Lux yhtiöllä, jotka ovat todenneet raakamaisella työläisten riistolla näille työläisille, että "Työnantajaluokalla ja työväenluokalla ei ole mitään yhteistä." Näiden petomaisesti riistettyjen työläisten keskuudessa on I. W. W:llä yksi sen nykyään suurimmista teollisuusunioista, nimittäin Maanviljelystyöläisten Teollisuusunio. No. 110. Tämä on niinkuin sen tuleekin olla. Sellaisen perusteollisuuden tuleekin olla I. W. W:n perustana, samoin kuin sen tulisi olla koko yhteiskunnan perustana. Maanviljelystyöläisten täytyy järjestää maanviljelysteollisuus. Se on korkein välttämättömyys uudessa yhteiskunnassa.

I. W. W:n maanviljelystyöläisten teollisuusunio käsittää perinpohjaisesti tärkeän tehtävänsä. Se ei ole ainoastaan hankkinut työläisille paremmat palkat, paremmat olot työmailla ja lyhemmät työpäivät, vaan se on myöskin täysin selvillä niistä monimutkaisista pulmista, jotka ovat maanviljelysteollisuuden ja I. W. W:n ratkaistavana. Se on jo julaissut näitä asioita käsittelevän kirjasen ja maanviljelystyöläisten teollisuusunion jäsenet kirjoittavat parhaillaan maanviljelyskäsikirjaa. Se koettaa saada asiaan kiintymään vakinaisia renkejä ja harkitsee maanvuokraajia koskevia kysymyksiä; se yhdistää kaikki kansallisuudet, värit, uskonnot ja sukupuolet. Se on todella järjestetty tieteellisen kasvatusperiaatteen hengessä maanviljelystyöläisten ja koko yhteiskunnan lopulliseksi eduksi.

I. W. W:n maanviljelystyöläiset auttavat niiden virtausten edistystä, jotka johtavat maanviljelysteollisuuden yhteiskunnallistuttamiseen lähitulevaisuudessa.

MIKÄ ON I. W. W:N ESITYS KORKEIDEN ELINKUSTANNUKSIEN SUHTEEN?

Todellisuudessa voidaan elinkustannusten korkeus korjata ainoastaan yhdellä tavalla. Kapitalismin tuottamat korkeat elinkustannukset voidaan poistaa ainoastaan poistamalla itse kapitalismi.

Eivät ne ole "hyvän elämän kustannukset", jotka tekevät elinkustannukset korkeiksi, vaan korkeat korkokuormat, korkeain vuokrain ja liikevoittojen maksut kapitalisteille — kapitalismin kalliiksi tuleminen työläisille — aiheuttavat koko jupakan.

Työväenluokka luovuttaa kapitalistisille vetelehtijöille tuotteita, joiden arvo nousee biljooniin dollareihin rikkauksina; tämän lisäksi antaa työväenluokka heille vielä lisää biljoonia heidän entuudestaan jättiläismäistä kapitaliaan suurentamaan ja korvaamaan entisen vähentymistä. Voitteko sitte kummastella miksi työläisillä on niin vähän taskuissaan millä vastaanottaa nousevia elinkustannuksia aikana, jolloin heidän riistajänsä eivät ainoastaan elä loistavammin kuin koskaan ennen, vaan tulevat päivä päivältä rikkaammiksi?

Siksipä me sanomme, että poistakaa korkeat elinkustannukset poistamalla kapitalismin kalliiksi käyminen työläisille. Kumotkaa kapitalistinen järjestelmä.

Älkää luulotelko, että voitte laskea elinkustannukset muuttamalla tullijärjestelmää, vaihtamalla presidenttejä, äänestämällä muita puolueita vallanpitäjiksi eli osoittamalla yhä suurempaa kunnioitusta Sam Gompersille.

Elinkustannukset ovat jatkuvasti nousseet yli maailman, viimeisten kolmenkymmenen vuoden ajalla. Ei tehnyt ollenkaan erotusta tärisyttivätkö maanjäritykset Italiaa eli ei, tai olivatko jumala ja keisari hyvissä väleissä eli riitelivät. Ei tehnyt ollenkaan erotusta olivatko viljasadot erikoisen hyvät tai huonot — elinkustannukset nousivat kaikesta huolimatta. Mitä hyvänsä tapahtuikin ja miten, elinkustannukset nousivat myötäensä.

Yleensä väitetään, että syynä on jatkuva kullan arvon aleneminen. Sitähän pidetään varsinaisena arvon mittana kaikille arvoille kapitalismin vallitessa. Missä ennen kultadollari voi ostaa esim. parin kenkiä, tuottaa tätä kultaa nykyään yhteis-

kunnalle välttämätön työväki niin nopeasti ja helposti, että sinun täytyy nyt maksaa kaksi kultadollaria kenkäparista, josta ennen maksoit ainoastaan yhden dollarin. Siis jos haluat saada lisää kenkiä, täytyy sinun hankkia lisää dollareita, lisää palkkaa, jolla niitä voit ostaa. Ja saadaksesi lisää palkkaa, täytyy sinulla työläisenä olla parempi järjestö, sellainen kuin I. W. W., joka ei tule lepäämään ennenkuin palkat vastaavat sinun ansioitasi, tuotteitasi koko arvoa, eikä sitä mitä välttämättömästi tarvitset pysyäksesi hengissä. Silloin olemme poistaneet kapitalismin ja kaikki korkeat kustannukset.

KUINKA TULEE I. W. W.:N HALLINTO TOIMIMAAN?

Kansanvaltaisesti valittujen edustajien kautta teollisista ryhmistä eikä maakunnallisista ryhmistä; kaikki edustajat saavat ohjeensa valitsijoilta ja heidät voidaan helposti kutsua pois viroistaan. Sellaiset korporatsioonit kuin esim. Pennsylvania rautatie, hallitaan tällä tavalla. Teollisuudesta valitut edustajat johtavat liikettä, joka vaatii tuhansia työläisiä useissa eri kaupungeissa, ottamatta ollenkaan huomioon maantieteellisiä tai poliittisia rajoja. Joissakin tapauksissa, kuten esim. Altoonassa, Pa., he kontroleeraavat myöskin ne kaupungit, joissa työläiset asuvat. Toisissa tapauksissa, kuten terästrustin linnoituksessa Garyssa, Ill., he suunnittelevat vielä kaupungin rakennuksetkin ja järjestävät uusia kasvatusjärjestelmiä tämän lisäksi. Kaikki laitokset yhteiskunnassa — sanomalehdistö, saarnatuoli ja koulut — muovaillaan yhteistoimintaan tai suoranaisesti korporatsioonin vaikutuksen alle. Cincinnatin yliopistossa esim. annetaan ammatillista opetusta siihen suuntaan, että oppilaat voivat suoraan astua rautateiden palvelukseen tai toisiin teollisuuksiin. Pappikoulu Schenectadyssa, N. Y., on muutettu henkisestä opetuslaitoksesta kiinteäksi osaksi Yleisestä Sähköyhtiöstä, palvelemaan rekryyttien valmistuksessa teollisuudelle. I. W. W:n hallituksen keskus tulee olemaan teollinen eikä poliittinen, ajan hengen mukainen kaikissa suhteissa.

TUNNUSTAAKO I. W. W. ROTURAJOJA?

Ei yhtään enempää kuin korporatsioonitkaan tunnustavat roturajoja kun he ottavat työhön kaikenrotuisia työläisiä ahertamaan heille liikevoittoa. Ainoastaan silloin, kun työn-

antajat haluavat särkeä työläistensä järjestöt, vetoavat he rotuvihaan. I. W. W. kieltäytyy auttamasta työnantajia nostamalla esiin rotukysymystä.

I. W. W. järjestää meksikolaisen kaivostyöläisen, espanjalaisen kalastajan, kaikenlaiset neekerityöläiset, japanilaiset kalastajat, kiinalaiset kokit, hindu rakennustyöläiset, sanalla sanoen: kaikki rodut uskonnosta, ihon väristä, pään muodosta ja hiusten mutkista huolimatta. Kun he ovat vaan palkkatyöläisiä ja voivat oikaista kapitalistiset mutkat aivoisinaan, tervehti I. W. W. heitä joukkoon, kaikkia heitä.

V. 1911 sai siirtolaiskomissioni selville, että 21:ssä perusteollisuudessa työskentelevistä palkkatyöläisistä oli 42 prosenttia maassa syntyneitä ja 58 prosenttia oli ulkomailla syntyneitä. Maassa syntyneistä oli viidesosa neekereitä. Ajatelkaapa mitä tämä tarkoittaa sellaiselle järjestölle, joka on perustettu roturajojen mukaisesti. Se tarkoittaisi sitä, että suurin osa työläisistä olisi suljettu ulos järjestöstä. A. F. of L:n rotuennakkoluuloisuus ja väriajat voivat olla osaksi syynä sen verrattain pieneen jäsenmäärään.

Mitä siirtolaisuuteen tulee, on I. W. W. sitä mieltä, että sitä voidaan hallita työläisjärjestöjen kautta, joiden järjestöt ja valta ulottuvat maailman kaikkiin osiin. Sellaisen järjestön kautta voitaisiin työläisiä varottaa höyrylaivayhtiöiden viekottelevien valheiden suhteen sekä niiden viettelevien lupauksen suhteen korkeista palkoista, helpoista töistä ja edistymismahdollisuuksista, joita suuret korporatsioonit käyttävät viettellessään työläisiä riistettäväkseen ja käyttääkseen heitä työläisten järjestöjä ja lakkoja särkemään.

KANNATTAAKO I. W. W. KANSAINLIITTOA?

Varmasti ei. I. W. W. ei näe vielä mitään todellista kansainliittoa. On olemassa kapitalististen vallanahnehtijain liitto, joka muodostettiin salaisesti Pariisissa. Sen ensimmäisenä tarkoituksena on tuhota maailman työläisten järjestöt, jotka vastustavat vallanahnehtijoita ja sotia. Sen toisena ja suurimpana päämääränä on tuhota kaikki uuden yhteiskuntajärjestelmän perustamisyrietykset, sellaiset kuin Venäjällä ja Unkarissa "Kansainliitto on yritys pukea edistystä pakkopaitaan," kuten senaattori Johnson niin sattuvasti sanoi.

Scott Nearing kutsuu Kansainliittoa "Rosvokansain liitoksi," jonka järjestämisessä kansakuntain "kansoilla" ei ollut mitään sanomista. Tämän lisäksi hän osoittaa, että se on kokoonpantu Suur-Britannian, Ranskan, Japanin ja Yhdysvaltain johtavista kapitalistiryhmistä, jotka kaikki riistävät heikompia kansakuntia, varastavat heiltä maakuntia ja omaisuutta hakiessaan uusia aloja rahojensijoitukselle ja laajentaakseen ulkomaakauppaansa. Tätä kaikkea tekevät he "lain ja järjestyksen," "pysyvyyden," "sivistyksen" ja "kansanvaltaisuuden" nimessä.

Todisteena siitä, että "maailma on tehty turvalliseksi kansanvallalle," on kansainliitto hirveää pilaa. Yrityksenä tehdä maailma turvalliseksi rahaporhojen itsevaltaisuudelle, on se selvänä todistuksena siitä ankarasta ahdinkotilasta, jossa kapitalismi on nykyaikana.

I. W. W. kannattaa maailman työläisten liittoa taistelemaan maailman riistäjiä vastaan. Se kannattaa maailman työläisten järjestämistä maailman teollisuuksien mukaisesti ja sen aatteen mukaisesti lakkoutumista sotaa vastaan ja kaikkia niitä rikoksia vastaan, joista ihmiskunta kärsii seurauksena kapitalismista. Italiassa ovat merimiehet kieltäytyneet työskentelemästä laivoilla, joita ajetaan käyttää avustamaan Neuvostohallituksen kukistamista Venäjällä. Seattlessa, Wash., kieltäytyivät satamatyöläiset lastaamasta laivoihin ampumatarpeita, joita ajettiin lähettää Koltshakille, kasakkakapitalismin kasakkajohtajalle, joka yritti tuhota vapaan Venäjän. Nämä sekä muut samanlaatuiset tapaukset ovat omiaan osoittamaan miten oikea kansainliitto muodostuu ja miten se toimii.

Kun on jo olemassa maailman laajuisia korporatiooneja, on olemassa sellaisia keksinnöitä kuin höyrylaivat, radiotiedottajat, (langattomat sähköttäjät) ilmalaivat y. m., jotka tekevät tyhjäksi välimatkat, ajan ja kansalliset rajat, niin ei työväen teollinen koko maailmaa käsittävä järjestyminen ole ainoastaan mahdollinen, vaan se on välttämätön. Erikoisesti se on tarpeellinen juuri sentähden, että maailman rahapohjat yrittävät hallita koko maailmaa, kuten olemme nähneet. Ainoastaan työväenluokka, toimimalla teollisesti maailman käsittävänä voimana, voi pelastaa maailman niistä hirveistä

turmioista, joihin maailman rahamiesten ristiriitaiset ryhmäedut voivat sen syöstä millä hetkellä hyvänsä.

ONKO I. W. W. ANARKISTINEN?

Se riippuu siitä mitä "anarkistisella" tarkoitetaan. Yleisen käsityksen mukaan se tarkoittaa väkivaltaisuuteen turvautumista, epäjärjestyttä ja laittomuutta. Tässä merkityksessä on nykyaikainen kapitalismi anarkistista ja I. W. W. ei ole.

Butten kaivosyhtiöiden palkkaamien murhamiesten toimittama Frank Littlen raaka murha oli "anarkistinen." Samojen ainesten toimittamat karkoituskohtaukset Bisbeessä, Arizonassa; olivat "anarkistisia." Samoin oli "anarkistinen" Everettin kauppaklubin asetettujen jäsenien toimeenpanema joukkomurha Verona laivalla, jossa viisi I. W. W:n jäsentä sai surmansa. I. W. W:n huoneuston ryöväys Centraaliassa, Wash. oli myöskin "anarkistinen" teko, samoin myös 19 rauhallisen lakkovahdin ampuminen Butnessa, Mont., huhtikuussa v. 1920.

Ovatko i. w. w:läiset eli heidän kannattajansa koskaan lynchanneet kapitalisteja? Ovatko he koskaan karkoittaneet aavikolle 1,200 kapitalistia uhaten ampua heidät? Ovatko he koskaan murhanneet viittä kapitalistia ampumalla laivalliseen kapitalisteja? "Onko I. W. W. anarkistinen?" Koetta-kaapa ajatella.

Tutkikaa myöskin mielessänne sitä epäjärjestyttä, väkivaltaisuutta ja laittomuutta, joka seuraa aina kapitalistien ahneuden ja uusien riistoalueiden hakemisen aiheuttamia sotia ja sitä viheliäisyyttä, jota ne tuovat mukanaan. Muistakaa sitte, että I. W. W. vastustaa sotia. Kysykää taas tämän jälkeen itseltänne: "Onko I. W. W. anarkistinen?" Kysykää itseltänne: "Kuka on anarkisti?"

Kapitalistisen "anarkian" ulkopuolella on kuitenkin monta eri lajia todellista anarkismia. Todellisuudessa on anarkismia melkein yhtä monta lajia kuin on uskonlahkojakin maailmassa, puhumattakaan lukuisista sosialistipuolueista ja ammattiunioista. Jokaisella anarkistilla on oma pieni anarkisminsa. Siksi pä vastaamme:

I. W. W. ei ole anarkistinen, jos anarkismi tarkoittaa väristeltyä nietscheläisyyttä (Nietsche — puolihullu saksalainen

yksilöllisyyden apostoli) tai rajatonta, törkeää yksilöllisyyttä. Se ei ole anarkistinen, jos anarkismilla tarkoitetaan ryhmien eristämistä ja työväenjärjestöjen hajanaisiksi tekemistä. Se ei ole anarkistinen, jos anarkismilla tarkoitetaan vapaaehtois- ta ihanteellisuutta eikä taloudellisten tilanteiden määräävinä olemista yhteiskunnassa. Se ei ole anarkistinen, jos anarkismilla tarkoitetaan nykyaikaisen teollisuuden mukaisen työläisten järjestymisen vastustamista. Se ei ole anarkistinen, jos anarkismilla tarkoitetaan luokkataistelun kieltämistä ja poliittisen ja taloudellisen keskiluokkalaisuuden säilyttämistä. Se ei ole anarkistinen, jos anarkia tarkoittaa taantumusta tai palautumista vanhanaikaiseen tuotantojärjestelmään. Eri anarkistiooppien mukaan on anarkismi kaikkea näistä.

I. W. W. ei ole anarkistinen. Se on teollisuusunionistinen. Se välttää järjestövastaisen anarkismin kykenemättömyyttä yhdeltä puolelta ja valtiososialismin ylimystövaltaa toiselta taholta. Anarkistit sanovat olevansa i. w. w:läisiä, kommunisteja ja sosialisteja. Kun he tekevät niin, antavat he ainoastaan uuden todistuksen anarkismin anarkiasta.

I W. W:N IHANTEET.

I. W. W:n ihanteet ovat siveellisiä luonteeltaan. Ne ovat koko maailman käsittävän veljeyden ja oikeuden ihanteita. Ne saavat alkunsa kapitalismin vääryyksistä, jotka pakottavat työn tuotteiden luovuttamisen kapitalisteille liikevoitoiksi, koroiksi ja vuokriksi. Tämän lisäksi pakottaa se työväen neron ja pyrkimykset alistumaan sellaisen järjestelmän kannattamiseen, joka raa'asti riistää ja hävittää heitä milloin mitenkin tilanne vaatii. Kapitalismia vastaan, joka riistää työväen työn tulokset, työläisten elämän ja kaikki oikeudet, ovat työväenjärjestöt aina taistelleet kunnes he ovat alkaneet käsittämään, nyt paremmin kuin koskaan ennen, että ainoastaan itsensä kapitalismin kumoamisella he voivat vapautua sen vitsauksista.

I. W. W. yrittää antaa tälle saavutetulle käsitykselle käytännöllisen muodon. I. W. W:n ihanteena on niin hyvin teollisuuksittain järjestynyt työväenluokka, että sille on mahdollista ottaa haltuunsa teollisuudet ja sillä tavoin kumota

koko maailman kapitalismin itsevaltius. Tämä tulee tapahtumaan silloin kuin se käy välttämättömäksi ja tämä välttämättömyys käy varmemmaksi päivä päivältä.

I. W. W:n ihanteena on työläisten omistama ja johtama teollisuus työläisten eduksi, sanalla sanoen: Teollinen kansanvalta. Kansanvaltaisen teollisuusjärjestelmän kautta I. W. W. ei aijo hävittää teollisuutta, vaan tuhota kapitalistisen riiston, tehden teollisuudet tämän kautta kaikissa suhteissa enemmän yhteiskunnallisiksi laitoksiksi kuin mitä ne ovat nykyisten olojen vallitessa. Sellainen järjestelmä jättäisi vastuunalaisuuden teollisuuksien ylläpidosta suoranaisesti yhteiskunnan enemmistölle, joka työskentelee tuotannossa, s. o. työläisille itselleen. Täten tarkoittaa I. W. W:n teollinen kansanvalta työväenluokan vapautumista kapitalismin orjuudesta. Se merkitsee arvaamattomia etuja yhteiskunnalle.

YHTEISKUNNALLINEN UDESTASYNTYMINEN.

Kaikki luokkien vapautumiset ovat aiheuttaneet suurta yhteiskunnallista heräämistä ja udestasyntymistä. Kun alkusteella oleva kapitalistiluokka karisti päältään ammattikuntakahleet ja kuninkaiden jumalalliset oikeudet, otti yhteiskunnallinen kehitys jättiläisharppauksen eteenpäin, historian suurimman askeleen. Kun työväenluokka pudistaa hartioiltaan kapitalistiset loiseläjät ja kapitalistiluokan jumalalliset oikeudet, tulee se antamaan ennenkuulumatonta vauhtia yhteiskunnalliselle edistymiselle. Sillä silloin tulee vapautumaan se mahdollisuuksien tulva, jonka kulkua estää nykyään kapitalismin rajoitukset ja määräykset — ja se tulee pyyhkääsemään tieltään monet niistä niin kutsutuista pulmista, jotka sillä on edessään.

TEOLLINEN KANSANVALTA JO MUODOSTUMASSA.

Jo nyt pidetään järjestynyttä työväenluokkaa uuden teollisen kansanvallan edeltäjänä, kansanvallan, jossa erikois-oikeutettujen, muutamien rikkauden ja vallan sekä joukkojen mahdollisuuksien rajoittamisen ja kurjuuteen alistetun orjuuden äärimäisyydet muuttuvat kaikkien ihmisten kor-

keimmaksi kehittymismahdollisuudeksi taloudellisen ja yhteiskunnallisen yhdenvertaisuuden perustalla.

Jo nyt osoittaa työväenluokka omaavansa suuressa määrin toimeenpanevaa ja järjestävää taitoa sekä tarkoin käsitävänsä edessä olevat suuret kysymykset. Tästä ovat todistuksena sen ko-operatiiviset, poliittiset ja unionistiset liikkeet. Näihin sisältyy biljoonia dollareita pääomana ja arvaamattomassa määrässä inhimillistä hyvinvointia.

Nyt jo osoittaa työväenluokka suurta valtioviisautta neuvotteluissaan ja taisteluissaan hallitusten ja kapitalistien kanssa lakkotapauksissa ja kysymyksissä, jotka ovat kansallista sekä kansainvälisestä merkityksestä. Kyvyn lisääntymiselle näillä aloilla vetää vertoja ainoastaan sen päättäväsyyden lisääntyminen, jolla työväenluokka pyrkii valtaan.

Työväenluokka kehittää jo nykyään suuria henkilöitä, jotka toisina ajanjaksoina olisivat ehkä olleet aikansa insinöörejä, kenraaleja, puhujia, runoilijoita j. n. e., miehiä, joista suuruuksia ja heikkouksia ymmärtävä työväenluokka ylpeilee.

Työväenluokka luo parhaillaan oman sanomalehdistönsä, oman näytelmätaiteensa, puhujansa ja taiteilijansa — koko laitoksien verkon, monipuolisen sivistyksen, koittavan ajanjakson, jonka läpäisevä vaikutusvalta tuo sen mukaan yhä enemmän kykyjä sitä laajentamaan suureksi haitaksi kapitalistiselle sivistykselle ja turmioksi itselleen kapitalistiselle aikakaudelle.

TYÖVÄKI VOI LUODA UUDEN YHTEISKUNNAN.

Kapitalisteja ei ollenkaan hyödytä huuto siitä, että työväenluokka ei ole muka kykenevä ottamaan tehtäväkseen suurta yhteiskunnallisen muutoksen suorittamistyötä, sillä itse kapitalismi pysyy voimassa ainoastaan palkkaamansa työväen erilaisten kykyjen avulla. Erotus on vaan siinä, että kapitalismi hävittää työväenluokan kykyjä, samoin kuin se hävittää maan tuotteita, tehdäkseen enemmän liikevoittoja.

Eikä kapitalismi voi myöskään sanoa, että työväenluokalta puuttuu riveistään kykyjä ja neroja, sillä kapitalistit itse, saadakseen työväenluokan kannatusta lahjomalla sitä viroilla ja arvoilla, pitää aina työväenluokan silmien edessä niiden rautateiden presidenttien ja keksijäin nimiä, jotka alkuperäi-

sesti kuuluivat työväenluokkaan. Työväenluokka on nyt, kuten se on aina ollut, oikea kyky- ja nerokaivos — jonka kallisarvoiset malmisuonet ovat tähän asti aina hyödyttäneet kapitalistiluokkaa, mutta jotka tulevat tulevaisuudessa hyödyttämään koko yhteiskuntaa.

Eikä kapitalistiluokan tarvitse ollenkaan väittää, että työväenluokalta puuttuu siveellisyttä, vastuunalaisuutta tai säästäväisyyttä. Ilman näitä työväenluokan hyveitä ei itse kapitalismi pysyisi pystyssä hetkeäkään. Se on juuri työväenluokan rehellisyys ja uskollisuus, joka pitää kapitalistien biljoonat koskemattomina ja sallii junien kulkea ajallaan sekä muiden kapitalistien liikeyrityksien onnistua järjestelyjen mukaisesti. Mitä säästäväisyyteen tulee, kenen ovat säästöpankit? Kuka maksaa teollisuushenkivakuutusmaksut? Kuka yhtyy rakennus- ja lainaliittoihin, ko-operatiiviliikkeisiin ja luottoyhdistyksiin? Kapitalististen sanomalehtien anama vastaus on: Palkkatyöläiset.

Kaikki mitä me voimme sanoa on: "Jumala armahtakoon kapitalistien omaisuutta, jos työläiset koskaan omaisivat itselleen kapitalistiset siveyskäsitteet, vastuunalaisuus — ja säästökäsitteet, sillä silloin tulisi yhteiskunta olemaan vielä kurjempana sekasorron pesänä ja lahtitarhana kuin nyt, jollaiseksi sen kapitalistiset hyveet ovat tehneet."

I. W. W:N IHANTEET OVAT SUHTEELLISET.

I. W. W:n ihanteena on suhteellisempi kehitysmahdollisuus kaikille. Saavuttaakseen tämän, on sen päämääränä hankkia enemmän vapaa-aikoja ja vaihtelevampaa työtä. Juuri samoin kuin monet kykenevät miehet löytävät virkistystä ja mahdollisuutta henkisen kehityksen laajenemiseen useiden eri pyrkimysten harrastamisessa, samoin on myös I. W. W:n ihanteena luoda sellaiset olot, jotka sallivat tavalliselle työläiselle mahdollisimman monipuoliset kehittymismahdollisuudet. Tällä tavoin tulee työläinen kykenevämmäksi harkitsemaan teollisuuksia ja yleensä elämää koskevia monipuolisia kysymyksiä. Hänelle ominaisten eri kykyjen mukaan liittyvät siten toisten samanlaiset kyvyt koko yhteiskunnan eduksi.

Tämä suhteellinen kehitys on jo nyt alkanut työväenluokassa. Työväenluokassa löytyy paljon työläisiä, jotka eivät

ole ainoastaan kyvykkäitä omalla erikoisella alallaan teollisuuksissa, vaan he ovat myös sen lisäksi järjestäjiä, puhujia, toimittajia, kirjoittajia, runoilijoita, musiikkimiehiä j. n. e. Teollisuuksien monipuoliset vaatimukset, välaikaisine ja epävarmoine työkausineen, ovat syynä tämänlaisen monipuolisuuden kehitykseen työläisten keskuudessa. Halu päästä vapaaksi palkkaorjuudesta edistää myöskin kaikenlaisten tutkijain kehittymistä työväenluokassa.

Lyhyesti sanottuna tulevaisuuden korkeammalle kehittyntä työläinen on jo valmiiksi kehitymässä. I. W. W:n ihanteena on tällaisten alulla olevien taipumusten edelleen kehittäminen siihen suuntaan, että nykyisissä ajatusta kuolettavissa ja sielua murhaavissa töissä työskentelevät työläiset saataisiin muuttamaan paremmiksi aineksiksi uuden yhteiskunnan rakentamistyössä. Kasvatustyö ei ole ainoana I. W. W:n tehtävänä. Valmistautuminen on sen toisena tärkeänä työnä.

ITSE KAPITALISMI AUTTAA VALLANKUMOUSTA.

Itse kapitalismi auttaa eteenpäin vallankumouksellista kehitystä, vaikka se tekeekin sitä tahtomattaan ja tietämättään. Sen liikevoittoja täytyy yhä uudistaa ja omaisuutta luonnottomasti lisätä. Saavuttaakseen tämän toivomansa tuloksen on se pakotettu kehittämään työväenluokan pohjimmaisinkin kerroksia. Korkeimmilla huipuilla se tekee tiedemiehiä ja tekniikkoja raatajista, tullakseen itse ainoaksi rikkauksien kokoojaksi ja kaikkivaltiaaksi.

Työväestön kasvattaminen kapitalismin vallitessa on vallankumouksellista. Se ei ainoastaan muuta toisenlaiseksi työläisten ajatusten juoksua, vaan se muuttaa myöskin toisenlaiseksi heidän elämäntapomuksensa ja pyrkimyksensä. He huomaavat hyvin pian, että kapitalistinen sivistys on riippuvainen heistä eikä se voisi tulla toimeen ilman heitä. Siksi pä aikaansa seuraava työväenluokka vaatii yhä enemmän koko kapitalismin sisältöä itselleen, valtaa sekä kaikkea mitä siihen kuuluu. Ei yksistään itselleen, toisten alistamiseksi ja nöyryytykseksi, vaan kaikkien eduksi, koko ihmiskunnan veljeyden ja sopusoinnun voittamiseksi.

Ennen muinaisen Rooman ja Kreikan loistoaikoina tulivat nerot ja viisaat, sellaiset kuin esim. Aesop, valtuokan orjiksi. Kapitalismin aikakautena tulevat orjat — ja heidän lu-

kunsa on suuri — viisaiksi ja neroiksi. He työskentelevät yhteiskunnallisen uudestasentymisen eteen, jota ei heiltä voida kieltää, sillä jo yhteiskunnallisen kehityksen luonne pakottaa sen tulemaan, jos ei haluta syöstä koko ihmiskuntaa takaisin villeyden tilaan. Ihmiskunta nousee ja kukistuu työväenluokan mukana.

VAPAUTUMINEN TUO MUKANAAN SUURIA MAHDOLLISUUKSIA.

Työväenluokan vapautuminen kapitalismin orjuudesta tuo mukanaan runsaasti yleishyödyllisiä mahdollisuuksia. Harmitkaa sitä suurta haittaa, jota kapitalismi tekee tuottavalle työlle. Kapitalismi pukee työväen pakkopaitaan. Se kieltää työväeltä oikeuden järjestyä sekä sen yhteistoiminta mahdollisuudet. Seurauksena tästä on jatkuva sota kapitaalini ja työn välillä, joka taas aiheuttaa sekasortoa teollisuuksissa sekä uskomattoman suuria tappioita yhteiskunnalle. Kun poistetaan kapitalismi ja annetaan työläisille heidän työnsä tulokset, antaa siitä johtunut innostus uutta vauhtia suuremmalle teolliselle tuotannolle ja yhteiskunnallinen turvallisuus lujittuu. Se tulee pelastamaan yhteiskunnan sitä nyt uhkaavasta sekasorrosta, joka on seurauksena yhä kiihtyvää taistelusta kapitalistiluokan ja työväenluokan välillä.

Yhteiskunnan täytyy väkisinkin tunnustaa, että sorrettu, tyytymätön työväki ei ole koskaan tehokasta työväkeä. Eikä myöskään sellainen työväki ole tehokkaasti toimivaa työväkeä, joka vaistomaisesti, ehkä tietämättään, tuntee kapitalistisen holhoushallituksen alentavan vaikutuksen. Eikä sitä ole myöskään yksitoikkoinen, koneiden orjuuttama työväki. Työväki, jolla ei ole kiihotinta, oman arvon tuntoa eikä keihittymismahdollisuuksia, on tuhmaavaa työväkeä. Se on tyytymätöntä työväkeä, ei ehkä myrskyisen väkivaltaisesti, vaan kuitenkin vaistomaisesti tyytymätöntä. Kapitalismi saboteeraa itseään luomalla tyytymättömyyttä nykyaikaisen työväen keskuuteen. Ja vaikka se ruoskii työväkeä solmuruosilla — niin, juuri sentähden, että se ruoskii, — lisääntyvät sen oman sabotaasinsa vaikutukset. Kapitalismi hävittää automaattisesti työväen tuotteliaisuutta sekä sen lojaalisuutta.

Vapauttakaa työväki kiittämättömästä kapitalismista! Vapauttakaa työväki kapitalismin holhouksen alaisuudesta!

Vapauttakaa työväki sortavasta kapitalismista! Vapauttakaa työväki alentavasta, orjuuttavasta kapitalismista ja te vapautatte sellaiset yhteiskunnalle edulliset voimat, joista voivat uneksiakin ainoastaan ne työläiset, jotka ovat tunteneet omalta kohdaltaan kapitalismin tukahduttavan sorron.

Antakaa työväen tulla itsensä herraksi! Antakaa työväen kantaa vastuunalaisuus! Antakaa työväelle rajattomien mahdollisuuksien miehuuden ja naisellisuuden tunne — tehkää kaikki tämä ja te annatte yhteiskunnan tuottokykyisyydelle vauhdin, jonka vertaista ei ole ennen vielä ollut. Historia — kahleorjuuden ja feodalismin poistamisen historia — hyväksyy sellaisen toimenpiteen edeltä päin, sillä sellainen historia on suuren yhteiskunnallisen edistyksen historiaa, josta voidaan kiittää ainoastaan luokkien vapautumista kahleista.

I. W. W. EI OLE VALTIOSOSIALISMIA.

I. W. W:n ihanteet eivät ole valtisosialismin ihanteita. Valtiososialismi perustuu poliittiselle edustukselle. Se on itsevaltiutta. Sen toimenä ei ole johtaminen, vaan hallitseminen. Sen päämääränä on saada kokoon laivaston ja armeijan ylläpitämiseksi tarvittavat verot. Sen tarkoituksena on asettaa valtion auktoriteetti yksityisen kapitalistin harjoittaman sorron tilalle. Se tekee valtiosta työnantajan ja kapitalistin. Se tekee politikoitsijasta hallitsijan. Se takaa sisääntulot ja voitto-osingot kapitalistisille osakkeiden omistajille, jotka lainaavat sille pääomaa. Se on kapitalistien puolesta ja proletaarivastainen.

I W. W:N TEOLLINEN HALLINTO.

Teollisen hallinnon ihanteet ovat I. W. W:n ihanteita. I. W. W:n teollinen tasavalta perustuu toiminta-alalliseen eli teolliseen edustukseen. Sen tehtävänä on tuoda yhteen kaikki tekijät teollisuuksissa täyttämään teollisia tarpeita ja yhteiskunnallisia vaatimuksia. Sen tehtävänä ei ole tukahduttaa, vaan kehittää; ei hallita, vaan sovelluttaa — johtaa niiden työläisten järjen mukaisesti, joihin asiat suoranaisesti ja perusteellisesti koskevat. Se tekee työläisistä oman työnantajansa, oman kapitalistinsa ja he itse nauttivat myöskin työnsä luomista hyvyksistä.

I. W. W:n ihanteet eivät ole roska-joukkohallituksen ihanteita. Tiedemiesten ja tekniikkojen ratkaistaviksi jäävät kemialliset ja liikkeenhoitaja pulmat, jotka kaikki ratkaistaan yhdessä asiaankuuluvien työläisten kanssa. Taiteilijat, kuvanveistäjät ja arkkitehdit huolehtivat taiteesta, kuvanveistosta ja rakennustaiteesta; opettajat pitävät huolta opetuksesta; rautatieläiset kuljetuksesta; tehdastyöläiset tehdastuotannosta. Kaikki ovat järjestyneitä teollisuuksittain ja ovat oikeutetut olemaan edustettuina teollisessa tasavallassa työalojensa mukaisesti.

I. W. W. EDISTÄÄ TEOLLISIA TUTKIMUKSIA.

I. W. W:n ihanteet ovat sellaiset, että ne edistävät teollisuuksien tutkimuksia kaikilla aloilla. Tästä seuraa, että I. W. W. on antanut uutta vauhtia tekniikan tutkimukselle ja se tulee olemaan suuresta merkityksestä uudelle yhteiskunnalle. Alkutoimenpiteenä ovat useat I. W. W:n teollisuusunionit yhdessä järjestäneet Teollisten Tutkimusten Viraston valmistamaan käsikirjoja kaikilla maailman suurempien teollisuuksien aloilla. Nämä käsikirjat ovat helpotajuisia ja niitä tullaan myymään mahdollisimman alhaisilla hinnoilla.

Tämä työ on jo saavuttanut käytännöllisen muodon villateollisuudessa. Siinä teollisuudessa työskentelevät i. w. w:läiset ovat lajitelleet kaikki maan villatehtaat, missä ne sijaitsevat, kuinka kaukana raaka-ainelähteistä ja markkinoilta, vuotuinen tuotanto, y.m. y.m. He ovat lajitelleet kaikki nämä tiedot käytännöllistä hyötyä silmälläpitäen, sillä näitä tietoja pidetään tärkeänä työläisille silloin, kuin tarve vaatii työläisiä ottamaan teollisuuden johdon käsiinsä.

Tulos näistä i. w. w:läisten toimittamista kutomoteollisuuden tutkimuksista on, että suuri joukko villakutomotoita voitaisiin syrjäyttää tai yhdistää toisiin, ja seuraus tästä olisi, että villatuotteiden tuotanto nousisi 40 prosentilla. He eivät anna näitä tietojaan kapitalistien käytettäväksi, sillä he tahottavat näistä tutkimuksista tulevan hyödyn lankeamaan työläisten teolliselle kansanvallalle, eikä kapitalistisille riistäjille.

“Oppikaa tuntemaan teollisuutenne” on tunnuslause, jota toistetaan alinomaan I. W. W:n sanomalehdissä ja yleisissä keskusteluissa.

I. W. W. ON AJAN VAATIMUS, EIKÄ TEORIA.

I. W. W:n ihanteet ovat ajanvaatimusten luomia, eikä teoriaan perustuvia. Ennen sotaa vaati esim. tämän maan opettajain unio "kansanvaltaisuutta kasvatuksessa ja kansanvaltaisuuden kasvattamista." Toisin sanoen tulisi kasvatuksen olla enemmän kasvattajien itsensä tehtävänä kaikkien eduksi, eikä politikoitsijain, liikemiesten ja kasvattajaorjien tehtävänä kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän ikuistuttamiseksi. Sodan jälkeen ilmaantui Plumb suunnitelma, jonka mukaan rautateiden johto tulisi luovutettavaksi osittaisesti ryhmiin lajitelluille rautateiden työläisille.

Toisia ja vielä huomattavampia merkkejä siitä, että I. W. W:n ihanteet ovat ajan vaatimia, on huomattavissa niissä "erikoispoliittisissa" neuvotteluissa, joita pidetään Washingtonissa tarkoituksella vähentää levottomuutta työläisten keskuudessa. Huomatuimman näistä aiheutti vuoden 1919 hiili-tuotanto kriisi, jossa oli perusteellisena kysymyksenä hiili-tuotannon johto työläisiä tyydyttävällä tavalla. Tämän kysymyksen ratkaisu vaati tavallisten lainlaadinnallisten ja yksityisten sovittelujen syrjäyttämisen ja erikoisten toimenpiteiden käytäntöön ottamisen. Todellisuudessa tulevat teollisuus-kysymykset yhä enemmän "erikoispoliittisiksi" (sellaisiksi poliittisiksi kysymyksiksi, joita ei voida ratkasta tavanmukaisilla poliittisilla menettelytavoilla), laki- ja siveys-kysymyksiksi silloin kun niitä ryhdytään sovitteluun ja ratkaisemaan.

Tämä kehitys I. W. W:n ihanteiden mukaisten tuloksien saavuttamiseksi on huomattavissa yli maailman. Samaa mitä opettajat ja rautatieläiset koettavat saada aikaan tässä maassa, koettavat myös toteuttaa rautatieläiset, postilaitoksen työläiset, kaivosmiehet, opettajat, näyttelijät ja muut työläiset Englannissa, Italiassa ja Ranskassa. Venäjällä ovat työläiset saavuttaneet sen, mitä heidän veljensä toisissa maissa ikävöivät — ikävöivät nyt enemmän kuin koskaan ennen, sillä heitä on kiihottanut venäläisten antama esimerkki.

ITALIAN JA YHDYSVALTAIN RAUTATIELÄISET TUKEVAT I. W. W:N IHANTEITA.

Kiihotus I. W. W:n ihanteiden suuntaisiin pyrkimyksiin löytyy kasvavassa itsetietoisuudessa työväen keskuudessa. Tähän voidaan lisätä myös tieto kapitalismin saamattomuudesta ja epäinhimillisyydestä. Italian Rautatieläisten Unio julisti olevansa valmis johtamaan ja käyttämään rautateitä jo v. 1910. Tähän kiihotti heitä sosialistiset ihanteet ja rautatiejärjestelmän huono tilanne. Heidän väitteensä kuulostavat jotakuinkin samalta kuin Yhdysvaltain rautatieläisten väitteet nykyään. Odon Por'in kautta väittivät Italian rautatieläiset, että valtio oli osottautunut kykenemättömäksi johtamaan rautateitä, mädännäisyys ollen suurimpana syynä tähän asiaan tilaan. Meidän rautatieläisemme sanovat kykenemättömyyttä aiheuttavan enimmäksi osaksi yksityisten finanssi-ryhmäin harjoittaman rosvoilun. Italialaiset rautatieläiset syyttivät tämän lisäksi, että yksinvaltaisen rautatiehallituksen teknillinen saamattomuus ja kykenemättömyys oli saatanut sekasortoon koko matkustaja- ja kuljetusliikenteen sekä aiheuttanut suuria rahallisia tappioita valtiolle. Meidän rautatieläisemme sanovat aivan samaa ja he sanovat vielä, että tällainen tilanne luotiin tarkoituksella muovata yleistä mieli-pidettä suotuisaksi rautateiden siirtämiselle takaisin yksityisten omistajain kontrollin alaisiksi. V. 1910 väittivät Italian rautatieläiset, että samalla aikaa kun hallitus oli järjestänyt hyväpalkkaisia virkoja tyhjäksi joutuneille, oli se antanut rautateiden teknillisen puolen joutua aivan rappiolle. Amerikassa toistettiin melkein sanasta sanaan samat syytteet v. 1918. Italian rautatieläiset varmensivat väitteensä lausunnolla, että sillä aikaa kun hallitus oli antanut mennä pilalle koko rautatiejärjestelmän, olivat työläiset teollisuuksittain järjestyneinä oppineet jatkuvien rautatiejärjestelmän yksityiskohtia koskevien keskustelujen kautta järjestämisen, hoidon ja tekijäin yhdistämisen periaatteet. Heidän perinpohjainen ja rakentava arvostelunsa paljasti kaikki virheet rautateiden hallinnossa, todisti että valtio on tuhlaava laitos ja toi esille yksityiskohtaisesti tarpeelliset tekijät rautateiden tehokkaaseen uudelleen järjestämiseen. He osoittivat, että heidän on ennen kaikkea saatava takaisin kaikki vapautensa, ja että

hankkiakseen yleisölle rautateistä suurimman mahdollisen hyödyn, heidän itsensä täytyi tulla kiinteämmin yhdistetyksi yritykseen henkilökohtaisesti. Tämä on melkein pienempiä yksityiskohtia myöten sama asiainkäsittely ja ratkaisu, jota amerikalaiset rautatieläiset esittävät. Sillä tavoin käsittelee työväki kaikkia nykyaikaisia pulmia, oman osanottonsa ja ratkaisunsa kautta työmailla, omalla suoralla toiminnallaan, joka saa alkunsa työläisten tulosta suoranaisesti yhteyteen vallitsevien olojen kanssa, jolloin he tulevat käsittämään oman järjestetyn toiminnan mukaisen alototoiminnan tarpeellisuuden.

KAPITALISMI PAKOTTA L. W. W.:TÄ ETEENPÄIN.

Tässä maassa eivät työläiset ole vielä järjestyneet ottaakseen itselleen ja käyttääkseen teollisuuksia, tarkoituksella poistaa kapitalistista kykenemättömyyttä. I. W. W:n ulkopuolella oleva amerikalainen työväki on järjestynyt ainoastaan hieroakseen kauppoja kapitalistien kanssa ammattien mukaisesti. Työväki ei ole järjestynyt teollisuuksittain ottaakseen haltuunsa teollisuudet. Se tulee kuitenkin pakotetuksi — sitä pakotetaan jo nykyään — hylkäämään sellaiset väärinkäsitykset työläisten järjestöistä. Omat kärsimänsä tappiot pakottavat sen käsittämään nykyisten teollisuuksien tiiviin luonteen ja se tulee näin ollen pakotetuksi järjestymään samansuuntaisesti teollisuuksissa, tarkoituksella ottaa teollisuudet teollisuuksittain järjestyneiden työläisten johdettavaksi kaikkien yhteiskunnan ryhmien eduksi. Tässä työssä avustaa työläisiä kaikkialla yhä kasvava halpautuminen nykyaikaisessa elämässä, joka on suoranaisena seurauksena kapitalistisesta saamattomuudesta ja sen periaatteista. Viimeainnitu tekijä, kapitalistiset periaatteet, lisäävät yhteiskunnallisia vaaroja nostamalla elinkustannuksia, "vesittämällä" pääomaa, lakoilla, liikatuotannoilla, joutilaisuudella, paniikeilla ja vihdoin hirveimmällä kaikista — sodilla.

Entisten kokemusten ja hirmuisuuksien perusteella voidaan tehdä johtopäätös, että yhteiskunnan on kumottava kapitalismi, taikka kumoa kapitalismi yhteiskunnan. Kun vieläkin on olemassa samallaiset kapitalistiset vaikuttimet, Japani ottaen Saksan paikan kapitalisti-imperialistisen synti-

pukin tilalla seurauksena sen yrityksistä vallata koko Aasia, on välttämätöntä että on olemassa rakentava, kehityksellinen suunnitelma, jonka avulla voidaan pelastaa yhteiskunta ja todellisesti palauttaa sivistys uudelleen vallitsevaksi. A. F. of L:n edustamalla Amerikan työväellä ei ole sellaista suunnitelmaa. Yhteiskunta saa mennä helvettiin A. F. of L:stä nähdessä. Ainoastaan I. W. W. varustautuu ennakoita juuri sellaisen onnettomuuden varalta.

I. W. W:n suunnitelma on rauhallinen ja kehityksellinen. Yksistään kapitalismi tekee sen vallankumoukselliseksi ja väkivaltaiseksi. Kaikki merkit viittaavat siihen suuntaan. Iankaikkinen taistelu vanhan ja uuden välillä toistuu uudelleen laajemmassa määrässä kuin koskaan ennen. Kainin merkki tulee olemaan kapitalismilla tulevaisuudessa, samoin kuin se on ollut menneisyydessäkin.

I. W. W:N IHANTEELLISUUS SUURENMOINEN.

I. W. W:n ihanteellisuus on laajuudeltaan suurenmoinen. Sen astinlautana on useammat maanosat kuin Rhodesin jätilä *) Sen kuuluttajina ovat maailman merien kulkijat, sähkösanomakaapelit merien alla ja ilmalaivat yläilmoissa. Ei yksikään valtamerilaivan koneenkäyttäjät aukaista höyryventtiiliä laskematta höyryä ei ainoastaan koneeseensa, vaan samalla myöskin I. W. W:n höyrypannuun. Ei yksikään merihirviö kynnä valtameriä kuljettamatta mukanaan I. W. W:n airueita maailmaan, joka tulee alituisesti pienemmäksi ja naapurillisemmaksi pyrkimyksissään. Maailma oli Thomas Paine'n **) kotimaa, hyvänteko hänen uskontonsa. I. W. W:llä on sama isänmaa kuin hänelläkin, samat siveelliset pyrkimykset.

Maailman alistaminen valtansa alaiseksi oli Aleksanderin, Caesarin ja keisari Wilhelmin ihanteena. I. W. W:n ihan-

*) Rhodesin jätti (Colossus — suuri kuvapatsas) oli auringon jumala Heliosin kunniaksi rakennettu noin 90 jalkaa korkea kuvapatsas, jota pidettiin yhtenä vanhan maailman seitsemästä ihmeestä. Se oli valettu bronssista ja seisoi salmen ylitse, yksi jalka yhdellä, toinen toisella saarella. — Suom.

**) Thomas Paine (1737—1809) oli Englannissa syntynyt ajattelija, valtiomies, kirjailija ja agitaattori, jonka kirjoituksilla on ollut suuri vaikutus Yhdysvaltain poliittiseen kehitykseen. — Suom.

teena on maailman vapauttaminen vallanalaisuudesta. Maailman vapautus, ei maailman suurlahtaus, on I W W:n päämäärä. Luoda työväen maailman tasavalta, eikä paperille muovailtu maailman tasavalta, on I. W. W:n tehtävänä ja tässä auttaa sitä yleismaailmallinen kehitys.

I. W. W. TULEE RAKENTAMAAN EIKÄ HAJOTTAMAAN.

Sanokaamme toistamiseen, että I. W. W:n ihanteet ovat rakentavat eikä tuhoavat. I. W. W:n tarkoituksena on rakentaa, eikä repiä alas. Se rakentaa uuden yhteiskunnan niistä aineksista, mitä vanha yhteiskunta on sille antanut. Se nostaa edistyksen korkeammalle aineelliselle ja siveelliselle tasolle. Se pidättää jättiläismäisen ko-operatiivisen teollisuuden runsaine rikkauksien tuotantoineen kaikille tuottajille siitä syystä, että koko teollisuusrakenne on mahdollinen ainoastaan kaikkien yhteistoiminnan kautta. Sitä eivät tee mahdolliseksi ne muutamat, jotka käyttävät sitä riistääkseen joukkoja, tullen siten yhä voimakkaammiksi ja yhä vaativammiksi hirmuhallitsijoiksi.

I. W. W:n ihanteet ovat ko-operatiivisia, eikä kilpailevia. Ne ovat yhteiskunnalliset, eivätkä yksilölliset. I. W. W:n käsityksen mukaan ovat ihmiset sodassa luonnon kanssa ja ovat pakotetut kiskomaan luonnolta sen voimien salaisuudet ja ihmisen toimeentulon välineet. Vasta silloin kuin ihmiset lakkaavat sotimasta keskenään, tulee luonto luovuttamaan salaisuutensa ja ihmiset tulevat välttämättömyyksiensä herroiksi. Sitä mukaa kun ihmiset tekevät tämän, vapautuvat he petomaisesta aineellisuudesta yleismaailmalliseen veljeyteen, jonkalaista ei vielä tunneta historiassa.

I. W. W:n ihanteiden tarkoituksena on kehittää hyvinvointia kaikilla aloilla. Sen tarkoituksena on poistaa köyhyys. Köyhyyden vastineeksi asettaa I. W. W. yhä laajemmalle kehittyvän luonnonrikkauksien käytön tieteen avulla ja ihmisen yhä nousevan tuottokykyisyyden mekanillisen neronsa avulla. I. W. W. aikoo poistaa luokkavihan. Luokkavihan vastineeksi asettaa I. W. W. yhteiskunnan, joka perustuu yhteisille veljellisille eduille. I. W. W. aikoo lopettaa sodat. Sotia vastaan asettaa I. W. W. maailman teollisuuksien yhdistävän vaikutuksen, jota avustaa maailman työläisten yhä kasvava yleismaailmallinen solidaarisuus.

I. W. W:n ihanteet ovat todellisia, eikä unelmia. Niillä on alkuperänsä, alkusolunsa, kapitalistisessa kehityksessä. He aikovat jatkaa tätä kehitystä kaikkien eduksi, eikä muutamien kunniaksi. Nykyään ovat kapitalistit ainoina haaveilijoina, ainoina mielikuvittelijoina. He uskovat mahdolltomuuksia ja haaveilevat mahdolltomuuksia. Vaikka he tietävät, että heidän järjestelmänsä oli kehittynyt entisistä järjestelmistä, haaveilevat he kuitenkin mielellään, että kehitys pysähtyy siihen. Heitä kutsutaan "kovapäisiksi miehiksi." He ovat todellakin sellaisia. Heidän "puupäänsä" ovat niin kovia, että heidän ajatustensa typeryys ei koskaan läpäise heidän otaksuttuihin aivoihinsa asti, eikä saavuta heidän n. k. kaukonäköisyytensä piiriä.

IHANTEELLISUUDEN KUOLEMATTOMUUS.

Ihanteellisuus on sortumaton. Se ei koskaan kuole. I. W. W:n ihanteellisuutta ei voida tukahduttaa sillä se on uuden aikakauden ihanteellisuutta, joka jo nyt uhmaa ja kumoo vanhoja ihanteita. I. W. W. on joutunut olemaan marttyyrina, mutta se kukoistaa vieläkin. Sen yritykset herättävät ja virkistävät maailman miljoonien alotekykyä ja energiaa sekä antavat niille parhaimman ilmaismuodon, mutta eivät synnytä niitä. Itse työväenluokka yli maailman, kammoksuen kapitalismin turhanaikaisuutta ja hirmuja, synnyttää liikkeen teollisen kansanvallan, teollisen veljeyden ja teollisen kommunismin voittamiseksi. Heistä ja heidän takanaan olevista voimista on tämä suuri liike riippuvainen. Voitte tappa I. W. W:n, mutta ette voi tappa sitä synnyttäviä voimia.

Historian tulisi opettaa I. W. W:n vainoojille, että heidän tulisi pysähtyä. Hirttolava ei ole vielä koskaan tappanut ihannetta, eikä tukahduttanut liikettä, joka on perintönä taapahtumista ja on syventynyt ihmisten päihin ja sydämiin. Vanhan ajan kristityitä murhattiin verilöylyissä. Appian tietä valaisivat soihdut, joita tehtiin elävistä kristityistä. Kristityitä lahdattiin Rooman juhlapäivien kunniaksi. Mutta huolimatta tästä petomaisesta, pirullisesta kohtelusta, kasvoi kristittyjen luku. Ja vaikka Konstantinus, hävittääkseen kristinuskon vallankumoukselliset piirteet, teki siitä valtiouskonnon, tulee Kristuksen saarnaama kommunismi käytännöllisemmässä ja

suuremmassa muodossa uudelleen etutilalle Leninin kommunismina.

JOHN BROWNIN HENKI ELÄÄ VIELÄ.

Lovejoyn kirjapaino heitettiin jokeen ja hänet itsensä murhattiin myöhemmin. William Lloyd Garrisonia raahattiin nuora kaulassa Bostonin katuja pitkin. John Brown hirtettiin. Mutta sittenkin elää hänen henkensä, ei ainoastaan poistaakseen henkiorjuuden, vaan palkkaorjuudenkin hävittämiseksi maailmasta. John Brown elää vieläkin uusien aikain orjuuden poistajain henkiin herättämänä.

Seitsemän sataa vuotta on Irlantia sorrettu ja hävitetty. Mutta irlantilainen ihanteellisuus on yhä vieläkin voittamattomana. Eilisen päivän Emmettien tilalle astuvat tämän päivän Connollyt. V. 1918 kuluessa vaati brittiläinen vallanahneus 40,000,000 uhria Intiassa. Mutta sen sijaan että tämä hirveä murhaus olisi tuhonnut intialaisen ihanteellisuuden, on se vaan lisännyt sitä ja antanut sille verrattoman juhlallisen loiston. Tämän lisäksi ovat kymmenet miljoonat kuolleet maailman sodassa, joko taistelukentillä taikka seurauksina taloudellisten saarroksien tuomasta nälästä ja kurjuudesta. Kuitenkin tästä kauheasta tilanteesta huolimatta, nostaa ihmiskunta kaikkialla murskattua henkevyttään ja pyrkii uudelleen lopettamaan näitä hirmuisuuksia. Maailman kapitalismin kommunismi raikauksineen ja murhineen, löytää vastassaan työväen kommunismin, joka tarjoaa veljeyttä ja rauhaa kaikille.

IHANTEELLISUUS ON AINA INNOSTAVAA.

Ihanteellisuus on historiallista. Vaikka se ei koskaan saarnaa väkivaltaisuutta, innostaa se aina sorrettuita. Se on juuri aikakausien ihanteellisuus, joka innostaa I. W. W:tä ja tätä ihanteellisuutta tukevat käytännössä nykyaikaisen kapitalismin vallanahneudesta johtuneet vaikuttimet. Niin kauan kun ei kapitalismilla ole ihmiskunnalle tarjottavana muuta kuin teurastuskenttiä muutamien harvojen eduksi, niin kauan tulee ihmiskunta ponnistelemaan sen lopettamiseksi, koko ihmiskunnan eduksi.

Huolimatta siitä kuinka paljon valheita sortajat ja I. W. W:n pyrkimysten väärentäjät levittävät näistä ihanteista ja pyrkimyksistä, ei ihmiskunta kuitenkaan ole niin kelvotonta, että se kärsisi kapitalismin mädännäistä "sivistystä" iankaikisesti. Kapitalismi on punnittu ja köykäiseksi löydetty. Kirjoitus on seinällä. Uusi aikakausi heittää jo varjojaan eteensä.

Niinpä katsookin I. W. W. eteenpäin, eikä taaksepäin. Sitä rohkaisevat muistot entisistä uhrauksista, saavutetut voitot nykyisyydessä ja tulevain voittojen mahdollisuudet. Se luottaa täydellisesti siihen, että mitä hyvänsä tapahtuukin, tekee kehitys jatkuvasti työtään ja vallankumous marssii rinnan kehityksen mukana. Kaikki olennot elävät, tekevät tehtävänsä ja kuolevat. Elämä on pyrkimistä parempaan olotilaan. Näin sanoo jumaluusoppi. Niin sanoo myöskin I. W. W. Kapitalismin elämän ura on ollut lyhyt, tuskin 150 vuotta on kulunut siitä kun sen olemassaolo oli helposti huomattavissa. Nyt se on melkein mennyt, taistelee epätoivoisesti olemassaolostaan ottaen päälleen kangistuneen elämän muodon, voimatta enää löytää uutta elinvoimaa. Uusi yhteiskunta nousee elinvoimaisena sen tielle. Historia voi merkitä kirjoihinsa maailman suurimmat tapahtumat, sen loistavimmat saavutukset.

Nykyiset olot eivät voi kestää kauan. Olojen menneisyys on niitä vastaan. Ollen ko-operatiivinen luonteeltaan, sen olemassaolo riippuen kaikista, täytyy kapitalistisen riiston tulla poistetuksi tällaisesta ko-operatiivisesta teollisuudesta. Sitä vaativat yhteiskunnalliset edut.

Ottaen kaikki edelläkerrotut tekijät huomioon, ei kapitalismia auta yhtään lynchaukset, tervaamiset ja höyhentämiset, I. W. W:n laittomaksi julistamiset ja muut sellaiset toimenpiteet. Vainoamiset nostavat ihailua I. W. W:tä kohtaan. Vainot saavat aikaan sen, että ihmiset alkavat kuuntelemaan mitä I. W. W:llä on sanomista. Vainot tuottavat I. W. W:lle enemmän heränneitä kuin marttyyreja. Se on juuri tämä heränneiden ylituotanto, joka tekee ihanteen tappamisen mahdottomaksi. Tämä ylituotanto juuri tulee lopulta hukuttamaan kapitalistisen riiston kaikkialla.

I. W. W. VETOAA IHMISEN PARHAISIIN OMINAISUUKSIIN.

I. W. W. on kutsu ihmiskunnan viisaille, ystävällisille ja avulijaille, mutta erikoisesti juuri työväenluokalle. Se ei ole uhkarohkean uhmausta yhteiskunnallista kehitystä vastaan, vaan monien suurten ajattelijain yhdistettyjen ajatusten tulos. Sitä toteutetaan ehkä karkeassa muodossa, mutta sillä on ainakin säilynyt sen alkuperäinen voima. Se on paremmin vasta alkuasteella, kuin täysinkasvaneena. Se on vielä alku, eikä valmistanut teos. Se on enemmän karkea kuin hienostunut; enemmän todellinen kuin rikkiviisas; näennäisesti mutkikas, mutta kuitenkin yksinkertainen; hurjanrohkea, mutta kuitenkin järkevä. Se on ihmeellinen näyte, moninainen yhtymä sielutieteestä, taloustieteestä, yhteiskuntatieteestä, hallituksesta, taiteesta, runoudesta, siveysopista ja uskonnosta. Niin, uskonnostakin! Kiihkoisa, ihailtava! Se on uskontoa, joka tekee elämän uskonkappaleekseen; joka antaa ihmisille petojen ominaisuuksien tilalle jumalalliset hyveet. Sillä on Kristuksensa Littlessä ja Golgatan-sa rautatiesillalla, josta hänet hirtettiin. Se tuntee asiain alkujuuret, antaa arvon työväen sisimmälle itsenäisyydelle, sen sielulle; ja se hakee taivaan valtakuntaa täällä maanpäällä paremman ja kauniimman elämän muodossa kaikille ihmisille.

Haaveilijoita! Olkoon niin. Samoin olivat alkuperäisen kristityn kirkon kommunistit. Samoin olivat ne, jotka taistelivat henkiorjuuden poistamiseksi. Haaveilijoita olivat myöskin kapitalistisen järjestelmän rakentajat, järjestelmän, jonka perustukset nyt lohkeilevat ja koko järjestelmä on vaarassa luhistua. Sillä mitä olisikaan haaveilu, jos ei se olisi haaveilujen toteuttamista?

Ottaen huomioon kaikki merkit, on I. W. W. määrätty haaveilujen toteuttajaksi.

LOPPU.

LISÄKE I.

KAPITAALIN KOMMUNISMI.

Hallituksen suhde teollisuuksiin on aine, josta on paljon keskusteltu. Henry D. Lord, kirjassaan "Teollisuuksien Herrat", tekee yhteenvedon tilanteesta seuraavaan tapaan: "Aika on tullut, jolloin meidän on tunnustettava se tosiasia, että kapitaalın ja teollisuuden voimat ovat kasvaneet suuremmiksi valtiivoimia." Frank L. McVey sanoo kirjassaan "Uuden-aikainen Industrialismi" (siv. 288), että "Seuraus (Amerikan teollisesta kehityksestä) on sellainen, jota olisi voitu odottaakin: teollisuuksien ylivoimainen järjestö on seisomassa valtion sivulla ja valtio jää kääpiömäiseksi kun sitä verrataan teollisuusjärjestöihin."

Toiset amerikalaisen elämän suurmiehet, erikoisesti tri Charles Elliott puheessaan v. 1911, ovat sanoneet oleellisesti samaa. Mutta tärkeämpi ja vielä mielenkiintoisempi edellistä on Yhdysvaltain eri presidenttien käsityskannan kehitys teollisuuksien ja valtion välisistä suhteista. Marraskuun 21 p:nä v. 1864 kirjoitti presidentti Lincoln kirjeen Wm. P. Elkinille, jossa hän sanoi m. m. seuraavaa:

"Minä näen lähitulevaisuudessa lähestyvän kriisin, joka lamauttaa rohkeuteni ja saa minut pelkäämään maani kohtalon suhteen. Seurauksena sodasta ovat korporatسیونit astuneet valtaistuimille ja turmeluksen aikakausi korkeimmissa paikoissa on tulossa. Rahavalta maassa tulee tekemään yrityksen jatkaakseen hallituskautaan kiihottamalla kansan ennakkoluuloja, kunnes kaikki rikkaudet keskittyvät muutamien käsiin ja tasavalta tulee hävitetyksi. Tällä hetkellä tunnen enemmän huolestumista maani kohtalon suhteen kuin koskaan ennen, vielä enemmän kuin sodan aikana. Suokoon jumala, että minun epäilykseni olisivat aiheettomia."

Miten paljon Lincoln'in epäilykset toteutuivat, sen osoittaa presidentti Clevelandin antama julistus v. 1888, joka varoitti kansaa "kapitaalın kommunismin" vallasta hallituksen ylitse. Presidentti Cleveland sanoi:

“Kommunismi on inhottava asia ja uhma rauhaa ja järjestettyä hallitusta vastaan. Mutta yhtyneen rikkauden ja kapitaalisen kommunismin, joka on kasvanut rajattomasta ahneudesta ja itsekkäisyydestä ja joka alituisesti kaivaa perustaa pois oikeuden ja vapaiden laitoksien alta, ei ole yhtään vaarattomampi kuin sorretun työn ja raadannan kommunismi, joka vääryyksien ja tyytymättömyyden kiukustuttamana villissä sekasorrossa hyökkää sortovallan linnoituksia vastaan.”

Ja nyt lopuksi, ikäänkuin toteamaan Lincolnin ja Clevelandin lausuntoita, ottakaa myöskin huomioon nykyinen kehitys ja teollinen kontrolli tässä maassa — kapitalismin kommunismin loistonäytteessä — jonka presidentti Wilson paljastaa “näkyttömänä hallituksena”. Tämä suurin sotapresidentti, Woodrow Wilson, sanoo kirjassaan “Uusi Va-paus” (siv. 57) seuraavaa:

“Yhdysvaltain hallituksen herroina ovat Yhdysvaltain yhdistyneet kapitalistit ja tehtailijat.”

Amerikan kehityksen tutkija voi helposti ottaa huomioon ja harkita näitä virallisia ja epävirallisia lausuntoita, jotka auttavat osaltaan häntä ymmärtämään oikein teollisuuksien voimaa verrattuna Yhdysvaltain hallitukseen. Muistakaa, että ne eivät ole sosialistien lausuntoita, ei anarkistien eikä i. w. w:läisten lausuntoita. Ne olivat sellaisten miesten lausuntoita, joita sosialismin, anarkismin ja i. w. w:läisyyden vastustajat pitävät “sadan prosentin amerikalaisina”. Lukekaa uudelleen nuo nimet — Lincoln — Cleveland — Wilson — ja tulkaa vakuutetuiksi.

LIITE II.

TEOLLISUUSUNION MANIFESTI.

Laadittu teollisuusunionistien konferenssissa tammik. 2, 3 ja 4 p:nä v. 1905.

Yhteiskunnalliset suhteet ja ryhmittymät ovat ainoastaan heijastuksia mekanillisesta kehityksestä ja teollisista oloista. Nykyajan teollisuuden suur-ilmioina ovat: koneiden astuminen inhimillisen taidon tilalle ja rikkauksien tuottamiseen sekä jakoon tarvittavien välineiden omistuksen keskittämisestä johtunut kapitalistien vallan lisääntyminen.

Näiden tosiasiajn vuoksi ovat sekä ammattieroitukset työläisten keskuudessa että kilpailu kapitalistien kesken yhtärintaa häviämässä. Luokkarajat tulevat aina pysyväisemmiksi ja selvemmiksi sekä luokkavastaisuudet yhä kärjistyvät. Kaikkien työläisten joutuminen hoitamiansa koneiden orjiksi on hävittänyt ammattirajat. Alituisesti uusien koneiden käyttäntöön ottaminen vähemmän tuottavien tilalle pyyhkäisee olemattomiin kokonaisia ammattialoja ja syöksee yhä uusia työläisryhmiä ammatittomaan, toivottomaan, alituisesti kasvavaan joutilaiden armeijaan. Kun mekanillinen kehitys astuu inhimillisen taidon tilalle, tarvitsee kapitalistin käyttää työläisiä ainoastaan sen lyhyen ajan, jolloin työläisen hermot ja lihakset voivat toimia mahdollisimman tehoisasti. Sillä hetkellä kun työläinen ei enään voi tuottaa suurinta liikevoittomäärää, heitetään hänet roskaläjään yhdessä kuluneen koneen kanssa ja hän saa nääntyä nälkään. Rajaviiva on vedetty, ikäraja määrätty, jonka ylimento tässä monopoliseerattujen mahdollisuuksien maailmassa tarkoittaa tuomiota tuotannolliseen kuolemaan.

Kun työläinen on täydellisesti eristetty maasta ja työkaluista, hänen ammattitaitonsa tehty arvottomaksi, sortuu hän suureen palkkaorjien joukkoon. Hän näkee kuinka luokkarajoittelut, jotka ovat säilyneet entisiltä teollisuusaseilta, murtavat hänen vastustusvoimansa. Hänen palkkansa laskee

alituisesti, hänen työpäivänsä tulee aina pitemmäksi ja monopoliseerattujen elintarpeiden hinnat nousevat korkeammalle. Liikevoittojen riistäjäin vaatimuksien pakoittamana hän kuljeskelee sinne ja lopulta työläisellä ei ole enään kotiakaan. Avuttomassa tilassaan on hän pakotettu hyväksymään mitä tahansa alentavia ehtoja hänen isäntänsä asettaakin hänen siedettäväkseen. Hänen on alistuttava paljon alentavampaan ja tarkempaan ruumiilliseen ja henkiseen tarkasteluun kuin mihin niiden henkiorjain tarvitsisi koskaan alistua, jotka myytiin huutokaupalla enimmän tarjovalle. Työläisiä ei enään lajitella ammatin ja taidon mukaisesti, vaan jakaa työnantaja heidät niiden koneiden mukaisesti, joiden palvelukseen hän palkkaa työläisen. Tällaisia lajitteluja ei tehdä siksi, että se edustaisi työläisten ammattitaitoa tai etuja, vaan siksi, että työnantajat saavat tällä tavoin työläiset kilpailemaan keskenään ja lisäämään työnopeutta jotta kapitalismin tyrannihallitus näyttäisi lievemintä keinotekoisien eroavaisuuksien valossa.

Samalla aikaa kun he koettavat edistää näitä uloskuluneita luokkakajokoja työväen keskuudessa, sovelluttavat kapitalistit itsensä huolellisesti uusiin olosuhteisiin. Kapitalistit jättävät sivuasiaksi keskinäiset riitaisuutensa ja järjestävät rintamansa yhtenäiseksi sodassaan työläisiä vastaan. Liittyneinä työnantajainyhdistyksiinsä, käyttävät työnantajat raakaa väkivaltaa, tuomiolaitoksia, estetuomioita ja sotavoimaa apunaan murskatakseen kaiken vastustuksen. Tai kun toisenlaiset menettelytavat näyttävät hyödyllisemmiltä, peittävät he tikarinsa Kansalaisten Liittojensa taakse, narratakseen ja pettääkseen niitä, joita he haluavat hallita ja riistää. Molempien menettelytapojen menestys riippuu työväenluokan sokeudesta ja sisäisistä erimielisyyksistä. Työnantajien taistelurintama ja menettelytavat tässä sodassa ovat yhdensuuntaisia mekanillisen ja teollisen solidarisen keskityksen kanssa, mutta työläiset muodostavat vieläkin taistelujärjestönsä uloskuluneiden amnattijakojen mukaisesti. Ennen käydyt taistelut painostavat tämän läksyn antamaa opetusta. Kutomotyöläiset Lowellissa, Philadelphiassa ja Fall Riverissä, teurastajat Chicagossa, ammattirajoittelun hajoittavan vaikutuksen heikentäminä; Santa Fe rautatien masinistit, joita eivät kannata heidän samoille isännille työskentelevät työ-

läistoverinsa; kauan taistelleet kaivosmiehet Coloradossa, joita haittaa solidaarisuuden ja yhtenäisyyden puute teollisella taistelutantereella; kaikki nämä ovat todistuksena työväen avuttomuudesta ja kykenemättömyydestä nykyiseen tapaan järjestyneinä.

Tämä uloskulunut ja mädännäinen järjestelmä ei tarjoa mitään toivoa paremmasta eikä sopivammuudestaan tulevaisuudessa. Ei löydy hopeista hohdetta niissä mustissa epätoivon pilvissä, jotka raskaina laskeutuvat maailman työväen päälle.

Tämä järjestelmä tarjoaa ainoastaan iankaikkista taistelua pienien huojennuksien voittamiseksi palkkaorjuudesta. Se on sokea näkemään sellaisen teollisen kansanvallan perustamismahdollisuutta, jossa ei tule enään olemaan palkkaorjuutta, vaan jossa työläiset omistavat käyttämänsä tuotannon välineet sekä tuotteet, joita ainoastaan he ovat oikeutetut nauttimaan.

Tällainen järjestelmä lyö hajalleen työläisten rivit ja jättää heidät avuttomiksi ja voimattomiksi tuotannon taistelukentille.

Ammatin eroittaminen ammatista tekee teollisen ja finanssisen solidaarisuuden mahdottomaksi.

Järjestöjen jäsenet rikkovat toisten järjestöjen lakkoja; työläisten vihamielisyys toisia työläisiä vastaan herää ja työläiset jätetään tällä tavoin avuttomina ja auttamattomasti hajoitettuin kapitalistien armoille.

Ammattikateus johtaa yrityksiin luoda ammattimonopoleja. Liian korkeita sisäänpääsymaksuja määrällään, jotka pakottavat työläiset tulemaan lakonrikkureiksi vasten tahtoaan. Miehiä, joita miehuus tai vallitsevat olot pakottavat muuttamaan toisesta ammatista toiseen, sakotetaan kun he yrittävät saada muuttokortin uuteen ammattiinsa.

Ammattijako ylläpitää poliittista tietämättömyyttä työläisten keskuudessa, jakaen siten heidän luokkansa äänestysuurnalla samoin kuin työpajassa, kaivoksissa ja tehtaissa. Ammattiunioita voidaan käyttää ja on käytettykin auttamaan työnantajia monopoli oikeuksien hankkimisessa ja hintojen korottamisessa. Tällä tavoin käytetään yhtä työläisryhmää tekemään elämän vaikeammaksi toisille työläisryhmille.

Ammattijako estää luokkatietoisuuden kasvattamista työläisten keskuudessa, ja pitävät yllä sellaista väärinkäsitystä, että työnantajana toimivan riistäjän ja työtä tekevän orjan edut ovat yhtäläiset. Ne sallivat työväen harhaanjohtajien ja kapitalistien yhteistoimintaa Kansalaisten Liitossa, jossa kapitalismin iankaikkiseksi tekemissuunnitelmat laaditaan ja päätellään miten työläiset voitaisiin alistaa vakituisesti palkkaorjuuteen.

Entiset yritykset työläisten luokka-aseman parantamiseksi ovat epäonnistuneet siksi, että niiden toiminta-ala on ollut rajoitettu ja toiminta hajanaista.

Työväenluokkaa rasittavat yleismaailmalliset taloudelliset paheet voidaan poistaa ainoastaan yleismaailmallisella työväenliikkeellä. Mutta sellainen työväenliike on mahdoton niin kauan kuin tehdään eristettyjä ammatti- ja palkkasopimuksia, jotka ovat työnantajan eduksi ja saman teollisuuden toisille ammattiteille vahingoksi, ja kun voimia haaskataan taisteluihin vaikutuspiireistä, joilla edistetään ainoastaan ammattiliiton virkailijoiden henkilökohtaista mainetta.

Näitä ehtoja täyttävän liikkeen tulee olla suuren teollisuusunion, johon sisältyvät kaikki teollisuudet — taaten ammattillisen itsehallinnon paikallisesti, teollisen itsehallinnon kansainvälisesti ja työväenluokan solidaarisuuden kaikkialla.

Sen tulee olla perustettuna luokkataistelun pohjalle ja sen yleistä hallintoa tulee johtaa sopusoinnussa sen tunnustetun tosiasian kanssa, että on olemassa sammumaton taistelu kapitalistiluokan ja työväenluokan välillä.

Sen tulee olla perustettuna työväenluokan taloudelliseksi järjestöksi, ilman mitään yhteyttä minkään poliittisen puolueen kanssa. Kaikki valta tulee olla yhteisesti jäsenistöllä.

Paikallisen, kansallisen ja yleisen hallinnon sekä union leimain, nappien, tunnusmerkkien, muuttokorttien, sisäänkirjoitusmaksujen ja pääverojen tulee olla kaikkialla samat.

Kaikilla jäsenillä tulee olla jäsenkortti paikallisessa, kansallisessa tai kansainvälisessä teollisuusunionissa, joka järjestää sen teollisuuden missä he työskentelevät, mutta muuttokortit paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten unioiden välillä tulee olla maksuttomat ja yleiset.

Työläiset, joilla on ulkomaalaisten teollisuusunioiden jäsenkortit, on vapaasti otettavat järjestöön.

Yleisen hallinnon tulee kustantaa sellaista julkaisua, joka edustaa koko järjestöä ja sen periaatteita ja sen tulee saapua jäsenistölle kaikissa teollisuuksissa säännöllisten väliaikain jälkeen.

On perustettava ja ylläpidettävä yleistä puolustusrahastoa, johon kaikkien jäsenien tulee maksaa tasapuolinen vero.

Tämän tähden kaikki ne työläiset, jotka hyväksyvät tässä esitetyt periaatteet, tulevat kokoontumaan konventsiooniin Chicagossa kesäkuun 27 p:nä v 1905, tarkoituksella perustaa työväenluokan taloudellinen järjestö tässä manifestissa esitettyjen suunnitelmien mukaisesti.

I. W. W. LIITON ESIPUHE

Työväenluokalla ja työnantajaluokalla ei ole mitään yhteistä. Mitään rauhaa ei voi olla niin kauan kuin nälkää ja puutetta on olemassa miljoonilla työläisillä ja niillä harvoilla, jotka muodostavat työnantajain luokan, ovat kaikki elämän hyvyudet.

Näiden kahden luokan välillä täytyy taistelun jatkua niin kauan kunnes maailman työläiset järjestyvät luokkana, ottavat haltuunsa maan ja tuotantokoneiston ja poistavat palkkajärjestelmän.

Me huomaamme, että teollisuuksien johdon keskittymisen yhä harvempiin ja harvempiin käsiin tekee ammattiyhdistykset kykenemättömiksi pitämään puoliaan työnantajain luokan alati kasvavaa valtaa vastaan. Ammattiyhdistykset pitävät yllä sellaista asiointilaa, että se katkeroittaa yhden työläisjoukon toista vastaan ja siten auttaa työläisiä tuhoamaan toinen toisensa palkkataistelussa. Tämän lisäksi ammattiyhdistykset auttavat työnantajain luokkaa johtamaan työläisiä siihen harhaluuloon, että työväenluokalla ja työnantajaluokalla on yhteisiä etuja.

Tämä asiointilaa voidaan muuttaa ja työväenluokan edut säilyttää ainoastaan siten muodostetun järjestön avulla, että kaikki työläiset yhdellä teollisuusalalla, tai kaikilla aloilla, jos välttämätöntä, lakkaavat työstä milloin lakko tai työn-sulku on julistettu jossakin järjestön osassa, siten tehden loukkauksen yhtä vastaan loukkaukseksi kaikkia vastaan.

Vanhoillisen mielilauseen: "Tyydyttävä päiväpalkka tyydyttävästä päivätyöstä" asemasta meidän on kirjoitettava sotalippuumme vallankumoukselliset tunnussanat: "Palkkajärjestelmän poistaminen."

Työväenluokan historiallinen tehtävä on kapitalismin kukistaminen. Tuotannon armeija on järjestettävä ei ainiaan jokapäiväistä taistelua varten kapitalisteja vastaan, vaan myöskin jatkaman tuotantoa sitten kun kapitalismi on voitettu. Järjestymällä teollisuuksittain me muodostamme uutta yhteiskuntarakennetta vanhan kuoren sisällä.

Sisällysluettelo:

I. W. W:n edellyttäjät	7
Kapitalismi syynä I. W. W:n kasvuun	8
Mitä kapitalismi on — joukkojen yhteistoimintaa harvojen eduksi	9
Nykyaisen kapitalismin kehitys	10
Trustit ja Teollisuusvaltakunnat	10
Trustit ei ole isänmaallinen — se käsittää koko maailman	12
Koko maailma yhtenä suurena teollisuutena	13
Rahatrusti — trustien trusti	14
Rahatrustin suunnaton valta	14
Sota laajensi rahatrustin valtaa	15
Rahatrustin maailmanlaajuinen toiminta	16
Nykyaikaisen tuotannollisen kehityksen vaikutus	17
Asujamisto ajautuu kaupunkiin	17
Riippumaton maanviljelijä katoaa, korporatsioonifarmit ilmaantuvat	17
Teollisuustilaisuudet katoavat	18
Työn säännöttömyys ja joutilaisuus kasvaa	19
Nälkiintyminen, ruumiillinen heikkeneminen ja muut viat yleisiä	20
Hinnat nousevat paljon yläpuolelle palkkojen	20
Ainoastaan harvat saavat välttämättömän alimman palkan	22
Rikkauudet keskittyvät yhä harvempiin käsiin	22
Korporatsioonit imevät kuiyiin rikkauksien tuotannon	23
Sodat kaupan ja vaikutusvallan laajentamiseksi	24
Kapitalismivastaisuuden nousu	25
Maailman työläisten pelastus maailman teollisuuksissa	26
I. W. W:n edeltäjät	26
I. W. W:n ohjelma on rakentava	27
Luokkataisteluoppi on alkuaan amerikalaista oppia	28
"Pienempien etujen" kehittyminen	29
Ammattiunionismin nousu	29
"Palkkajärjestelmän poistaminen"	30
"Nykyaikaisen yhteiskunnan paheiden äiti"	31
"Takaisin maalle" ratkaisu	32
Kommunistien omaisuuden ottamis-ratkaisu	32
Ammattiunionien ko-operatiivijärjestelmä	33
Teollisuusunionististen pyrkimysten alku	34
A. F. of L. ilmaantuu taistelemaan uusia pyrkimyksiä vastaan	34
Kansainvälinen Työväen Unio	35
Pyhän Crispinin Ritarit	36

Työn Ritarit	37
Syynä Työn Ritarien häviöön oli A. F. of L. skääppäys	37
Uuden yhteiskunnan rakentaminen vanhan kuoren sisälle	38
Kasvatuskoulu-ajatus	38
Työväenunionit uuden yhteiskuntajärjestelmän perustana	39
Horjumaton, kaukonäköinen I. W. W.	40
I. W. W:n Historia	42
I. W. W:n kuusi perustajaa	43
Heikko alku ja I. W. W:n nykyinen jäsenmäärä	44
I. W. W. etutilalla työväen puolustuksessa	45
I. W. W:n johtamat ankarat lakkotaistelut	45
McKees Rock'in lakko Pensylvaniassa	46
Puhevapaustaistelut	47
Bethlehemin lakko	47
Lawrencen ja Mesaban rauta-alueen lakot	48
Sodan aikaiset lakot ja vainot	48
I. W. W:n toiminnan suuri merkitys	49
I. W. W:n vaikutus työväen järjestöissä	49
I. W. W. ja "Teollisen kansanvallan" työmaat	50
I. W. W. ja vapaamielisyys	50
I. W. W:n sanomalehdistö ja kasvatustyö	51
I. W. W. ja suora toiminta	51
I. W. W. ja väkivalta	53
Kapitalistien liikevoitot ja väkivalta	53
I. W. W:n historia on muutoksien historiaa	54
Politiikka ja I. W. W.	55
Poliittisen sosialismin petollisuus	55
Teollisuuden jatkuva nousu	56
Politiikan osattomuus teollisuuksissa	57
I. W. W:n käytännöllinen vaikutus	57
Historia kertaa itsensä	58
Poliittiset puolueet ja I. W. W.	59
I. W. W:n luonne muuttunut	60
Sota, kapitalismi ja I. W. W.	61
Sabotaasi hyljätään	61
Kapitalismi todellinen saboteeraaja	62
Kapitalismi todellista väkivalaisuutta	62
Yhteistoiminta I. W. W:n nykyinen kanta	63
Sota oli I. W. W:n tulikoe	64
I. W. W:n periaatteet ja järjestömuoto	65
I. W. W:n tarkoitus	66
I. W. W. on yli-poliittinen	66
Henkistä työtä tekevä työläinen ja I. W. W.	66
Neekerit ja I. W. W.	67
A. F. of L. verrattuna I. W. W:hen	68
Miten A. F. of L. epäjärjestää	69
A. F. of L. hajottaa työläiset	71
Kuinka I. W. W. järjestää — Yksi Suuri Unio	71
I. W. W. edistää luokkasolidarisuutta	73
Työmaalähetti	74

Yleislähetti	74
I. W. W:n työmaakontrolli ja työpajakomitea	75
Teollisuuksien johtoon valmistautuminen	75
Järjestettyä skääppäystä.	77
Yleislakko ja I. W. W.	78
A. F. of L. välttää oikeaa unionismia	79
Puoliveriset järjestöt	79
Sitova todistus I. W. W:n eheydestä	81
I. W. W:n nykyinen jäsenluku	82
I. W. W. on maailmanlaajuinen	84
Ajankysymykset ja I. W. W.	85
Haluaako I. W. W. jakaa omaisuudet	86
Eikö työn tuloksien antaminen työläisille hävitä kapitaalia	86
Eikö kapitalistien kyky ole tarpeellinen teollisuuksien johdossa	87
Järjestääkö I. W. W. henkisen työn tekijät	87
Tarvitaanko I. W. W:tä työväenjärjestönä kun A. F. of L. on olemassa	88
Missä on I. W. W. voimakkain	90
Maanviljelijä ja I. W. W.	92
Mikä on I. W. W:n esitys korkeiden elinkustannuksien suhteen	95
Kuinka tulee I. W. W:n hallinto toimimaan	96
Tunnustaako I. W. W. roturajoja	96
Kannattaako I. W. W. kansainliittoa?	97
Onko I. W. W. anarkistinen?	99
I. W. W:n ihanteet	100
Yhteiskunnallinen uudestasntyminen	101
Teollinen kansanvalta jo muodostumassa	101
Työväki voi luoda uuden yhteiskunnan	102
I. W. W:n ihanteet ovat suhteelliset	103
Itse kapitalismi auttaa vallankumousta	104
Vapautuminen tuo mukanaan suuria mahdollisuuksia	105
I. W. W. ei ole valtiososialismia	106
I. W. W:n teollinen hallinto	106
I. W. W. edistää teollisia tutkimuksia	107
I. W. W. on ajan vaatimus, eikä teoria	108
Italian ja Yhdysvaltain rautatieläiset tukevat I. W. W:n ihanteita	109
Kapitalismi pakottaa I. W. W:tä eteenpäin	110
I. W. W:n ihanteellisuus suurenmoinen	111
I. W. W. tulee rakentamaan eikä hajottamaan	112
Ihanteellisuuden kuolemattomuus	113
John Brownin henki elää vielä	114
Ihanteellisuus on aina innostavaa	114
I. W. W. vetoaa ihmisen parhaisiin ominaisuuksiin	116
Liite I. Kapitaalain kommunismi	117
Liite II. Teollisuusunionismin manifesti	119
I. W. W. Liiton esipuhe	124

Tärkein Kysymys

Ei mikään asia maailmassa herätä niin paljon huomiota, kuin BOLSHEVISMI. Siitä kauhulla puhuvat ja kirjoittavat kapitalistiset sanomalehdet ja julkaisut. Sitä ihailleen julistavat työväen puhujat ja työläisten sanomalehdet kertovat siitä mitä suurimmalla kunnioituksella. Myöskin työläisjoukot kaikkialla tutkivat ja keskustelevat siitä jännitetyin mielin ja pyrkivät päästä täydellisesti selville sen periaatteista ja pyrkimyksistä. Hyvänä apuna päästä siitä täydellisesti selville on lukea kirja:

VENÄJÄN VALLANKUMOUS, BOLSHVEVISMI JA SOVIETTI-TASAVALTA

Kirjan hinta pehmeissä kansissa \$1.25, kovissa \$1.75. Asiamiehille 20 prosentin palkkio.

Tilataan osoitteella:

Workers Socialist Pub. Co.,
Box 464, - - - Duluth, Minn.

SIIRTOLAISUUSINSTITUUTTI
MIGRATIONSINSTITUTET
INSTITUTE OF MIGRATION
Inninkatu 61, 3 km.
01100 TURKU, FINLAND
Tel. (+358-2) 294 0440
Fax (+358-2) 233 3460
www.migrationstitute.fi

167-2004